

The Philosophy of Rav Kook

JTH 2481H

Yosef Bronstein

Spring 2016

אם תרצה, בן אדם, הסתכל באור השכינה בכל היקום, הסתכל בעדן החיים השמימיים, איך הם מתפלשים בכל פנה וזוית שבחיים. הרוחניים והחמריים, שנגד עיני בשרך, ונגד עיני רוחך

Table of Contents

- Section 1 – Biography and Introduction – pg. 2
- Section 2 – Rav Kook’s Spiritual Historiography – pg. 10
- Section 3 – The Ascent – pg. 17
- Section 4 – Teshuva – pg. 22
- Section 5 – The New Generation – pg. 30
- Section 6 – Panentheism – pg. 37
- Section 7 – The Natural World – pg. 45
- Section 8 – Naturalness – pg. 52
- Section 9 – Thoughts and Higher Tolerance – pg. 59
- Section 10 – The Land and the Nation – pg. 66
- Section 11 – The Perfect Land – pg. 72
- Section 12 – The Eulogy in Yerushalayim –pg. 79
- Section 13 – The Nature of the Jewish People – pg. 92
- Section 14 – Israel and the Nations – pg. 98
- Section 15 – Individual and Nation – pg. 104
- Section 16 – Sinners of Israel – pg. 113
- Section 17 – Tanach – pg. 120
- Section 18 – Torah Sheba’al Peh – pg. 127
- Section 19 – Evolution of Halacha – pg. 133
- Section 20 – Motivation to Learn - pg. 140
- Section 21 – Epistemology – pg. 148

Section 1 – Biography and Introduction

1)An Angel Among Men pg. 4

The boy Avraham Yitzhak invented a new game in order to entertain himself and his friends in Cheder. During the break, the small children would set themselves up in rows with their bags on their shoulders, as if they were preparing to go on a long journey, and he, little Avraham'lke would conduct them. They would ask each other: "To where are we going?" and he would respond "To Eretz Yisrael." His face shined happily.

2)An Intellectual and Spiritual Biography – pg. 75-76

Bengis noticed that young Kook would, during his Talmud study, repeatedly glance down at some papers on a shelf of his study stand. This was generally a sign that a student was stealing glances at Maskilic literature or newspapers and Bengis reported his fears to the Netziv who told him to leave Kook alone, saying, "he's a Zaddik." Unable to restrain himself, Bengis

eventually stole a glance at Kook's mysterious paper, "and what did I find? Pieces of paper, handwritten with the Name of G-d." Duly humbled, Bengis reported his find back to Netziv.

<p>3)Shemonah Kevaztim 1:210</p> <p>The great Tzadikim include everything in their souls, and they have all of the good of everything and also all of the evil of everything, and they suffer for the sake of everyone, and they receive pleasure from everything and they transform the evil of everything to good...</p>	<p>שמונה קבצים א:רבי</p> <p>הצדיקים הגדולים כוללים בנשמתם את הכל, ויש להם כל הטוב של הכל, וגם כל הרע של הכל, וסובלים יסורים בעד הכל, ומקבלים עונג מהכל, ומהפכים את כל הרע של הכל לטוב, ומתוך שהם מתמתקים ע"י היסורים שהם סובלים, הכל מתמתק על ידם, כי בשורש נשמתם נמצא כח של סעיפי הנשמות הרבות מאד, שהצדיקים הם יסודם</p>
<p>4)Tzadikim and the Names of God</p> <p>There are tzadikim who are very thirsty for the revelation of the light of God in their hearts, and they desire to say the Name of God with its proper letters, to satiate themselves from its shine, but they return backwards because they know that it is impossible for the great light parallel to that of the Temple, may it be built soon, to reveal itself. To quiet a little their pain, they mention, at least, the Names that are permitted to mention without a nickname or minimization...</p>	<p>קבצים מכתב יד קדשו כרך ב – פנקס הדפים ד, מז</p> <p>ישנם צדיקים שצמאים הם מאד להתגלות אור אלהים בלבבם, וחפצים הם להגות את השם באותיותיו, כדי להמלאות מזיוו, אבל שבים הם לאחור מפני שהם יודעים שאי אפשר שיגלה להם אור גדול כזה שהיה במקדש, שיבנה במהרה בימינו. להשקיט מעט את צערם הם מזכירים לפחות את השמות המורשים להזכיר בלא כינוי והקטנה, בעת שמדברים הם בדבר התגלות האלהות שבהם, וקוראים בשם אלהים בלא חילוף האותיות הרגיל להכתב ולהאמר אלקים, וכותבים שם ההויה בקדושה במקום הצורך, ולפחות שם אדנות כמו שהוא, ואינם יכולים להסתפק בהסימנים הנהוגים להכתב בהם השם, כמו אות הד' או הה', כי שואפים הם ומשתוקקים להגילוי היותר אפשרי של האור האלהי בכל [עמקו]</p>
<p>5)This Great Distress (translation from ravkook.net)</p> <p>Is this great distress that I am not permitted to pronounce God's Name as it is written an empty thing? Is it not a holy fire, burning and blazing in my soul, which indicates the depth of the hidden longings within it for the light of the true God, the God of Israel, Who makes the precious light of the truth of His manifestation shine only with the holy Name as it is written?</p>	<p>חדריו עמוד 27</p> <p>וכי ריק הוא צער הגדול על שאין אני רשאי להגות את השם באותיותיו?! וכי לא אש קדש היא, הצורבת ויוקדת בנשמה, המורה על עמק הגעגועים הטמירים שבה לאור אלוקים אמת, אלוקי ישראל, אשר רק בשם הקדוש הנכתב הוא מאיר באור יקרת של אמת הגלות?</p>
<p>6)I Myself Do Not Know Myself (translation</p>	<p>שמונה קבצים ג:רכב</p>

from ravkook.net)

Who can know me, who knows the fervor of my heart, which burns in truth with the fire of a supernal love of God? "My spirit expires for You; my heart and my flesh sing to the living God." Who can realize that I am unable to take interest in any limited matter because of my great yearning for the eternal delight of the infinite expanses—that I am sick with love? And not only do others not know me, but I myself do not know myself.

מי יודע להכיר אותי? מי יודע התלהבות לבבי, הבווער באמת באש אהבת ה' העליונה? כלתה לך נפשי, לבי ובשרי ירננו לא-ל חי. מי זה יוכל להשיג שאיני יכול להתעניין בשום דבר מוגבל מפני גודל תשוקתי לחמדת עולמים של רוחב אין סוף שחולת אהבה אני? ולא די שאין אחרים מכירים אותי גם אני בעצמי איני מכיר את עצמי. כמה אני צריך ללחום נגד עצמי להחזיק באמונה פנימית בגדולת נשמת!

7)הד הרים (מכתבים של הרב יעקב משה חרלפ), מכתב לג

אבל במה ממשיכים ומגלים נשמה אדירה כזו, במה? ואיך? זהו מה שהעיק לי לבבי ולא נתן לי מנוח כמעט מאז נתפרדתי מאת מרן שליט"א. ובכל יגיעותי ועמלי ברב ההשתטחות והיחודים עדיין לא יצא המגמה הזאת מהכח אל הפועל. ועתה אשר זכינו ב"ה לעמוד בקשר מכתבים, עיני צפיות לך הטוב אשר לא יעזוב חסדו ואמתו מאתנו שיופתחו כל מעיינות החכמה והבינה ע"י מע"כ מרן אדמו"ר שליט"א, היחיד והנשגב שבדור. והי' זה על ידי הכונה התדירה הבלתי מופסקת, לרומם ולהגבי' את עבדו למרום קיצו, להרבות ברחמים גדולים ותפלות על זה, - באופן שנשמת יחוקי' מלך יהודא המופיעה בהדרה במע"כ מרן שליט"א¹³⁹ תתאחד יחד עם נשמת יות"ם בן עוזי' מלך יהודא, לשוב לנעוץ חרב בבית המדרש להחכים את כל העולם כולו במאור תורתנו הק' עד שמדן ועד באר שבע לא ימצאו תינוק ותינוקת שלא יהיו בקיאים בנגעים ואהלות¹⁴⁰, להגביר ימין ד' רוממה¹⁴¹ בסוד תנ"ז עוז לאלהים¹⁴² על ישראל גאותו ועוזו בשחקי"ם לתת ביי"ם דרך ובמיי"ם עזי"ם נתיבה¹⁴³. ובוזה יתמ"ו חטאים מן הארץ¹⁴⁴.

8) Inner Struggle

How great is my inner struggle. My heart is filled with an exalted and broad spiritual yearning.

I want the divine felicity to constantly spread within my entire being—not because of the pleasure of that delight, but because this is how it should be, because this is the state of reality, because this is the substance of life.

And I am always sighing, roaring from my inner essence with a great voice: give me the light of God, the delight of the living God and His play, the great appearance of the visitation of the palace of the King of the world, God, the God of my father, to Whose love I am dedicated with all my heart, the fear of Whom elevates me.

My soul rises ever higher, it transcends all lowliness—the smallness and limitations that a life of nature, of the body, limited by environment and social mores, oppressed within manacles, completely put in chains.

But a flow of obligations [then] ensues: endless [exoteric Torah] studies [with all its details], confusions of ideas and the emergence of intricate arguments born of an exacting examination of letters and words. [This] comes and surrounds my soul, which is pure, free, light as a cherub, pure as the essence of heaven, flowing like a sea of light.

I am not yet able to gaze from beginning to end and thus understand the felicitous message [of such study], to feel the sweetness of each detailed insight, to look with light within the areas of darkness of the world.

And so I am filled with pains, and I hope for salvation and light, for supernal exaltation, for the appearance of knowledge and light, and for the flow of the dew of life even within those narrow conduits, from which I may draw sustenance and be sated, so as to delight in the felicity of Hashem, so as to recognize the pure, ideal Will, that which is elevated and hidden, the supernal might, which fills every letter and point of a letter, every halachic contention and complex argument.

“And I shall play in Your commandments that I have loved.” “And I shall speak of Your laws.”

9) All Streams

It is very difficult for me to deal with halachic matters only or with aggadic matters only, with revealed matters only or with hidden matters only.

Similarly, it is difficult for me to turn my thought to a path of simple faith only, or to a path of philosophy and

שמונה קבצים ג:רצ

כמה גדולה היא מלחמתי הפנימית, לבכי מלא עריגה רוחנית גבוהה ורחבה, חפץ אני שהנועם האלהי יתפשט תמיד בכל קרבי. לא מפני הנאת העונג שבו, כ"א מצד שכך צריך להיות, מצד שאך זהו המעמד של המציאות, משום שזה הוא תוכן החיים. והנני תמיד הומה, שואג בעצמיותי הפנימית, בקול גדול אור אלהים הברו לי, תענוג אל חי ושעשועו, גודל יפעת בקרת היכל מלך עולם, אל אלהי אבי, אשר בכל לבי הנני נתון לאהבתו. אשר פחדו ירוממני. ונשמתי הולכת היא ומתנשאת, מתעלה היא על כל השפלות, הקטנות והגבולים, שחיי הטבע, הגויה, הסביבה, וההסכמה מגבילים אותה, לוחצים אותה בצבתים, משימים אותה כולה בסד. והנה שטף חיובים בא, לימודים ודקדוקים לאין תכלית, סיבוכי רעיונות, והוצאת פלפולים מדייקנות של אותיות ותיבות, באה וסובבת את נשמתי הצחה, החפשית, הקלה ככרוב, הטהורה כעצם השמים, השוטפת כים של אור. ואני עוד לא באתי לזאת המדרגה, לסכות מראשית עד אחרית, להבין נועם שמועה, להרגיש מתק כל דקדוק, להיות צופה באור שבמחשכי עולם. והנני מלא מכאובים, ומצפה אני לישועה ואורה, לרוממות עליונה, להופעת דעה ונהרה ולהזלת טל של חיים, גם בתוך אלה הצנורות הצרים, אשר מהם אינך ואשבע. אתענג בנועם ד'. אכיר טוהר הרצון האידיאלי, רום חביון עז עליון, הממלא כל אות וקוץ, כל הויה ופלפול, ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי, ואשיחה בחוקיך

שמונה קבצים ג:רכג

קשה לי מאד לעסוק בעניני הלכה לבד, וכן בעניני אגדה לבד, בעניני נגלה לבד ובעניני נסתר לבד. כמו כן קשה לי לנטות ברעיון בדרך אמונה פשוטה לבד, או בדרך מחקר והגיון לבד, וכן בתכונת

logic only.

And the same applies to self-isolation and of friendship and community only.

All streams are regnant in me: faith and philosophy, nationalism and ethics, halachah and aggadah, the revealed and the hidden, analysis and song. I must absorb everything.

And out of the oneness of supernal, elevated matters, I stride forward to truly cling to Hashem, to raise the holy light of the Congregation of Israel, in idea and in deed, to the Source of its vitality.

I dream dreams of the greatest matters. I fly up to the heavens. There is no constraint upon the spirit of my imagination and my constant aspiration. Happiness and goodness, purity and holiness—I constantly yearn to cling to these.

The pure nature of creation, of the nation, of the individual, of the moment, of eternity, and that which encompasses [that pure nature] and that which fills the entire content of its life—that is the joy of my life.

“My soul is sated as if with fat and abundance, as my mouth praises with joyous language.”

“Great is Hashem and much praised, and there is no end to His greatness.”

“I will come with the might of Hashem God; I will mention Your righteousness alone.”

“I will thank You because I have been wondrous, awesomely made; wondrous are Your deeds, and my spirit knows that exceedingly.”

ההתבודדות לבד, ובתכונת הרעות והחברותיות לבד כי כל הזרמים שולטים בי, האמונה והחקירה, הלאומיות והמוסר, ההלכה וההגדה, הנגלה והנסתר, הבקורת והשירה את הכל אני מוכרח לספוג, ומתוך האחדות של המרומים העליונים, אני הולך וצועד לדבקה בד' באמת, ולהעלות את אור קודש של כנסת ישראל, ברעיון ובמעשה, למקור חייה. הנני חולם חלומות של גדולי גדולות, לשחקים אני מרקייע. מעצור אין לרוח דמיוני, ולשאיפתי הקבועה באושר ובטוב, בטוהר ובקודש, אני משתוקק תמיד להתדבק. הטבעיות הטהורה של היצור, של האומה, של האיש, של השעה, של הנצח, ומה שמקיף אותה, ומה שממלא את כל תוכן חייה, היא משוש חיי. כמו חלב ודשן תשבע נפשי, ושפתי רננות יהלל פי. גדול ד' ומהולל מאד, ולגדולתו אין חקר. אבא בגבורות ד' אשמיע כל תהילתו. אודך על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד

10)The Unified Vision

Great streams are pouring in my heart. Great, expansive springs are open in front of me. The Torah, the Mitzvos, they continuously shine on me their rays of light. Happy is my portion, because great faith, the faith of G-d, the Life of the Worlds, the G-d of Israel, the G-d of the World, Hashem, is my portion and my inheritance, my lot and my cup, my salvation and my desire. **Everything is sketched before me, in a complete and shining approach. My lips are too short and weary from revealing even a tiny amount of the delight of the spiritual light that fills me.** All of my bones will say Hashem – who is like you? And I will sing your strength, I will praise you kindness in the morning.

שמונה קבצים ד:רלד

נחלים גדולים משתפכים בלבבי. מעינות גדולים רחבי ידים נפתחים לפני. התורה, המצוות ואורותיהם, הולכים ומזריחים עלי את זוהר קויהם. אשרי חלקי, כי אמונה גדולה, אמונת אל חי העולמים, אל אלהי ישראל, אלהי עולם ד', היא חלקי וחבל נחלתי, גורלי וכוסי, ישעי וחפצי. **הכל מצטייר לפני בשיטה שלמה ומבהקת. שפתי קצרה ועיפה מגלות על ידה גם קצה קצתה מרעננות אור החיים הרוחניים, הממלאים את כל קרבי. כל עצמותי תאמרנה ד' מי כמוך. ואני אשר עוזך, ארנן לבוקר חסדיך**

11)The Spiritual Muteness

We feel the spiritual muteness. Woe, how much do we need to speak, how great is the measure of the light of justice and wisdom with which we are illuminated in the depth of our soul? But how shall we reveal this, how shall we explain, how shall we express it, how shall we make evident the tiniest part of this supernal radiance? In that regard, the gates are closed before us. We begin with prayer, we knock with petitioning, we give forth our voice with song and praise, and we speak with metaphor and logic. We stand attentive at the doors—perhaps they will be opened a hairsbreadth, and all of our mouths will be filled with a flood of speech and all of our tongues will become like streaming rivers, streaming currents of honey and butter.

שמונה קבצים ב:קסא

מרגישים אנו את האילמות הרוחנית. הוי, כמה יש לנו לדבר, כמה גדולה היא מידת האור של הצדק והחכמה שאנו מוארים בה בתהום נשמתנו, אבל איך נגלה זה, איך נבאר, איך נהגה, איך נבליט גם קצה קצהו של זיו עליון זה, על זה סגורים השערים לפנינו. בתפילה אנו מקדימים, בתחן אנו דופקים, ברינה ושבה אנו נותנים קול, ונושאים משל והיגיון. שוקדים אנו על הדלתות, אולי ייפתחו כמלוא סדק של מחט סדקית לפנינו, וכל פיותנו יימלאו שטפי דיבורים, וכל לשונותינו ייעשו כנחלים זורמים נהרי נחלי דבש וחמאה.

12)Kernels of Light

It is better in my view to draw kernels of light of flashes than to go on at length with complex theories. The lightning flashes come from within the inner radiance of the soul in its natural state, whereas complex theories already are coming from within a manufactured thought and craft. Of course, that too is within the principle, "It is good that you grasp one and not release your hold of the other, for one who fears God will accomplish all of these."

חדריו עמוד עה

יותר טוב לפני לדלות גרגרי אורות של ברקים, מלהיות מאריך בתאורים משולבים. הברקים באים מתוך הזהר הפנימי של הנשמה בטבעיותה, והתאורים המשולבים באים כבר מתוך מחשבה ואמנות עשויה. אמנם גם זה הוא בכלל "טוב אשר תאחזו בזה וגם מזה אל תנח את ידיך, כי ירא אלקים יצא את כלם."

13)A Free Poet

משנתו של הרב קוק עמוד 23

<p>My thoughts are wide seas, in the language of prose I am unable to express them, to my detriment I am forced to be a poet, but a free poet. I cannot be confined to the chains of meters and rhymes. I flee from simple prose, because of its heaviness, because of its narrowness...</p>	<p>הגיונותי הנם מני ים רחבים, בשפה פרוזית להביעם בל אוכלה, שלא בטובתי הנני מוכרח להיות משורר, אבל משורר חפשי. לא אוכל להיות קשור לנחשתיים של המשקל והחרוז. הנני בורח מן הפרוזה הפשוטה, מפני הכובד שיש בה, מפני צמצומה...</p>
<p>14)Autobiography It can be, that if I write for myself and about myself, rivers of truth will be exposed before me, much purer and deeper from what I think I am able to reveal regarding truth and innovations.</p>	<p>חדריו עמוד 75 יוכל להיות שאם אכתוב בעד עצמי ואודות עצמי יחשפו לפני נחלי אמת הרבה יותר טהורים ועמוקים מכל מה שאוכל לחשוב לגלות על ידם אמת וחדוש</p>
<p>15)I Must Speak of Myself I must speak of myself a great deal. Matters of my essential being must become extremely clear to me. When I understand myself, I will understand everything—the world and life—until my understanding will reach the Source of life.</p>	<p>שמונה קבצים ז:קפו אני צריך לדבר הרבה אודות עצמי. ענייני עצמייתי מכרחים להתברר לי הרבה מאד. בהבנתי את עצמי אבין את הכל, את העולם ואת החיים, עד הגעת הבינה למקור החיים.</p>
<p>16)Journal Sometimes a person can only raise himself from his lowly state by writing down what is in his heart. With that, he rectifies the internal blemishes that were brought about his physical inclinations. “Then I said: Behold, I come with the scroll of a book that is written on my behalf; My God, I desire to do Your will, and Your Torah is within my innermost being” (Psalms 40:8-9):</p>	<p>שמונה קבצים ו:לד לפעמים אי אפשר לאדם להגביה את עצמו משפלותו כי אם על ידי מה שכותב מערכי לבבו, ומתקן בזה את הפגמים הפנימיים שעל ידי נטיות חמריות. אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי. לעשות רצונך אלהי חפצתי, ותורתך בתוך מעי.</p>
<p>17)It is Not for Nothing It is not for nothing that the God of all spirits has planted within me the constant desire for everything concealed, for everything eminent and exalted, and not for nothing did He bring me to the land of Israel, and not for nothing did He fashion within me a stalwart spirit and an inner purity. Even though I am surrounded by infinite weaknesses and impediments, a great many, more than all the masses and all unexceptional people committed to the Torah, and perhaps even more than all elevated personalities with refined spirits who sense the whispers of the soul. <i>All of these have been planted within me so that I will use them to illuminate the world, to fashion a literature filled with the light of</i></p>	<p>חדריו עמוד 103 לא לחנם נטע בי אלוה-ה כל הנפשות את התשוקה התדירית לכל נסתר, לכל נאצל ונשגב, ולא לחנם הביאני לארץ ישראל, ולא לחנם יצר בי רוח אמץ וטהר פנימי. אף על פי שהנני מוקף חולשות וכשלונות לאין מספר הרבה מאד, יותר מכל ההמון וכל בני תורה הרגילים, ואולי גם יותר מכל בני המעלה עדיני הרוח והמרגישים רחשי הנשמה. כל אלה נטעו בקרבי כדי להשתמש בהם להאיר לעולם, ליצור ספרות מלאה אור רזי תורה פופלרית ושוה לכל נפש, מלאה שירה וגבורה, חמושה בשכל טוב ובבקורת נאמנה, להרים קרן עם ה' ולתשועת עולם אשר החלה</p>

the secrets of Torah, popular and accessible to all, filled with poetry and might, supplied with proper logic and loyal criticism, to raise the horn of the nation of God and for the sake of the redemption of the world that has begun to shine in the land of Israel.

לזרות לו בארץ ישראל.

Section 2 – Rav Kook's

Spiritual

Historiography

1) When God Becomes History (translation by Bezalel Naor) – “To the Process of Ideas in Israel” - pg. 66

We find the two basic ideas of mankind that recur at every turn of life, whether it be individual or societal, spiritual or pragmatic: **the national idea and the divine idea**. The first determines the lifestyle of society the second determines the style of spiritual thought.

2) When God Becomes History – “To the Process of Ideas in Israel” - pg. 66

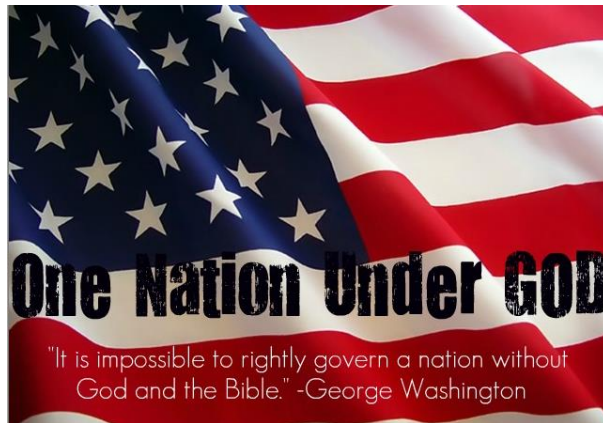
אורות עמוד קב – למהלך האידיות בישראל

סגנון החיים וסגנון המחשבה של האדם, הכוללים את כל מהותו, מתבלטים הם במלא תכנם ברעיון החברה וברעיון הרוחני, שהם הנם האוצרות של הצורה הלאומית והאמונית אשר לצבורים האנושיים, כשהסגנונים האלה מתבררים ביותר, וקויהם הרשמיים נגמרים ברוח האמנות אשר להיסתוריה, אז אנו מוצאים את שתי האידיאות האנושיות היסודיות, ההולכות וחוזרות בכל מסבות החיים, הפרטיים והחברתיים, הרוחניים והמעשיים האידיאה הלאומית והאידיאה האלהית הראשונה בתור סגנון החיים הסדרניים של החברה והאחרונה בתור סגנון המחשבה של הרעיון הרוחני

אורות עמוד קב

ההכנה לרעיון האלהי נמצאת היא באיזה אופן

<p>The preparation for the divine idea is found, whether openly or covertly, directly or indirectly, in the hearts of all mankind, in all its many branches, families and nations. This preparation establishes various religions and sentiments of faith, orders and laws. They in turn, set in motion a multitude of mighty actions in the life of nation and individual, in the arrangements of society and in the political processes. They weave a web of awesome events in the spirit of man and in the features of his life. These are all stages in the movement toward perfection of the divine idea and its clarification, and the soaring to life lived to its fullest, its most vital, in the present and in eternity.</p>	<p>גלוי או נסתר, ישר או מעוות, בכל הלבבות של האנושיות, לכל פלגותיה, משפחותיה וגוייה. היא מחוללת דתות, ורגשי אמונה שונים, סדרים ונמוסים, המסבכים גם הם המון מעשים כבירים בכח איתן בחיי גוי ואדם, בסדרי החברה ובמהלכי הפוליטיקה, רוקמים ואורגים בסתר ובגלוי עלילות נוראות לאין חקר ברוח האדם ובמהות תארי חייו. אלה הם שלבי התנועה לצד ההשתלמות של הרעיון האלהי והתבררותו ומעוף ההתנשאות אל החיים המלאים, בלשד מקוריותם, בהוה ובנצח...</p>
<p>3) When God Becomes History – “To the Process of Ideas in Israel” - pg. 69</p> <p>Propelled by the preparation for the divine idea, the intense longing of the human spirit in general to base itself on the divine idea and find there its refuge, the inner attraction to the light and serenity, the loftiness and strength of the divine idea – the spirit of man contorts itself to find its goal by various means, by visions opposed to one another, by a confusion of shadows of death and sparks of brightness, until the living expression of the divine idea comes harmoniously clothed in the national style – in Israel.</p>	<p>אורות עמוד קד</p> <p>מתוך ההכנה לרעיון האלהי, מתוך הנטיה העצומה שלרוח האדם בכללו להתבסס על יסודו של זה ולמצוא שמה את מחסהו ובסיס עמדתו, ההמשכה הפנימית אל האורה והמנוחה, אל הרוממות והאלמות שברעיון האלהי, סובב הולך הוא רוח האדם לבקש את מגמתו בדרכים שונים, בחזיונות מתנגדים זה לזה, בערבוביה של ערפלי צלמות עם נצוצי נגה, עד שבא הבטוי החי של האידיאה האלהית בלבוש הסגנון הלאומי ברום הגובה וההתאמה בישראל</p>
<p>4) When God Becomes History – “To the Process of Ideas in Israel” - pg. 71</p> <p>The nation will never forget the golden age of Solomon’s rule, of which the crowning achievement was the building of the First Temple. The latter gave expression to harmonious interpenetration of the divine and national ideas... At that period, short in duration but long in quality, the national idea was suffused with vitality; its light came from the pure divine idea.</p>	<p>אורות עמוד קו – למהלך האידיאות בישראל</p> <p>לעד לא ישכח מזכרונה אותו תור הזהב שבפריחת ימי שלמה, בבנין הבית הראשון, בהדר תפארת כבודו ועז החיים שהתגלה בו, בהבעת עושר האידיאה האלהית והלאומית המשולבות זו בזו בהתאמה הרמונית... אז באותה התקופה, הקצרה בכמותה והארוכה באיכותה, שאפה האידיאה הלאומית רוח חיים מלאים, כפי עצם טבעה וספוקה הפנימי, ותינק זיו הדרה מהרעיון האלהי הטהור...</p>

5)When God Becomes History, "The Way of Renaissance" (pg. 41-42)

It is impossible to recognize spiritual existence per se through research and investigation. Knowledge, rational inquiry, philosophy note only the outer signs of life. Even when they delve into the inwardness of life, they see only the shadow of life, not what lies within. The strength of rational demonstration is only in paving a way for the spirit to approach the outer vestibule – of sensing spiritual existence.

However, as long as man is sunk in his senses and their narrow confines, he will never know spiritual existence, only gossamer shadows. And if he treats the shadows as if they are the true reality, then those shadows will become so burdensome to him, diminishing both his material and spiritual power that he will seek to flee them as one flees from harm. Yet as much as man will flee from the shadow, the shadow will pursue him. There is but one recipe for being rid of the shadow and that is – adding light.

The illumination can come about only by gaining access to the interior, the essence of spiritual existence, but there is no psychic means to accomplish this other than the "deepest height" of the sense of divine faith.

דרך התחיה- מאמרי הראי"ה עמוד ב

ההויה הרוחנית כמו שהיא אי אפשר להכיר ע"י כל חפוש ומחקר. הדעה, החקר השכלי, הפלוסופיה מציינים רק את הסימנים החיצוניים של החיים. ואפילו בשעה שהם עוסקים בפנימיות של החיים רואים הם רק את הצללים של החיים ולא את תוכיותם, וכל גבורתם של המופתים השכליים היא רק לסול דרך לרוח להתקרב בה אל הפרוזדור של הרגשת המציאות הרוחנית. אבל כל זמן שהאדם טבוע בחושיו ובגבוליהם הצרים לא יכיר ולא ידע את ההויה הרוחנית ורק צללים קלושים ייראו על ידם. ואם יתיחש אל הצללים, כמו אל המציאות האמתית, אז יהיו עליו הצללים ההם למשא כבד וימעטו את כחו החומרי והרוחני יחד, עד שיבקש לברוח מפניהם כמפני דבר מזיק. אבל כמה שלא יברח האדם מן הצל, הצל רודף אחריו, ורק תרופה אחת יש להפטור ממנו והיא הוספת אורה. הוספת אורה זו אי אפשר שתבוא רק ע"י התעלות לתוכה הפנימי של עצמות ההויה הרוחנית, אבל לזה אין לאדם כל אמצעי פסיכי, מלבד "עמק רוממותו" של חוש האמונה האלהית

6)When God Becomes History - "The Way of Renaissance" - pg. 48

When the psychic current of substantive spirituality-which surpasses academic spirituality – shows up in lives of individuals who are the points of enlightenment of a nation at the apex of its flourishing, it reveals in their midst the brightest spark of the whole light of the nation, and pronounces through them its supernal direction. **This was the character of Israelite prophecy.**

The national psyche was healthy throughout the lengthy period from Israel's entry into the Land up until the destruction of the First Temple – of course with breaks and slight interruptions. **The spiritual illumination filled the spirit of nationalism, injecting it within divine longing that required processing through talent and wisdom.** The spiritual illumination brought prophecy to the hearts of the chosen few.

דרך התחיה – מאמרי הראי"ה עמוד ד'

הזרם הפסיכי של הרוחניות הממשית, המתעלה בעוזה על הרוחניות הלמודית, כשהוא מתראה בחיים היחידים בנקודות היותר מאירות של האומה, בשעה שהיא עומדת בשלותה ובמיטב הפרחתה, מגלה הוא בקרבם את השביב היותר מאיר מהאורה השלמה של האומה ומבליט על ידם את מגמת חייה העליונה. זאת היתה תכונת הנבואה הישראלית. הפסיכיקה הלאומית בריאה היתה כל ימי התקופה הארוכה, כמובן בסירוגין ובהפסקות קטנות, מכניסת הארץ עד חורבן הבית הראשון. ההזרמה הרוחנית מלאה את רוחה של הלאומיות ונתנה בקרבה עריגה אלהית, שצריכה היתה להעבד ע"י כשרון וחכמה, והביאה נבואה בלב בחיריה

7)When God Becomes History – "To the Process of Ideas in Israel" pg. 72

אורות עמוד קו – למהלך האידיות בישראל

אבל רק הרוח הלאומי ביחושו הכללי התרומם למדת גבהו בימים הטובים ההם של ההתעלות

<p>However, it was only vis-à-vis the collective that the national spirit was uplifted and discovered its source in the divine idea. Individual morality did not reach this level; the lifestyle of the individual was incompatible with this higher harmony. There grew “thorns” surrounding the supernal rose.”</p>	<p>ההיסטורית, ויחש את מקור חייו וקרן ישעו בתכן ההופעה של הרעיון האלהי. המוסר הפרטי עוד לא נזדכך לבוא לידי מדה זו, ותכנית החיים של היחידים לא יכלה להתאים גם היא אל ההרמוניה העליונה הזאת. עם זה גאו "החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה"</p>
<p>8)When God Becomes History - “The Way of Renaissance” pg. 48-49</p> <p>This current running through the nation was clouded by the admixture of foreign currents, they too being more psychic than academic. They psychic flow was diverted to the evil of paganism, and the Israelite soul, rooted in the Living God, the holy God, was sullied. The nation’s collective movements, such as her politics and the life, were fed by a strange psyche, whose effect was to poison the nation.</p>	<p>דרך התחיה עמוד 5</p> <p>ההזרמה הזאת הועבה באומה ע"י ערוב הזרמות נכריות, שגם הנה היו פסיכיות יותר מלמודיות. השפע הפסיכי נטה אל הרעה האלילית והנשמה החזקה הישראלית, המושרשת באלהים חיים, האל הקדוש, נשבתה מטהרה. התנועות הקבוציות שבקרוב האומה, כמו הפוליטיקה שלה וכדומה, ינקו פסיכיקה זרה ותהי לה לרעל עד שנשברה</p>
<p>9)When God Becomes History - “To the Process of Ideas in Israel” pg. 78</p> <p>Now the mighty divine idea is replaced with its derivative: the religious idea. The religious idea will never forget its source in the divine specific to Israel by virtue of its national soul. Individual morality, concern for personal immortality, and scrutiny of each individual action were well established in this “religious idea” which was not but a reduction, an individualization of the divine manifestation.</p>	<p>אורות עמוד קי - למהלך האידיאות בישראל</p> <p>אז באה תחת האידיאה האלהית בעצם רוממותה, ועל ידי גניזתה של זו, תולדתה האידיאה הדתית, במלא צביונה והרחבתה: משמשת היא זו ומלבשת את הראשונה, ולעולם לא תתנכר לשרש נשמתה, שהוא האידיאה האלהית המיוחדת לישראל, בתור אומה המסוגלת לה מצד נשמתה הלאומית. המוסר האישי הפרטי, הדאגה לחיי הנצח האישיים הפרטיים, הדיוק הפרטי של כל מעשה בודד המקושר ברוח הכללי, התבססו יפה על פי ההופעה האלהית המוקטנת המיוחדת לצד הפרטיות האידיאה הדתית</p>
<p>10) When God Becomes History - “The Way of Renaissance” - pg. 49</p> <p>The impoverishment of the nation brought on by her exile from the Land interrupted the soulful current which hitherto was at its peak. Broken in body and spirit, the nation returned to her land after brief Babylonian captivity. She sought to reestablish herself,</p>	<p>דרך התחיה עמוד 5</p> <p>לדולה של האומה, גלותה מארצה, גרם הפסק הזרם הנפשי, שהיה עומד לפניו במרום עזו. באברים שבורים ובנפש רצוצה שבה אל ארצה אחרי הגלות הקצרה של בבל, ותבקש לכונן את מעמדה מחדש, אבל האון של הזרם הפסיכי לא היה לה עוד בכל מלואו. ותחת ההזרמה</p>

but she no longer possessed the full strength of the psychic current. As a replacement for the soulful current, there was a new emphasis on book learning...

הנפשית, בא בבליטה יתרה הלמוד והשנון שיקבע בקרבה תכונה תרבותית על פי מקורה וצרכי הויתה, ותתכשר על ידן לקבל את ההזרחה הנשמטית של ההויה הרוחנית. נשתנה הכתב, אחרי שהכתב הראשון נהפך לה לרועץ. יצרא דעבודה זרה נפסק, אבל לא נוצח לגמרי, רק קולו נאטם בדודא דאברא, אבל במחשכים עוד הוסיף לחיות ולהשפיע

11) When God Becomes History - "The Way of Renaissance" – pg. 51-52

The many troubles, the impoverishment of life, at times caused the feeling of the soulful current to be forgotten, leaving the academic portion detached and dry. Immediately cracks were visible: There rose unrefined personalities, clouded by hallucinations and wicked drives, who set themselves up as visionaries. They filled a vacuum, smiting the nations with astonishment. **We are referring to the various false messiahs who confused the world and caused untold suffering.**

Despite all the bad in them, there was not lost the minute good that was contained in them. **This arousal to psychic renaissance – versus total reliance on the foundation of pedantic education – conjured up the memory of the healthy stage of the nation in its early youth**, when the candle of God yet shone within her and her prophets found vision from the Lord.

Hasidism too came out of the demand of the soulful current that lay dormant. After the unsuccessful attempt of the latest false Messiah, Shabbetai Zevi, who reduced the psychic current to a level of mental instability and wicked intoxication, culminating later in the apostasy of the semi-official pseudomessiah Frank and his followers – after all these episodes, there was a great apprehension lest the nation totally revile any vestige remaining to it of the hidden power of living soul currents, and revert to repetition of the letters and observance of the commandments and customs with a

דרך התחיה – מאמרי הראי"ה עמוד ו'

הצרות הרבות, דלדולי החיים, השכיחו לפעמים את ההרגשה של ההזרמה הנפשית ונשאר חלק הלמודי יבש ובודד. אז נתגלו מיד קרעים: בעלי אישיות בלתי מזקקה, מעורפלת בענני דמיונות כוזבים ונטיות רשעיות, קמו ויקימו חזון, ובמקום אשר הככר היה ריק עשו חיל ויכו בתמהון לב את האומה, **הלא המה משיחי השקר השונים למיניהם, שבלבלו את העולם וגרמו רעות רבות.**

אפס מכל הרע שבהם לא אבד הצרור הקטן הטוב, שהיה גנוז בהם. ההתעוררות אל התחיה הפסיכית לעמת ההשענות רק על היסוד האחד של הלמוד והחנוך המעשי המדוקדק בלבד, התעוררות זו הזכירה את המעמד הבריאה של האומה בקדמות נעוריה, בהיות נר אלהים מאיר בקרבה ונביאיה מצאו חזון מה'.

החסידות יצאה גם היא מתוך התביעה של ההזרמה הנפשית אשר נרדמה. אחרי הנסיון הבלתי מוצלח של משיח השקר האחרון שבת צבי, שהוריד את ההזרמה הפסיכית למדרגת שגעון ושכרון רשע, ונסתיימה אח"כ בכל נכריותה במשיח השקר החצי רשמי פרנק וסיעתו אחרי כל אלה היה החשש גדול פן תמאס האומה לגמרי בכל שריד שנשאר בידה מכח הגנוז של ההזרמות הנפשיות החיות, ותשוב רק לשינון האותיות ושמירת המעשים, המצות והמנהגים בגו כפוף ולב רצוץ, וסוף סוף לא תוכל להתקים מחוסר רעננות ורוממות הנפש.

הדבר הזה הורגש מצד האישיות הגדולה של אבות החסידות

bent back and a broken heart. [If that were the case] eventually, the nation, lacking freshness and upliftment of the soul, would cease to exist.

This danger was sensed by the great personalities who were the founders of Hasidism, in whom the divine soul current was still alive.

12)When God Becomes History - "To the Process of Ideas in Israel" pg. 85-86

Now the ideas – divine and national – make waves toward the process of their natural reunification within the context of national renaissance. The lights of both Temples, First and Second, are presently fused in the return to Erets Yisrael. Not only the divine light in the form it assumed in other peoples, not only the religious idea in the form it took on in Exile, not only the detached national idea – but all of these together we prepare to receive.

In our state of destruction these ideas manifested separately in different parties. But eventually, the banner of peace must be lifted; in the land of rebirth these ideas and their bearers will meet, and each will find in his opposite number the completion of what his soul is lacking. From the early period will shine the divine might; from the late period – the shaping of the individual style; and life lived in its natural habitat will add new, ever expanding acquisitions.

למהלך האידיאות בישראל, אורות עמוד קטז

עתה מכות הן גלים, האידיאות האלהית והלאומית, למהלך התאחדותן הטבעית הברורה בתחית האומה בשובה לבצרון. הארתם של שני הבתים, הבית הראשון והבית השני, גם יחד פוגשת כעת את השיבה לארץ ישראל. לא רק האורה האלהית בצורה שקבעה לה בעמים אחרים, ולא רק האידיאה הדתית לבדה ע"פ צביונה שקבלה בגלות בהעתקה ממקור חייה, ולא רק האידיאה הלאומית המופרדת, אבל את כל אלה יחד הננו מתכשרים עתה לקבל. נס-השלום של האידיאות האלה, אשר בהריסותנו הגדולה מתגלות הן כל אחת בצורה בודדת במפלגות שונות, מוכרח יהיה להיות מורם סוף סוף, ובארץ התחיה יפגשו הכחות ונושאייהם, וכל אחד ימצא בשכנגדו את השלמת פגם נשמתו. מהתקופה הקדמונית יזרח בה העז והעצמה האלהית, מהמאוחרת הבסוס הפרטי ועבוד הסגנון המפורט, והחיים הבאים בעצמם במקום גדולם יוסיפו עוד קנינים חדשים ומתרחבים

Section 3 – The Ascent

1)Mishnat ha-Nazir, 60

Last night, when the Rav showed me the essay on the writings of Rav Kook from Rimon, in which he noted the lack of philosophical focus in them, I related to the Rav my opinion and my longtime desire that the Rav produce a systematic book of three parts – the Divine (metaphysics), the National (the revival) and the Moral (Torah).

The Rav in the logic of the depths of the chambers of his heart said to me that this is his desire as well, but it is difficult for him, and that it is more appealing for him that the words should be expressed in a natural fashion as they flow...

He also told me the principles of his approach which are: ***the perfection of God is complete and has no lacking, but on the other hand the ascent and elevation higher and higher in holiness – is also part of perfection. And there will be a lacking in the perfection if there would not be any ascent in it***

2)Evolution

2)משנת הנזיר עמוד ס' - תרפב

אמש כשהראני מרן הרב שליט"א את המאמר על כתבי הרב קוק מאת רמון שבו הביע חסרון הריכוז הפילוסופי שבהם הבעתי לרב את דעתי ומבוקשי מאז על חיבור שיטתי מאת הרב בג' חלקים אלדי מיטפיסי מוסרי תורני ולאומי התחיה והרב שליט"א בעומק הגיוני חקרי לבבו אמר לי כי זה הוא רצונו אלא שקשה לו גם נראה ונוח לו שהדברים יהיו נאמרים באופן טבעי כמו שהם נובעים מעומק הגיוני רוממות נשמת א' שבאדם החכם הישראלי והריכוז והעיבוד השטתי המדעי שם מעצור ומפריע לזה ובוזה צדק מאד הודיע לי גם כן מעיקרי שיטתו כדלקמן השלמות האלהית היא מו ח ל ט ה שאין בו כל חסרון זה כלל פילוסופי מפורסם אך מצד שני ההתעלות וההתרוממות מעלה מעלה בקודש גם כן שלמות היא ויהי חסרון בשלמות אם לא תהי התעלות בה

אורות הקודש חלק ב' עמוד תקלו -
"תורת ההתפתחות"

The doctrine of evolution, that is currently conquering the world, jives with the eternal secrets of Kabbalah to a larger degree than any other philosophical doctrine.

Evolution, that goes in an ascending route, gives the optimistic foundation to the world, because how is it possible to despair when we see everything develop and ascend. When we pierce to the inside of the doctrine of ascending development we find in it the Divine matter shining with complete clearness.

Evolution shines light on all of the Hashem's ways in the world. ***The creation as a whole develops and ascends, just as this matter is noticeable in parts of it, the ascent is general as well as particular - it rises to the peak of the Absolute Good.***

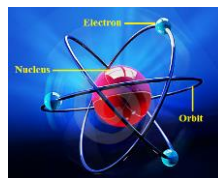
3)The Unending Movement

The constant changes of which Kabbalah speaks regarding the constant and extreme fermentation of the spiritual worlds - ***they explain to us the picture of unending movement of the physical world, in all corners that we turn, until even inanimate objects that appear still and quiet, in truth is full of constant infinite movement, in each of its smallest particles, that travel and move being pulled to and fro, without stop.*** The inherent connection between the spiritual reality and its physical embodiment is something that is very logical, and is a principle that every person with a broad and piercing mind will follow.

תורת ההתפתחות, ההולכת וכובשת את העולם כעת היא מתאמת לרזי עולם של הקבלה יותר מכל התורות הפילוסופיות האחרות. ההתפתחות, ההולכת במסלול של התעלות, היא נותנת את היסוד האופטימי בעולם, כי איך אפשר להתיאש בשעה שרואים שהכל מתפתח ועולה. וכשחודרים בתוכיותו של יסוד ההתפתחות המתעלה אנו מוצאים בו את הענין האלוקי מואר בבהירות מוחלטת... ההתפתחות מופיעה אור על כל ארצות ה' בעולם. ההויה כולה מתפתחת ועולה, כשם שהדבר ניכר בחלקים ממנה ועליה היא כללית כמו פרטית, עולה היא עד מרום הפסגה של הטוב המוחלט.

אורות הקודש ב' עמוד תקיח – התנועה הבלתי פוסקת

השנויים התדירים, שחכמת הסוד אומרת על דבר התסיסה התדירה והמופלגה רבת השלמות שבעולמות הרוחניים, הם הם המבארים לנו את התמונה של התנועה הבלתי פוסקת, רבת העלילה, שבעולם החמרי, בכל פנות שאנו פונים, עד שגם הדומם, הנראה כמו נח ושוקט, איננו באמת כי אם מלא תנועות בלתי ספורות, בכל רגע, בכל חלק היותר קטן מחלקיו, ההולך ומתנענע, בין הזרמים אשר לכח המושך וכח הדוחה, הפועלים תמיד את פעולותיהם, רצוא ושוב, בלא הרף. וההתקשרות העצמית שבין המציאות השכלית הרוחנית העצמית, ובין ההתגלמות החמרית, זהו דבר מוסבר מאד, שכל בעל דעה מקפת וחודרת ילך תמיד לאורה.

4)The Narrowness of Disciplines

אורות הקודש חלק א' עמוד מט –

The narrowing of the disciplines of each area of wisdom that a person delves into will result in frustration together with pleasure. The pleasure will come from the expansion of knowledge, from the spreading of the light of the spiritual life on his soul... together with this a rich soul will suffer from the narrowness of the knowledge that deals with external and happenstance topics.

All the more will the pain increase when the experts, who have never felt the pain of increasing knowledge, who are satisfied and happy with their lot, high and mighty in their own eyes from their own perfection that has no lacking and they present to us dry particles of these things that in truth are full of freshness and vision of everything.

They present to us, for example, history lectures based on events and external facts, and they violently tear apart the discipline that they have talent in, from all of the great weaving of existence in its splendor. We must overcome the desolation of our spirit, and learn from these seekers what they have caught in their net. But we must, afterwards, renew the matter in their original fashion, alive and general...

צמצום המקצועות

צמצום המקצועות בכל חכמה שהאדם עוסק ימצא קוצר רוח יחד עם עונג. העונג יבא לו מהרחבת ידיעותיו, מהתפשטות אור החיים הרוחניים בנשמתו... ביחוד יסבול בעל הנשמה העשירה, רבת השירה והתפארת, מהצמצום של החכמות, העסקות בנושאים חיצוניים ומקריים. ביותר יגדל הכאב בעת אשר בעלי מקצועות, שלא טעמו כלל את טעם המכאוב של תוספות הדעת, והם שבעים ושמצחים בחלקם, גדולים וגבוהים בעיני עצמם, מרוב שלמות שאין עמו חסרון בעיניהם, והם מושיטים לנו גרגרים יבשים של דברים כאלה, שבאמת הנם ביסודם מלאים רעננות, וחזות הכל. מושיטים לנו, למשל, הרצאות היסטוריות על פי מעשים ועובדות חיצוניות, וקורעים הם בחזקת היד את המקצוע, שהם מסוגלים לו, מכל הארג הגדול של ההויה הגדולה בהדר גאונה. מוכרחים אנו להתגבר על שוממות רוחנו, וללמוד מהמחפשים הללו את אשר יעלו במצודתם. אבל מוכרחים אנו אחר כך לחדש את פני הדברים במקוריותם, החיה והכוללת.

5) Historical Worthiness

“After Shemona Esray, Rava would say the following: “My God, before I was created I was worthless, and now that I am created, it is as if I was not created. I am dust in my life, certainly in my death. I am before you as a vessel that is filled with embarrassment and shame.”

“Before I was created,” certainly all of those infinite times that existed prior to my creation there was nothing in the world that needed me, **for if I was needed for the completion of some goal I would have been created.** And since I was not created until a certain time, it is an indication that it would not have been worth it for me to be created and there was no need for me except for the present, **because the time has arrived that I need to do something for the perfection of reality.** And if I would channel my actions towards that goal for which I was created, then I am now “worth it.” However, now that my

עין איה – ברכות פרק ב' סימן מז

“רבא בתר צלותיה אמר הכי אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי עפר אני בחיי קיין במיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בושח וכלימה”

לפני יצירתי, ודאי כל אותו הזמן הבלתי מוגבל שמעולם עד יצירתי לא הי' דבר בעולם שהי' צריך לי, שאם הייתי חסר לאיזה תכלית והשלמה, הייתי נוצר. וכיון שלא נוצרתי עד אותו הזמן, הוא אות שלא הייתי כדאי עד אז להבראות, ולא הי' בי צורך כ"א לעת כזאת שנבראתי, מפני שהגיעה השעה שאני צריך לעשות איזה דבר להשלמת המציאות. ואם הייתי מיחד מעשי אל תכלית בריאתי, הנני עכשיו כדאי. אבל כיון שאין מעשי הולכים לתכלית הטוב, כ"א לבצעו ולשרירות לב, הרי לא הגעתי אל התכלית. ע"כ איני עדיין

<p>actions are not directed towards that good goal, rather to act in accordance with the arbitrariness of my heart, I have not fulfilled my purpose. Therefore, I am still valueless, just as before my birth.</p>	<p>כדאי, כמו קודם לכן.</p>
<p><u>6)Unification of History</u></p> <p>Everything that occurs in the world from generations ago until the end of time, combine together to a complete creation. Until the ultimate form appears, that brings everything together to completion there is good and evil, truth and falsehood, impurity and purity, holy and secular. <i>However, when the light of unification appears the purpose of all of these aspirations and partial recognitions will be clarified, and all will be recognized as good, truth, purity, holiness in the world that is entirely Shabbos, that is entirely good.</i></p>	<p><u>אורות הקודש חלק ב' עמוד תקכח</u></p> <p>כל המתעורר בעולם מדור דורים עד אחרית, הכל הוא חלקי שאיפות וחלקי הכרות, שהולכות ומצטרפות ליצירה שלמה. עד שלא באה הצורה המשלימה, המכנסת את הכל אל שלמותה, יש בהם טוב ורע, אמת ושקר, טומאה וטהרה, קודש וחול. אבל כשיופיע האור של ההתאחדות הכוללת, שיהיה מבורר כל אלה השאיפות וחלקי ההכרות למה הן באות, אז הכל יוכר לטוב, לאמת, לטהרה, ולקודש, עולם שכולו שבת, שכולו טוב.</p>
<p><u>7)The Guiding Light of Mashiach</u></p> <p>Any separation that one has in the chambers of the heart from the supernal long lines, with their lofty ideals, whether individual or communal, shakes the entire foundation of happiness and good. Even in a blurred and small way, when the supernal spirit that is connected to the infinite bliss of these ideals rests in [the heart] then [the heart] has a spring of life that increasingly gets stronger, bringing life to generations, bliss to eras, and straightens the path for many nations, guides the worlds to eternity and removes for them the stumbling blocks in the paths of their small and temporary lives.</p> <p>The Light of Mashiach, the supernal blissfulness of society, and its deep connection to individual happiness, is connected with the happiness and ultimate salvation of existence of the Revival of the Dead. <i>To this great future every eye must look, the idealistic vision gives variety to the supernal light, it seals the present with the destiny of its light.</i> Any separation from the Beginning of the Height, from the supernal pleasures of the End, is a fall into the depths of corruption, and demons come and play instead of holy princes and the pleasant secret talk of the heavenly hosts. <i>The supernal faith itself guides life to the</i></p>	<p><u>אורות – ישראל ותחיתו פרק כ</u></p> <p>כל נתיקה שבמערכי הלב מהקיום העליונים הארוכים, במרחקי אידיאליהם העליונים, כשהיא באה בין ביחיד ובין בצבור הרי היא מערערת את יסוד האושר והטוב כולו. גם בצורה כהה וזעירה, כשחל בה רוח העליון, המאוגד לאידיאליות המאושרה באושר בלא גבול, הרי יש בה מעין חיים ההולך ומתגבר, מחיה דורות, מאשר תקופות, ומישר דרך לעמים רבים, מדריך עולמים לחיי עולמי עד ומפנה להם את המכשולות שבארחות חייהם הקטנים והזמניים. <u>אורו של משיח, האושר העליון בחיי החברה והכלל, בצרמו העמוק אל האושר הפרטי, מחובר הוא עם האושר וההצלחה המוחלטת של כל היש בתחית המתים. לגודל העתיד הזה מוכרחת כל עין לצפות, הצפיה האידיאלית היא מגוננת את הגונים העליונים החיים, היא מקבעת את חותם ההווה בגורל מאורותיה. נתיקה כל דהי מראשית הרוב, מאחרית העדן המעולה, נפילה היא לעמקי שחת. ושעירים קמים ומשחקים במקום זמירות שרי קודש ונעם שיח סוד המוני מעלה. האמונה העליונה היא בעצמה המנהגת את החיים אל המרומים שהיא שרויה שמה היא</u></p>

heights where it rests, the faith of Israel gives courage and develops the deep obligation to make all of the details of life, from the depths of the beginning to the depths of the end, guided towards that happy aspiration, that doesn't cease from pumping in the hearts of the holy, and from them the songful current goes and is strengthened over the entire world...

When this aspiration is more materialized, when it comes closer to reality but it is still in darkness, it needs constant protection so as not to lose the lightning of the depth of its life, the light of Mashiach is set in faith, **and faith is based in the holy lights of Israel in their lives and their obligations...**

בעצמה, בחטיבותה העליונה, בצורתה המשוכללת באמונת ישראל, נותנת את האומץ ומפתחת את החוב העמוק לאשר את החיים כולם וכל הפרטים שבהם, מעומק ראשית עד עמק אחרית, לאותה השאיפה המאושרה, הבלתי פוסקת מלפעום בלבבות הקדושים מאושרי אלהים חיים, ומהם הולכת היא הזליפה השירית ומתגברת על החיים כולם.. כשמתגלמת שאיפה, כשמתקרבת אל המציאות, והמציאות מציאות קרובה היא ובאפלה היא שרויה, צריכה היא תמיד הגנה שלא תאבד את ברק עומק חייה, אורו של משיח באמונה נעוץ, והאמונה באור קדוש ישראל בחיים וחובותיהם היא מבוססת: ההמונה לא בסגולה פורחת באויר לבד היא מביאה אל מרומות מציאותיה את כל חוסי בה, כי אם בהתווית הדרך לכל מערכי הלב, לכל משאות הנפש, לכל מפעלי כפים, על פי עזה וחסנה המרום וקדוש

Section 4 - Teshuva

<p>1)Introduction to <i>Orot ha-Teshuvah</i> It is several years now that I fight an internal battle, and a strong spirit pushes me to speak about Teshuvah and all of my thoughts are centered on it. <i>Teshuvah takes the largest portion of Torah and of life, upon it all of individual and communal hopes are built.</i> It is a Mitzvah that on the one hand is the easiest, as one thought of Teshuvah is already considered Teshuva, but on the other hand it is the most difficult as it has not yet been fully actualized in life and in the world.</p>	<p>1)הקדמה לאורות התשובה זה כמה אני נלחם מלחמה פנימית ורוח חזקה דוחפת אותי לדבר על דבר התשובה וכל רעיונותי רק בה הם מרוכזים. <u>התשובה תופסת את חלק היותר גדול בתורה ובחיים. עליה בנויות כל התקוות האישיות והצבוריות היא מצות ה' שהיא מצד אחד קלה שבקלות, שהרי הרהור תשובה הוא כבר תשובה, ומצד אחר הרי היא קשה שבקשות, שלא יצאה עדיין אל הפועל במילואה בעולם ובחיים.</u></p>
<p>2)Rabbeinu Yonah, Sha'arei Teshuvah Chapter 1 <u>The Third Principle of Teshuva</u> Sorrow: He must be stung to his very depths and reflect upon the immensity of the evil of one who has rebelled against his Creator. He must magnify sorrow in his heart, set a tempest whirling in his</p>	<p>רבינו יונה, שערי תשובה פרק א העיקר השלישי יב היגון, ישתונן כליותיו ויחשוב כמה רבה רעת מי שהמרה את יוצרו. ויגדיל יגון בלבבו וסער מתחולל ברעיוניו, ויאנח במרירות לב, כי יתכן שיתחרט וירע בעיניו על חטאתו אשר חטא, ולא השלים חקו בזה, כי גם הפסד דינר או איסר קשה בעיני האדם, אך אם אבד עשרו בענין רע ויצא נקי מנכסיו, נפשו עליו תאבל ותכבד אנהתו ונפשו מרה לו. וכן על צרות</p>

thoughts, and sigh in bitterness of heart...

The Fifth Principle of Teshuva

Worry: He must worry over and fear the punishment for his transgressions; for there are transgressions whose atonement repentance suspends and which suffering purges... Sorrow pertains to the past and worry to the future.

He must worry, too, lest he has fallen short in repentance; in suffering, bitterness, fasting and weeping. And although he may have suffered and wept much, he must tremble and fear that he may have sinned over and against this and that with all of his suffering, weeping and fasting, he has not paid his debt. One who reflects upon the greatness of man's duty to his Creator and upon the infinitude of the evil of one who disobeys Him, will regard all increase of his acts of worship and repentance as meager and insignificant...

רעות ורבות כאבו נצח, ויגון בלבבו יומם. ויותר מהמה ראוי שיצטער ויאנח מי שהמרה את השם יתברך, והשחית והתעיב עליה לפניו, ולא זכר יוצרו אשר בראו יש מאין, וחסד עשה עמו, וידו תנחהו בכל עת, ונוצר נפשו בכל רגע, ואיך מלאו לבו להכעיס לפניו? ואיך טח מראות עיני החוטא מהשכיל לבבו? והמשכיל אשר נפקחו עיניו, יוחקו הדברים האלה בלבבו ויבואו חדרי רוחו

טז הדאגה. כי ידאג ויפחד מעונש עונותיו, כי יש עונות שהתשובה תולה כפרתם ויסורים ממרקים, כמו שנאמר (תהלים לח, יט): כי עוני אגיד אדאג מחטאתי. וענין היגון - על שעבר, וענין הדאגה - על העתיד. ועוד שנית ידאג, אולי הוא מקצר בחובת התשובה בצער ובמרירות ובצום ובכבי, וגם כי הרבה צער והרבה בכה, יזחל ויירא אולי לעמת זה הרבה אשמה, ולא השלים חוקו את כל ענותו ואשר יבכה בצום נפשו, ומי שהתבונן בגודל עבודת הבורא על יצוריו וכי אין קץ לרעת הממרה את פיו, כל אשר יוסיף בעבודה ובדרכי התשובה, הלא מצער היא והנה למעט בעיניו. ואמר שלמה המלך עליו השלום (משלי יד, טז): חכם ירא וסר מרע, ובאורו: החכם אף על פי שהוא סר מרע בכל מאמצי כחו, יירא ויזחל אולי לא כלה חוקו ולא נזהר כדת מה לעשות. וכמוהו (שם כח, ו): מעקש דרכים והוא עשיר - אף על פי שהוא עשיר. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (תנחומא א לך טו): אל תפרש "חכם ירא וסר מרע", אלא "חכם סר מרע וירא". וסוף הפסוק מוכיח עליו: וכסיל מתעבר ובוטח, אמר על מדות הכסיל שהוא בהפך ממדת החכם, כי הכסיל "מתעבר" ועם כל זאת "בוטח" שלא יקרהו עון ונזק, ובעל הכעס עלול לפשעים ומופקר לנזקים, שנאמר (משלי כט, כב): ובעל חמה רב פשע, ונאמר (שם כה, כח): עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו.

3)Interview with HaRav Chaim Walkin

<http://www.chareidi.org/archives5766/nitzovim/orwalkin1ntz66.htm>

Q. Does `Elul' still exist within the halls of the holy yeshivos? What, in effect, is Elul?

My mother *o'h* was born in Radin and grew up in the very home of the Chofetz Chaim *ztvk'l*... She told us: "By us in the village, they used to say that in Elul, even the fish in the water trembled!" The ambience of Elul was felt not only in the yeshiva itself, but it enveloped the entire village of Radin!

R' Mordechai Mann *ztvk'l* explained it thus: In the nature of things, a person views everything in relationship to the particular aspect which interests him. When a tailor sees a person, he immediately notices what clothes he is wearing; a shoemaker looks at a person's shoes and so on.

Elul permeates the very being of every single person to the degree that when one sees fish swimming in the river, he cannot help asking himself: Why are they swimming so frantically? It must be that they are trembling from the fact of its being Elul.

In other words, everything was seen and interpreted in the eyes of `Elul.' This was how it felt like within

the yeshivos of yore, with the impact of the season diffusing to the entire environment.

<http://www.inn.co.il/News/News.aspx/283360>

<p>4)Teshuvah of Creation</p> <p>The world must reach the state of complete Teshuva. <i>The world is not something that stands stably in one place, but is rather traveling and developing</i>, and the true and complete development is necessary to bring it to full physical and spiritual health, and it will bring with it the light of the life of Teshuva.</p>	<p><u>אורות התשובה ה:ג</u></p> <p>העולם מוכרח הוא לבא לידי תשובה שלמה. אין העולם דבר עומד על מצב אחד כי אם הולך הוא ומתפתח, וההתפתחות האמיתית השלמה מוכרחת היא להביא לו את הבריאות הגמורה, החמרית והרוחנית, והיא תביא את אור חיי התשובה עמה</p>
<p>5)Orot HaTeshuvah 12:4</p> <p>Every sin, even the most light of sins, places into a person a hatred for a some creature, and through teshuvah, the love returns to shine.</p>	<p><u>אורות התשובה יב:ד</u></p> <p>כל חטא, אפילו הקל שבחטאים, מטביע בקרב האדם. שנאה לאיזו בריאה, וע"י התשובה חוזרת האהבה להאיר.</p>
<p>6)Orot HaTeshuvah 8:3</p> <p>Every sin causes pain to the heart because it contradicts the unity that exists between the individual person and all of existence, and it is only healed through teshuva which shines on him the supernal light of the highest ideals of reality. And with that, the general equality and the jiving well with the rest of reality shines on him, and he returns and is healed.</p>	<p><u>אורות התשובה ח:ג</u></p> <p>כל חטא מדאיב את הלב, מפני שהוא סותר את האחדות שבין האישיות הפרטית עם כל ההויה כולה, ומתרפא הוא רק ע"י תשובה, שזורה עליו בה אור השפע העליון של האידיאליות אשר להויה המציאות, ובזה חוזרת ההשויה הכללית וההתאמה לההויה להופיע בתוכו, ושב ורפא לו. אמנם יסוד הצער איננו מעצם החטא בלבדו כ"א מיסודו של החטא ומתוכן מהלך הנפש, שנעשה הפוך מסדר</p>

The foundation of the pain is not only from the actual sin itself, but from the roots of the sin and from the path of the soul that becomes the opposite of the order of reality which is shining with the straight light of God which organizes everything in unison and in a superior direction. Therefore, people who are bad to the core, and the root of all sins is placed in their minds and in their aspirations, they are evil-eyed that the world in its entirety appears to them in the blackest of colors...

הישות, הזורחת באור הישר האלהי בכל המצוי המאורגן באחדות וכוון מעולה. ומפני זה אותם אשר נפשם רעה מיסודה, ושורש החטאים כולם מונח בדעותיהם, בשאיפתם ותכונת לככם, הנם רעי-העין אשר העולם כולו נראה להם בצבע כ"כ שחור עד אין תכלית. הם הם המתרעמים על העולם ועל החיים, בעלי עציבו דטחול, אשר לעגם מכל ההויה הוא שחוק הכסיל, אשר לא ידע להבין כי טוב ד' לכל

7)Orot HaTeshuvah 4:2-3

Through Teshuva everything returns to God, through the existence of the force of Teshuva that prevails in all of the worlds, everything returns and is connected with the perfection of God, and through the thoughts and emotions of teshuva, all thoughts, ideas, desires and emotions are transformed and return to be characterized in a Holy way.

General Teshuva, which is the ascending of the world and its fixing, and the particular Teshuva, that relates to the particular personality of each person... are identical content in essence. And all of the fixings of civilization through which the world leaves its

אורות התשובה ד:ב-ג

על ידי התשובה הכל שב לאלקות, ע"י מציאות כח התשובה, השורר בעולמים כולם שב הכל ומתקשר במציאות השלמות האלוקית, וע"י הרעיונות של התשובה דעותיה והרגשותיה, כל המחשבות, הרעיונות והדעות, הרצונות וההרגשות מתהפכים ושבים להקבע בעצם תכונתם בתוכן הקודש.

התשובה הכללית שהיא עלוי העולם ותקונו, והתשובה הפרטית, הנוגעת לאישיות הפרטית שכל אחד ואחד...הן ביחד תוכן אחד. וכן כל אותם תיקוני התרבות שעל ידם העולם יוצא מחורבנו, סדרי החיים החברתיים והכלכליים, ההולכים ומשתכללים עם תקוני כל חטא ועון מחמורים שבהמורים עד דקדוקי סופרים ומדות חסידות היותר מופלגות, כולם עושים חטיבה אחת, ואינם מנותקים זה מזה, "ויכולהו לחד אתר סליקין".

<p>state of destruction, [such as] social structure, and the economy, that are constantly advancing, together with repairing each sin, from the most stringent to the least serious, all become one unit and are inseparable – “they all ascend to the one place.”</p>	
<p>8)Orot HaTeshuvah 6:1</p> <p>Teshuvah comes from the desire of the entirety of creation to be better and more purified, stronger and superior than it currently is. In this desire is hidden a life-force to become stronger than the limitations of existence with its weaknesses.</p> <p><u>Individual Teshuvah, of the person and certainly of the community, draw its strength from this source of life, which is constantly acting with its unceasing force.</u></p>	<p>אורות התשובה ו:א</p> <p>התשובה באה משאיפת המציאות כולה להיות יותר טובה ומזוככת, יותר חסינה ומעולה ממה שהיא. בתוך חפץ זה חבוי כח-חיים של התגברות על המדה המוגבלת של ההויה ועל חולשותיה. והתשובה הפרטית, של האדם היחיד, וקל וחומר של הצבור, שואבת היא את כחה ממקור חיים זה, שהוא פועל תמיד בעוזו פעולה בלתי פוסקת</p>
<p>9)Orot HaTeshuvah 4:4-5</p> <p>The nature of the world and every particular creation, the history of humanity and each individual person and his actions, need to be viewed with a single glance, as a single content of different chapters, <u>and then the light of knowledge that brings teshuvah is quick to come.</u></p> <p>In truth it is impossible to elevate oneself to the spiritual desire of the salvation of the community without deep inner teshuvah from every sin. When an individual repents in this way, he is forgiven and the entire world is forgiven with him, and also, through the teshuvah of the individual, many are able ascend to the ideal characteristics that are hidden in the soul of the nation...</p>	<p>אורות התשובה ד:ד-ה</p> <p>ד. הטבע העולמי וכל יציר פרטי, ההיסטוריה האנושית וכל איש יחידי ומעשיו - צריכים להיות מסוקרים בסקירה אחת, כתוכן אחד בעל פרקים שונים, ואז ממהרת האורה של הדעה המביאה לידי תשובה לבא</p> <p>ה. באמת אי אפשר להתרומם אל התשוקה הרוחנית של ישועת הכלל בלי תשובה פנימית עמוקה מכל חטא ועון. אמנם יחיד ששב במובן זה מוחלים לו ולכל העולם כולו, וכן יכולים רבים להתעלות לתכונה האידיאלית הגנוזה בנשמת האומה ע"י תשובת היחיד, השב למטרה זו של התאפשרות הזרחת תשוקת גאון האומה בטהרת</p>
<p>10)Orot HaTeshuvah 14:1</p> <p>Just as one needs to elevate the negative character traits and thoughts to their roots, in order to fix them and sweeten them, <u>so too, one needs to raise the character</u></p>	<p>אורות התשובה יד:א</p> <p>כשם שצריכים להעלות את המדות והמחשבות הרעות לשרשן, כדי לתקן ולמתקן, כן צריכים להעלות את המדות והמחשבות הקטנות אע"פ שהן טובות אבל</p>

traits and thoughts that are small, even if they are good but not on a high and shining level, to their roots, to enlighten them with the light of greatness.

And just as one helps the entire world through raising the fallen character traits and thoughts, so too and more does it assist and better the world when one elevates the small thoughts and character traits to greatness.

And this trait of raising the small matters to greatness is unceasing, and it is the complete teshuvah through which complete tzadikim come through it to rise to the status of "Ba'alei teshuva."

אינו במעלה גדולה ומאירה, למקור שורשן, ולהאירן באור של גדולה. וכשם שמועילים לעולם כולו בעלית המדות והמחשבות הנפולות, כך ויותר מועילים ומטיבים לעולם על ידי העלתן של המדות והמחשבות הקטנות כשעולות לאורה גדולה. ומדה זו של העלאת דברים קטנים לגדלות אינה פוסקת בכל עת ובכל שעה, והיא התשובה הגמורה שצדיקים גמורים באים על ידה להיות עולים בהעלות בעלי תשובה.

**"The day is what you make it!
So why not make it a great one?"**

- Steve Schulte

11)Orot ha-Teshuvah 6:2

Teshuvah is constantly residing in the heart, even at the time of sin itself, teshuvah is hidden in the soul, and it sends its rays that reveal themselves afterwards in the time that the call of teshuva arrives.

In the depths of existence teshuva resides, because it preceded the world and before the sin comes, teshuvah is already prepared. **Therefore, there is nothing as certain in the world as teshuvah and in the end all will return to a state of tikkun and certainly, that Jews are promised and stand ready to do teshuva, to return to their original will,** to actualize in life the nature of their souls, despite the walls of iron that stop and separate them from the revelation of this mighty nature.

אורות התשובה ו:ב

התשובה היא תמיד שרויה בלב, אפילו בעת החטא עצמו התשובה גנוזה היא בנשמה, והיא שולחת את קויה, שהם מתגלים אח"כ בעת שבא הנוחם הקורא לתשובה. בעומק ההויה של החיים המציאותיים מונחת התשובה, מפני שהיא קדמה לעולם, וטרם שבא החטא כבר מוכנת התשובה ממנו. **על כן אין דבר בטוח בעולם כמו התשובה, וסוף הכל לשוב לתקון, וקל וחומר שישראל מובטחים ועומדים לעשות תשובה, להתקרב אל הרצון המקורי שלהם, להגשים בחיים את טבע נשמתם, למרות כל קירות הברזל העוצרים החוצצים בעד התגלותו של טבע איתן זה**

12)Shemona Kevatzim 6:25

שמונה קבצים ו:כח

Sometimes, one needs to distance himself from thoughts of the holiness of Teshuva if they bring one towards sadness, because the principle of joy that is connected with holiness is greater than any other form of Teshuva.

Therefore, when thoughts of Fear come to a person **and thoughts of Teshuva through sadness, one should remove his mind from them until his thoughts are set, and he will accept upon himself holiness and fear of Hashem in a joyful manner** that is fitting for the straight of heart who serve Hashem in truth.

לפעמים צריכים להתרחק מרעיונות של קדושה ושל תשובה, אם הם מביאים לידי עצבות, כי יסוד השמחה הקשורה בעומק הקודש הוא גדול מכל תוכן של קדושה ושל תשובה אחרת. ע"כ כאשר באות לו מחשבות של יראה ושל תשובה בדרך עצבון יסיה דעתו מהם עד שתתכונן מחשבתו, ויקבל עליו כל התוכן של קדושה ושל יראת שמים בדרך חדוה ושמחה הראויה לישרי לב עובדי ד', באמת.

13) Shemonah Kevatzim 2:150

A person who is constantly pained by his sins and the sins of the world needs to constantly forgive, to forgive himself and to forgive the entire world, and through this he brings in forgiveness and the light of kindness to the entire world. First he needs to forgive himself, and afterwards he extends the forgiveness to everything, and the closer ones are first, to the branches of the root of his souls, on his family, his friends, his nation, his generation, his world and to all of the worlds...

שמונה קבצים ב:קנ

האדם הכואב תמיד על עוונותיו ועוונות העולם, צריך הוא תמיד למחול ולסלוח לעצמו ולעולם כולו, ובזה הוא ממשיך סליחה ואור חסד על ההויה כולה, ומשמח את המקום ומשמח את הבריות. ובתחילה צריך למחול לעצמו, ואחר כך הוא ממשיך מחילה כללית על הכל, וכל הקרוב קרוב קודם, על ענפי שרשיו, מצד הנשמה, ועל משפחתו, אוהביו, אומתו. דורו, עולמו, וכל העולמים. ובזה הוא יסוד עולם בדרגא עילאה, בדרגא של לשון הקודש, ולשון רכה תשבר גרם של חמור גרם דביש מלבר, ומתגלה כל הטוב הגנוז בכל, ובא לברכת אברהם, שאין דור שאין בו כמותו.

LIFE IS TOO SHORT
to wake up in the morning with regrets,
So, Love the people who treat you right,
Forgive ones who don't...
and believe that everything happens for a
REASON

14) Igrot ha-Reiyah 2, letter 378

And if a person will come to innovate supernal

אגרות הראי"ה חלק ב' – אגרת שעה

...ואם יבוא אדם לחזק דברים עליונים בעסקי התשובה

matters regarding teshuvah in contemporary times, and to the matter of the "revealed end" and the light of salvation that is shining he does not look, he will not be able to direct any matter to the truth of the Torah of truth. For every time shines with its character...

בזמן הזה, ואל דברת קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה
לא יביט, לא יוכל לכון שום דבר לאמיתתה של תורת
אמת. כי כל זמן מאיר בתכונתו...

Section 5 – The New Generation

1) Rav Elchanan Wasserman, translation from <http://vbm-torah.org/archive/shoah/02shoah.htm>

In these times, Jews have chosen two forms of idolatry before which to offer their sacrifices. They are Socialism and nationalism. The ideology of the new nationalism may be defined succinctly: "Let us be like all the nations." Nothing is asked of a Jew but national feeling. One who carries shekels and sings Hatikva is exempt from all the commandments of the Torah. Clearly, this approach is considered idolatrous in the eyes of Torah. These two forms of idolatry have poisoned the minds and the hearts of Jewish youth. Each has its leadership of false prophets, in the form of authors and speakers, who perform their work faultlessly. A miraculous feat has been accomplished: in the heavens, these two forms of idolatry have been fused into one – National Socialism (i.e. Nazism); they have been forged into a terrible staff of wrath that beats Jews all over the land. The impurities which we worshipped come to beat us. "Your own evil will afflict you" (Yirmiyahu 2:19).

הרב אלחנן ווסרמן הי"ד – קובץ מאמרים – עקבתא דמשיחא

בימינו אלה בחרו להם היהודים בשתי עבודות זרות אשר להן יקריבו את קרבנותיהם, הרי הם: הסוציאליזם והנציונליזם. את תורת הנציונליזם החדש אפשר להגדיר בקצור נמרץ: 'נהיה ככל הגויים'. אין דורשים מיהודי אלא את ההרגשה הלאומית. השוקל את השקל והמזמר את 'התקוה', פטור מכל מצוות שבתורה. ברור, כי שיטה זו נחשבת כעבודה זרה לפי דעת התורה. שתי עבודות זרות אלה הרעילו את המוחות ואת הלבבות של הנוער העברי, לכל אחת מטה ראשי של נביאי שקר, בצורת סופרים ונואמים, העושים את מלאכתם בשלימות. קרה מעשה נסים: בשמים הרכיבו את שתי העבודות הזרות כאחת – נציונל-סוציאליזם, יצרו מהן מטה זעם איום, החובל ביהודים בכל קצוות ארץ. הטומאות להן סגדנו, הן החובלות בנו. 'תיסרך רעתך' (ירמיה (ב'), יט).

<p><u>2)The Great Pain</u></p> <p>The great pain that depresses the soul with horrible misery which is found in our generation in the heart of anyone who thinks even a small amount of proper thoughts, and in particular if he is also capable of receiving sensitive feelings in his heart, cannot be described... The pain is so great that even the ability to speak has been taken from it [the generation] it is unable to even articulate its pains, in a clear and understandable fashion, which would definitely make it easier for the generation... It has speech, but not to express the afflictions of its heart, but only to degrade and disgrace or to be upset and to curse.</p>	<p><u>בעקבי הצאן – "מאמר הדור" - עמוד</u></p> <p><u>קז</u></p> <p>המכאוב הגדול, המדכא את הנפש ביגון נורא ואיום, המצוי בדורנו בלב כל מי שחושב מעט מחשבה והוגה מעט דעה, ביחוד אם הוא גם-כן מוכשר לקבל הרגשה עדינה וישרה בלבבו, אין לתאר ולספר... והכאב כל כך גדול, עד שנוטל ממנו גם כן את כשרון הדבור, איננו יכול בשום אופן אפילו לספר את צרותיו, בדבור מובן ומבואר, שזה בודאי היה מקיל לו הרבה, והיה ממתיק במדה הגונה את מדת צרות לבבו הרחבות. יש לו דבור, אבל לא לספר נגעי לבבו, למען ירוח לו, כי-אם לבזות ולחרף או להתקצף ולקלל</p>
<p><u>3)Father's and Children</u></p> <p>But how can we be comforted if when we pierce into the inner, moral and intellectual, situation of the generation, just the opposite! We find not a lowly generation, and even not a generation of sinners according to the truth. In both the fathers and the children there is a multitude of good things, refined emotions and honorable desires, but still we see that we are losing everything...</p>	<p><u>בעקבי הצאן – "מאמר הדור" - עמוד</u></p> <p><u>קח</u></p> <p>אבל במה ננחם כאשר נחדור לתוכיות מצבו הפנימי, המוסרי והשכלי של הדור, אדרבה נמצאנו לא דור שפל, גם לא דור חוטא לפי האמת. בין באבות בין בבנים נמצא המון דברים טובים, רגשות עדינים, ורצונות נכבדים, ובכל זה אנו רואים שחסר לנו הכל</p>
<p><u>4)Our Generation</u></p> <p>Our generation is an amazing generation, a generation that is an utter astonishment. It is very difficult to find a paradigm in all of our history. <i>[Our generation] is comprised of opposites, darkness and light function in it as a mixture. It is low and despondent, but it is also elevated and high.</i> It is entirely guilty and also entirely innocent. We are obligated to understand its nature in order to go and help it.</p>	<p><u>בעקבי הצאן – "מאמר הדור" - עמוד</u></p> <p><u>קט</u></p> <p>דורנו, הוא דור נפלא, דור שכולו תמהון. קשה מאד למצא לו דוגמא בכל דברי ימינו. הוא מורכב מהפכים שונים, חושך ואור משמשים בו בערבוביה. הוא שפל וירוד, גם רם ונשא; הוא כולו חייב, גם כולו זכאי. אנחנו חייבים לעמוד על אופיו למען נוכל לצאת לעזרתו</p>

5) Stability and Flux

There are people whom Hashem made straight, that their character is quiet, and their inner tranquil guidance is their set lot. If they toil in Torah, mussar and wisdom, they will go up to high levels, but even without this they are straight, good and proper people. These people's destiny is to be involved with practical jobs and practical disciplines of knowledge. Their moral side stands independently in their tranquility, it is able to be elevated to an exalted level, but it also will not be lowered to a low level.

In contrast, the second category has no rest; they hang in constant balance, to either rise to the heights of the heavens, or to plummet to the depths of the deep. These need to fix their spiritual personalities on a daily basis. When they set themselves on the path that is necessary for them they will ascend higher and higher, but when they abandon they are destined to fall lower and lower. They must constantly be involved in Torah and service of Hashem, in mussar and feelings of holiness, and it would be profane for them to switch to a regular path, to practical disciplines.

In the course of generations, sometimes a generation who's general characteristic is of the first type is found, that they are tranquil, consistent, and their education should be similar to those individuals who have a stable character to them. But there are other generations which have a wandering character that their spiritual nourishment needs to be constant. At times, we find that a particular part of a person or generation will be stable, but in a different part it will

אורות הקודש חלק ג' עמוד קכו – "האופי הקבוע והמתנווד"

ישנם אנשים אשר עשה אלהים אותם ישר, שתכונתם שוקטה, וההדרכה הישרה והמנוחה הפנימית היא גורלם הקבוע להם. אמנם אם יתיגעו בתורה, במוסר ובחכמה, יעלו במעלות גדולות, אבל בכל אופן הנם אנשי יושר טובים והגונים. גורלם של אלה הוא להיות עסוקים במקצועות המעשים בפועל או בחכמות המעשיות. הצד המוסרי שלהם עומד הוא על עצמו, על עמדו ומנוחתו, יוכל להיות שלא יעלה למעלה רוממה, אבל גם לא ישפל למדרגה שפלה. **אבל סוג שני נמצא שאין בהם מנוחה, עומדים הם תמיד בשיקול, להיות עולים עד לרום שמים, או גם לרדת למעמקי תהומות. אלה צריכים הם לתקן את אישיותם הרוחנית מדי יום ביומו. אלה כשיסגלו לעצמם את אותה הדרך שהם צריכים לה, יעלו מעלה מעלה, אבל אם יעזבו אותה, עלולים הם לרדת מטה מטה. אלה הם שהם צריכים להיות עסוקים תמיד בתורה ועבודה, במוסר וברגשי קודש, וחלילה להם לפרש לדרך ארץ, ולחכמות מעשיות. במהלך הדורות בכלל נמצא לפעמים דורות כאלה, שתכונתם הכללית היא מסוג הראשון, שהם בעלי מנוחה, בעלי אופי קבוע, וחינוכם ראוי להיות דומה לאלה היחידים בעלי האופי הקבוע.** וישנם ג"כ דורות בעלי אופי מתנווד, שפרנסתם הרוחנית צריכה להיות מתמדת בהשפעה תדירית. ולפעמים אנו מוצאים, שבאיזה חלק מיוחד יהי לאיש או לדור פנים של מנוחה, ובחלק אחר פנים של תנועה. וצריכים המנהיגים, הדואגים לטובת הכלל, לשום אל לב, איך לחנך את הדור ביחש לכל חלק וחלק בפ"ע.

be in flux. **The leaders who care for the betterment of the community need to pay attention to be able to educate the generation in relating to each part in and of itself.**

6)The World of Repair and the World of Chaos

The normal guidance of straightness regarding proper middos and keeping halacha is a matter for the *World of Repair*. Any breaking away from this, whether from levity and a desire for anarchy or from the inspiration of a higher spirit is from the *World of Chaos*; but there is a major difference within the World of Chaos itself between people who veer to the right or the left. **The great idealists want a beautiful and good order, solid and strong that has no model in the real world; and they therefore destroy what exists in the normal way of the world.** The higher ones know also how to build the destroyed world, but the lower ones, who have but a mere trace of this idealistic tendency, they do damage and destroy and they are rooted in the lower levels of the World of Chaos.

The Souls of Chaos are higher than the Souls of Correctness. They are very great - they seek a lot from reality, what the vessels cannot endure. They seek great light, anything that is limited, set or evaluated they cannot bear.

They descend from the heights from the very beginning of the creation of the cosmos, they elevate themselves as a flame, and are crushed. Their unceasing desire will not be extinguished, they dress themselves in various vessels, they aspire much more than the set measurement, they aspire and they fall. They see that they are trapped in laws, in limited conditions that do not allow for infinite expansion, to the highest heights, and they fall with misery, with hopelessness, and anger – with evilness, lowliness, ugliness, disgustingness, with destruction. Their live fermentation cannot be quieted – it reveals itself in the brazen of the generation.

The evil ones who are principled, the ones who sin intentionally and not out of lust – their soul is very high

אורות – זרעונים – הנשמות של עולם התוהו – עמוד קכא-קכב

ההדרכה הרגילה של תום ויושר, בשמירת המדות הטובות וכל דת ודין, זהו ענין תהלוכות עולם התיקון. וכל ההתפרצות מזה, בין מצד קלות דעת והפקרות ובין מצד עלית דעת והתעוררות רוח עליון, הוא מענין עולם התוהו; אלא שיש הפרש גדול בפרטים של עולם התוהו עצמו ובנטייתו לשמאל או לימין. האידיאליסטים הגדולים רוצים בסדר יפה וטוב, מוצק ואדיר כזה, שאין בעולם לו דוגמא ויסוד, על כן הם מהרסים את הבנוי לפי מדת העולם. המעולים יודעים גם לבנות את העולם הנהרס, אבל הגרועים, שהנטיה האידיאלית היותר עליונה נגעה בהם רק נגיעה כל שהיא, הם רק מחבלים ומהרסים, והם הם המושרשים בעולם התוהו בערכו הנשפל.

נשמות דתוהו גבוהות הן מנשמות דתיקון¹¹. גדולות הן מאד, מבקשות הן הרבה מן המציאות, מה שאין הכלים שלהן יכולים לסבול. מבקשות הן אור גדול מאד, כל מה שהוא מוגבל, מוקצב ונערך, אינן יכולות לשאתו...

הן ירדו ממעלתן מראשית הנטיה של ההויה להולד, התרוממו כשלהבת ונדעכו. שאיפתן הבלתי סופית לא תכלה, הנן מתלבשות בכלים שונים, שואפות הרבה יותר ויותר מהמדה, שואפות ונופלות. רואות שהנן כלואות בחקים, בתנאים מוגבלים שאינם נותנים להתרחב לאין קץ, למרומים אין די, והנן נופלות בתוגה, ביאוש, בחרון, ומתוך קצף - ברשע, בזדון, בשפלות, בכיעור, בתיעוב, בהירוס, בכל רע. התסיסה החיה שלהן איננה שוקטת, - מתגלות הן בעזי-פנים שבדור. הרשעים בעלי הפרינציפים, הפושעים להכעיס ולא לתאבון, נשמתם גבוהה מאד, - מאורות דתוהו

– from the lights of chaos.

7)The Footsteps of Mashiach (translation from http://www.emishnah.com/Nashim_Vol_2/Sotah9.pdf)

In the period preceding the coming of Mashiach, insolence will increase and prices will soar. The vineyard will produce, yet wine will be expensive [since constant partying will cause excessive demand]. ***And government will turn to heresy and there will be no admonishment [for sins, since all are sinners].*** The meeting place [of scholars] will be used for harlotry. The wisdom of scribes will decay and those who fear sin will be utterly despised. ***Truth will be absent, the youth will blanch the faces of their elders, elders will rise in honor of the youth, the son will deride his father,*** the daughter will stand up against her mother and a daughter-in-law against her mother-in-law. The face of the generation is like the face of a dog. The son is not embarrassed in front of his father and upon whom can we rely on? Only our Father in Heaven.

סוטה מט עמוד ב'

בעקבות משיחא חוצפא יסגא ויוקר יאמיר הגפן תתן פריה והיין ביוקר ומלכות תהפך למינות ואין תוכחת בית וועד יהיה לזנות... וחכמות סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ילבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מנוול אב בת קמה באמה כלה בחמותה... פני הדור כפני הכלב הבן אינו מתבייש מאביו ועל מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים

8)The Approach

This generation is strange, it is mischievous, it is wild, but it is also elevated and exalted – we remove from the calculation those coarse individuals who take the spirit of bursting through as a mask to commit crimes of robbery, violence and all disgusting things – we find that on the one hand “insolence will increase” and ***in contrast to this, feelings of kindness, fairness, justice and mercy are being strengthened, science and idealism are bursting and ascending.*** A large portion of the younger generation does not feel any respect for custom, not because its soul is dark, not because it is lower than the boundaries that law sets for the

בעקבי הצאן – "מאמר הדור" - עמוד קט

מוזר הוא הדור הזה, שובב הוא, פראי הוא אבל גם נעלה ונשא - נוציא מן החשבון את היחידים הגסים שלקחו להם את רוח הפרצים למסוה לעולל על ידו עלילות של גזל וחמם וכל נבלה - נמצא כי מעבר מזה "חוצפא ישגא, אין הבן מתביש מאביו, נערים פני זקנים ילבינו", ולעומת זה - רגשי החסד, היושר, המשפט והחמלה עולים ומתגברים, הכח המדעי והאידיאלי פורץ ועולה. חלק גדול מהדור הצעיר איננו חש כל כבוד לכל מה שהורגל, לא מפני שאופלה נפשו, לא מפני שנשפל מאותו הגבול, שהחוק והמשפט עומדים עליו בדעה ההמונית הרגילה, כי אם מפני שעלה עד

<p>common masses, but rather because it has risen to a place that according to its character it looks at the law, at tradition and faith in general, at all of purity and holiness, at all of the great and Godly truths as much lower than their true value. This is because of the lack of learning of emotional and intellectual foundations of the breadth of Torah "The gold was dimmed"</p>	<p>המקום, שלפי אותו הצביון שהורגל בו עד כה שיביט על ידו על החק והמשפט, על המסורת והאמונה בכלל, על כל טהור וקדוש, על כל אמת גדולה נצחית ואלהית אשר במושגים, מפני מיעוט העבודה בתלמודם של יסודי הרגש והדעת שבמרחב התורה, - "הועם זהב ושונא הכתם הטוב" עד שנדמה לו שהכל הוא שפל הרבה מערכו</p>
<p>9)A Moral Claim</p> <p>The rise of heresy, when it rose in the world as a whole and crept in afterwards as an unnatural sickness in Israel, would not have been able to find a basis without the protection of some moral rights, that in truth only have a place because of non-essential lacking and weaknesses in the matter of obligatory faith, and they set up additionally a base for heresy that comes with scientific claims...</p> <p>And if not for the hatred that was born from the evil guidance of the Church, for example, that glorified itself with faith in God and the holiness of Scripture, [but] had an evil moral leadership role, and also other faiths that sanctify Scripture but lead based on faith evilly, in relation to human morality, it would be inconceivable to trade faith for these new doctrines...</p>	<p>אדר היקר עמוד לו-9</p> <p>... התקוממות הכפירה, כשקמה בעולם בכללו, ונשתרבה אח"כ בתור מחלה בלתי טבעית בישראל, לא היתה יכולה למצוא מעמד, אם לא ע"י החסות של איזו זכיות מוסריות, שאין להן מקום כי-אם ע"י מגרעות ורפיונות מקריות שבנושאי הדעות החיוביות, והם הקימו איזה בסיס ג"כ להכפירה הבאה בתביעות מדעיות...</p> <p>ולוא השנאה שהולידה ההנהגה הרעה של הקתוליות, למשל, שהתפארה באמונה באלהות ובקדושת כתבי הקדש, בהנהגת המוסרית הרעה בלבבות, בעלי תרבות חפשים רבים, וכן יתר האמונות המקדשות את כתבי-הקודש בהנהגותיהן הרעות ביחש להמוסר האנושי בשם האמונה, לא היה עולה על הדעת כלל להונות את האמונה ע"י השיטות החדשות</p>
<p>10)Preparing the Way</p> <p>Come, let us prepare the way for [this generation]; let us show it the gate of the city so it can find the entrance. We will show it that what it is seeking can be found only within the boundaries of Israel.</p>	<p>בעקבי הצאן – "מאמר הדור" - עמוד קט</p> <p>הבה נכין לו הדרך, נראה לו את מבוא העיר, למען יוכל למצא את הפתח. נודיע לו שימצא מה שהוא מבקש דוקא בגבול ישראל</p>
<p>11)Science and Kabbalah</p> <p>When scientific research continues and discovers precise findings in the happenings of the abyss of the world, that all of the movements that happen and that happened before their complete creation fit so well with the goal of the ultimate structure, when the wisdom of Creation becomes more and more revealed and is expounded in public and gives life to many</p>	<p>אורות הקודש חלק א' עמוד – "הארז" מעשה בראשית ומעשה מרכבה</p> <p>כשהחקירה המדעית הולכת ומוצאת דיוקים מכוונים בתוך העלילות כולן של התווה והבהו, כשכל התנועות, שהוות ושהתהוו בעולמים לפני יצירתם הגמורה, כ"כ מתאימות הן למטרת הבנין הגמור בשכלולו. הולכת בזה חכמת מעשה בראשית להיות יותר ויותר חכמה גלויה,</p>

spirits – **corresponding to this advancement in the secrets of the physical creation is the movement of the ideas of the spiritual creation and they are becoming more meshed with life and reality.** The Divine Truths that were always the stronghold of the true wise men of the world, which are the light of Israel in general, as they desire the ultimate and absolute truth will conquer the world, **are also becoming more fitting for the masses, until it is now impossible to explain even simple faith to average people without the broadening into a presentation of supernal secrets that stand at the height of the world.** And the opening of the gates of the wisdom of creation itself causes the opening of the gates of *Ma'aseh Merkavah*, which is the supernal flowing that shapes the senses and desires, knowledge and emotions to grab hold to the depths of the strong ideas, the source of perfect and eternal life, until life continues with courage to conquer death and the good will completely sweeten the evil.

שנדרשת ברבים, ושנותנת מחיה לרוחות רבים. ולפי ערך ההכשר הזה שהעולם מתכשר לצפונותיה של חכמת היצירה המעשית, הולכים לעומתו הרעיונות של חכמת היצירה הרוחנית, ומתגבלים עם החיים והמציאות. והאמתיות האלוהיות, שבחותרם האמת העליונה, שהיא תמיד מעוזם של חכמי עולם האמתיים, ושהיא אורם של ישראל בכללות, החפץ תמיד שהאמת העליונה המוחלטת תהיה המנצחת בעולם, והפועלת על כל הליכות החיים כולם בגבורתה, הולכות הן ונעשות לדברים שהם שווים לכל נפש, עד שאי אפשר עוד להסביר גם אמונה פשוטה לאנשים בינונים, כי אם על פי הרחבת הצעת רזי עליון, שהם עומדים ברומו של עולם. ופתחי השערים של מעשה בראשית הם הם גורמים – עצמיים לפתיחת שערי מעשה מרכבה, שהיא ההנהרה העליונה, המסגלת את החושים ואת הרצונות, את ההכרות ואת ההרגשות, להאחז בעומק הרעיונות האיתנה, מקור חיים תמימים ונצחיים, עד שהחיים הולכים באומץ קדושתם לנצח כולו את המות, והטוב ממתיק כולו את כל הרע כליל.

Section 6 –

Panentheism

1)Nefesh HaChaim 3:2-3

But the Master of All, may His Name be blessed, he fills all of the worlds and all of the creations and they do not separate from him, God forbid, at all in truth. And there is none other than him, blessed be He, at all, in all of the worlds. From the highest of the high to the lowest depths. Until one can say that there is no creation or world at all –rather everything is filled with his simply, unified essence.

In truth, I would have prevented myself from speaking of this matter because the earlier generations hid this matter... But I sat and I saw that this was proper for their generations, but now is a time without teachers. And each man chooses for himself a path following the leanings of his mind... and this idea has become the Torah of everyone and has become a saying even in the mouths of fools. To say that in all places and everything is complete divinity. And their eyes and hearts all the days try to deepen and analyze this idea.

נפש החיים שער ג פרק ב-ג

אבל אדון כל ית"ש הוא מלא את כל העולמות והנברא'י ואינם חוצצים חלילה נגדו יתב' כלל באמת. ואין עוד מלבדו ית' ממש שום דבר כלל בכל העולמות. מהעליון שבעליונים עד התהום התחתון שבתהומות הארץ. עד שתוכל לומר שאין כאן שום נברא ועולם כלל רק הכל מלא עצמות אחדותו הפשוט ית"ש

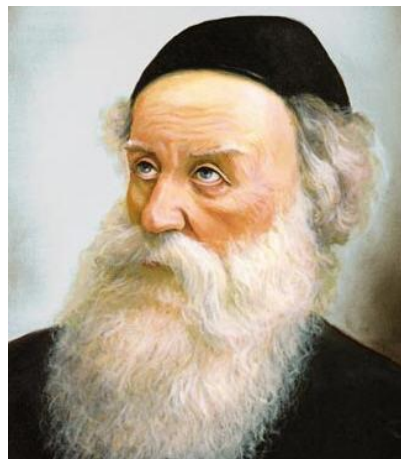
באמת הייתי מונע עצמי מלדב' בענין זה כלל כי הראשוני ז"ל הסתירו הענין מאד כמו שתרא' דברי קדוש ה' הרוקה ז"ל הובא לעיל שלא דיבר בזה רק ברמז. כי נאמנה את אל רוחם וכסו דבר. אבל שבתי וראיתי. שכך היה יפה להם לפי דורותיהם. אבל עתה הן ימים רבים ללא מורה. וכל דרך איש ישר בעיניו להלוך אחרי נטיית שכלו. וכל יצר מחשבו' לב האד' מלא רק לעוף במחשבתו אל כל אשר יענו שכלו. והעולה על כולם. שזה תורת כל האדם ונעשה משל גם בפי כסילים. לאמר הלא בכל מקום וכל דבר הוא אלהות גמור. ועינם ולבם כל הימים להעמיק ולעיין בזה. עד שגם נערים מנוערים ממשכא להו לבייהו לקבוע כל מעשיהם והנהגתם בזה לפי שכלם זה

2) **Alter Rebbe on his deathbed** <http://www.likkuteitorah.com/Tzav--for%20interim%20web%20posting.htm>

Of course, we mortals cannot usually perceive this aspect of things. However, the more a person refines him- or herself through Torah study, mitzvah observance, and saintly living, the greater is his or her sensitivity to such matters. For example, there is a well-known story relating that, on his deathbed, the Alter Rebbe gestured toward the ceiling and asked his grandson and eventual successor, the Tzemach Tzedek, what he saw there. "I see wooden beams," replied the Tzemach Tzedek. "I see only G-dliness," his grandfather said. The point is not that the Alter Rebbe realized that even the ceiling beams were essentially a form of G-dly manifestation; certainly the Tzemach Tzedek, too, knew that. The point of the story is that, on the very threshold of the next world, the Alter Rebbe was so spiritually refined, so pure, that he actually saw the beams for what they really were—G-dliness.

3) רב קוק, אורות, זרעונים פרק א' "צמאון לא-ל חי"

The spirit cannot find its stability except in a life oriented toward God. Knowledge, feeling, the imagination and the will,

אי אפשר למצא מעמד מבוסס לרוח כי אם באויר האלהי. הידיעה, ההרגשה,

in their inner and outer manifestation, all condition people to center their lives in God. Then will they be able to find their fulfillment, their equitable and satisfying state. If a person should seek for himself less than this exalted state, he will at once become like a ship tossed about at sea. Stormy waves, raging in opposite directions, will continually rob him of peace. He will be thrown from wave to wave, and he will be unable to find himself. If he should be able to immerse himself in some crude and vulgar preoccupation, he may succeed for a time in reducing the perspective of his life, and it will seem to him that he has finally found peace. But it will not take long, and the spirit will break out of its imprisonment and the maddening agitation will act in all its fury.

The place where we may find peace is only in God. God, however, transcends the existing world, making it impossible for us to grasp any aspect of Him in feeling or thought. This makes Him, as far as we are concerned, nonexistent, and the spirit cannot find contentment in what does not exist. It is for this reason that wise men who devote themselves to the quest for God are, for the most part, spiritually weary. When the soul aspires to the most luminous light it cannot be content with that light which shines in the quality of justice in the best of good deeds, or in the measure of truth in the most precise body of knowledge or in the attribute of beauty in the most exalted visions. It then sees the world as trivialized. The soul has become so ascendant that the entire world, its material as well as its spiritual manifestations, appears to it as an imprisonment, gripping us its choking atmosphere. Such men seek what is beyond their reach, what, in their condition, does not appear to exist, and to change the nonexistent to an existent is even beyond the will to entertain. It is for this reason that there is often a weakening of the will as well of the other life-forces among people whose inner disposition is directed toward the quest for God.

הדמיון והחפץ והתנועות הפנימיות והחיצוניות שלהם. כולם מזקיקים את בני האדם שיהיו אלהיים דוקא. אז ימצאו את מלואם, את יחושם השווה והמניח את הדעת. אם מעט פחות מגדולה זו יבקש לו האדם הרי הוא מיד טרורף כספינה המטורפת בים, גלים סוערים מתנגדים זה לזה ידריכוהו תמיד מנוחה, מגל אל גל יוטל ולא ידע שלו. אם יוכל לשקע באיזה רפש עבה של גסות הרוח ועביות ההרגשה, יצלה לו למעט את אור חייו לאיזה משך זמן, עד שבקרבו ידמה שכבר מצא מנוח. אבל לא יארכו הימים, הרוח יחליץ ממסגרותיו והטירוף הקלעי יחל את פעלו בכל תוקף. מקום מנוחתנו הוא רק באלהים.

אבל האלהים הלא למעלה מכל המציאות אשר יוכל להכנס בקרבנו ממנו איזה רגש ורעיון הוא, וכל מה שהוא למעלה מכל רגש ורעיון בנו הוא לערכנו אין ואפס ובאין ואפס לא תוכל הדעת לנוח. על כן ימצאו על פי רוב תלמידי חכמים מבקשי אלהים יגעים ועיפים ברוח. כשהנשמה הומה לאור היותר בהיר אינה מסתפקת באותו האור הנמצא מהצדק גם במעשים היותר טובים, לא באותו האור הנמצא מהאמת אפילו בלמודים היותר ברורים, ולא בהיופי - אפילו בחזיונות היותר מפוארים, אז מתנול העולם בעיניה: היא כל כך מתרחבת בקרבה, עד שהעולם כולו עם כל גשמיותו ורוחניותו גם יחד, עם כל גילויו החמריים והרוחניים, נדמה לה לבי עקתא ואוירו נעשה לה מחנק. הם מבקשים מה שהוא למעלה מכחם, מה שהוא לעומתם אין, ולהפך אין ליש אין יכולת גם ברצון לרצות, על כן יחלש לפעמים כח הרצון וכל עז החיים באנשים אשר דרישת אלהים היא מגמתם הפנימית.

Not
Important

It is necessary to show how one may enter the palace: by the way of the gate. The gate is the divine dimension disclosed in the world, in all its phenomena of beauty and grandeur, as manifested in every living thing, in every insect, in every blooming plant and flower, in every nation and state, in the sea with its turbulent waves, in the panorama of the skies, in the talents of all creatures, in the thoughts of writers, the imagination of poets and the ideas of thinkers, in the feelings of every sensitive spirit and in the heroic deeds of every person of valor.

The highest domain of divinity toward which we aspire – to be absorbed in it, to be included in its radiance – but which eludes all our longing, descends for us into the world, and we encounter it and delight in its love, and find peace in its tranquility. **At times, moreover, we are privileged with a flash emanating from the higher radiance, from that higher light which transcends all thought. The heavens open for us and we see a vision of God.**

צריך להראות את הדרך איד נכנסים אל הטרקלין - דרך השער. השער הוא האלהות המתגלה בעולם, בעולם בכל יפיו והדרו, בכל רוח ונשמה, בכל חי ורמש, בכל צמח ופרח, בכל גוי וממלכה, בים וגליו, בשפירי שחק ובהדרת המאורות, בכשרונות כל שיה, ברעיונות כל סופר, בדמיונות כל משורר ובהגיונות כל חושב, בהרגשת כל מרגיש ובסערת גבורה של כל גבור.

האלהות העליונה, שאנו משתוקקים להגיע אליה, להבלע בקרבה, להאסף אל אורה, ואין אנו יכולים לבוא למדה זו של מלוי תשוקתנו, יורדת היא בעצמה בשבילנו אל העולם ובתוכו, ואנו מוצאים אותה ומתענגים באהבתה, מוצאים מרגע ושלוה במנוחתה. ולפרקים תפקדנו בברק עליון מזיו של מעלה מאור עליון שמעל כל רעיון ומחשבה. השמים נפתחים ואנו רואים מראות אלהים

But we know that this is only a temporary state, the flash will pass and we will descend to dwell once again not inside the palace, but only in the courts of the Lord.

When the longing for the light reaches its highest point, it begins to draw a great profusion of light from the hidden radiance in our own soul through which is revealed the great truth, that all the worlds with all that is in them only appear to us particular effulgence but they in truth manifestations of the higher light, and, **seen in their essence, they make up one whole, a unitary manifestation in which is included all beauty, all light, all truth, and all good.** These manifestations

בל אנו יודעים שזהו מצב ארעי לנו, הברק יחלף והננו יורדים לשבת עוד לא בפנים ההיכל כי אם בחצרות ד'.

וכשתביעת האורה באה עד הנקודה היותר גבוהה אז מתחלת היא לשאוב שפע אור גדול מהמאור הגנוז שיש בקרבה פנימה, ומתוך תוכה מתגלה לה שהכל שואב אור ממקור היותר עליון, ושהעולמים כולם וכל אשר בהם אינם כי אם גילויים שהם נדמים לנו כעין נצוצות פרטיים מהתגלות האורה העליונה, אבל כשהם לעצמם הם כולם חטיבה אחת, התגלות אחת, שבה כלול

continually emerge and develop, they show themselves increasingly as in truth individual expressions of the all-good. The bounty that streams through all the good, that raises the soul to its highest, that, on the one hand shrinks for us the significance of the existential world, the physical as well as the spiritual, in all its splendor and magnificence – this very bounty now renews for us all the worlds and creatures, endowing them with a new image, and every sign of life stirs joy, and every god deed delights the heart and every discipline of study broadens the mind. The narrow boundaries of all these no longer oppress the soul, which at once realizes that all these tiny sparks continually ascend and become integrated into the comprehensive unity of all life.

כל היפי, כל האור, כל האמת וכל הטוב, הגלויים הללו הולכים הם במהלכם ומתעלים, הולכים ומתבלטים לעיני כל שהם באמת הנם גלויים של כל ל - ה ט ו ב. והשפע הזורם בכל-הטוב, המנשא את שורש הנשמה אל עליונותו, המקטין בעיניה את העולם החמרי והרוחני וכל הודו ותפארתו, אותו השפע עצמו מחדש עליה את כל העולמים וכל היצורים לובשים צורה חדשה, וכל מראה של חיים מעורר ישון וישע, וכל מעשה טוב מרנין לב, וכל למוד מרחיב דעה. המצרים הצרים של כל אלה אינם דוחקים את מרחבה של הנשמה, שהיא מסתכלת תיכף ומיד, ורואה שכל אותם הניצוצות הקטנים הולכים ומתעלים, הולכים ומתאגדים ונצטררים בצרור החיים המלאים.

4) The All-Inclusive Divine Perception

It is natural that **the contemplation of God that comes from the monotheistic opinion**, which is the more commonplace outlook from the perspective of faith, at times causes sadness and weakness of spirit because of the weakness that comes in the spirit of man when he pictures himself as a limited and powerless effect, far from the Divine perfection that shines with the splendorous light of its strength. Particularly, the weakness is aroused through emphasizing that the moral weaknesses are apparent through comparison with God's perfection in the realm of righteousness and morality...

Less draining than this outlook is the monotheistic outlook

שמונה קבצים א: צה-צז, אורות הקודש ב עמוד 413 – ההשקפה האלוקית הכוללת

טבעי הדבר הוא, שבההשקפה הרגילה, אותה ההתבוננות האלהית הבאה מהדעה המונוטאיסטית, שהיא ההשקפה היותר מפורסמת גם מצד האמונה, היא מסבבת לפעמים עצב וחלישות נפש, מפני הרפיון הבא ברוח האדם בצירורו, שהוא בתור נמצא מסובב מוגבל וחלש רחוק הוא מההשלמה האלהית, המאירה באור תפארת גבורתה. ביחוד החולשה מתעוררת ע"י ההבלטה שהחסרונות המוסריים מתבלטים בנפש ע"י הפרליל במעמד האדם, לעומת השלמות האלהית, ביחש

that leans towards a Spinozan explanation, when it is purified from its dregs, that many aspects of it are apparent in the conceptual parts of the New Chasidus – that there is nothing other than God... And while this perspective should weaken the spirit of a person more than the first outlook, but it is not so, rather, this latter outlook immediately returns to a person the strength of his eternity, it just encourages him, to not forgot the truth of his existence, and that it is his obligation to distance himself from all the ways of life that flow from the mistaken thought of an independent self, that is torn in its spirituality from the Divine Infinity, but once a person steps in this direction, he no longer has to conquer reality, but rather just things of imagination and falsehood, and he is already happy with Infinity. However, in truth, this service is not less difficult than escaping from a real trap, but in the end he will have a strong spirit.

However, it is impossible to approach this outlook except through a great practice and learning based on the first outlook, and then it will clothe the latter thought with light in all of its detail, and will become for it a receptacle and sanctuary. “Hashem is in the Sanctuary of His Holiness.”

But, even though the theoretical, emotional and songful worlds are purer and ascend more through the second outlook that is full of light of humility and nullification of reality, ***still the practical world cannot function based on this constant higher outlook, and it is necessary for a person to lower his sight in order to adapt to the world of action and be connected with the first mode of thought***, but with full knowledge that it is not a clear thought in and of itself, and it has nothing on its own, but it is surrounds the higher second thought. And then the physical world will become white and full of righteousness, and the world of thought will strengthen and ascend from the blessing of its source, and they will unite through unifying perspectives and the center of reality is unified in a complete unification.

אל הצדק והמוסר....

פחות מההשקפה הזאת מיגעת את האדם ההשקפה המונטאיסטית, הנוטה להסברה השפינוזית, כשהיא מזדככת מסיגיה, המובלטת בחלקים רבים ממנה בהחלק התבוני של החסידות החדשה שאין שם דבר מבלעדי האלקות... וראוי היה לפי זה להשקפת עולם להיות מחלישה את רוח האדם במעמקי ההתבוננות שלה עוד יותר מהראשונה, מ"מ אין הדבר כן, אלא שזו האחרונה משיבה לאדם מיד את עז נצחו, היא רק מעודדת אותו, שאין לו לשכח את אמתת הוייתו, ושעליו להתרחק מכל ארחות החיים הנובעים מהמחשבה הטעותית של הישות של עצמו הפרטי, הקרוע ברוחניותו מהאין סוף האלהי, אבל כיון שהוא צועד על דרך זה, אין לו עוד לכבוש דבר של מציאות כ"א דבר של דמיון כוזב, וכבר הוא מאושר באין סוף. אמנם באמת אין עבודה זו קלה כ"כ כמו שמצייר אותה הדמיון לכאורה, היציאה לחופש ממסגר הדמיון היא עבודה לא פחות קשה מהיציאה לחופש מאיזה מסגר מציאותי, מ"מ סוף סוף עז רוח לו הוא יותר מהמחשבה האחרונה. אבל אי אפשר לגשת עליה כ"א ע"י ההרגל הגדול וההתלמדות השכלית היותר זכה שאפשר להיות ע"פ ההשקפה הראשונה, ואז היא מלבשת את המחשבה האחרונה באורה לכל פרטיה, ונעשית לה בית קיבול והיכול. אדני בהיכל קדשו.

אך אע"פ שהעולם העיוני וההרגשי השירי הוא יותר מזדכך ומתעלה ע"י המחשבה השנייה, המלאה מאור העונה וביטול היש, מ"מ העולם המעשי איננו יכול להיות הולך את דרכו ע"פ ההסתכלות התדירית העליונה הזאת, ומוכרח הוא האדם להנמיך את אורו מצד הכרח הסתגלותו לעולם המעשה ולהיות קשור בהמחשבה ההיכלית הראשונה, אבל בידיעה ברורה, שהיא איננה מחשבה ברורה כשהיא לעצמה, ולית לה מגרמה כלום, אלא שהיא מסובבת בסיבוב שכלי וצירי ממהלך המחשבה העליונה של ההסתכלות השנייה שאמרנו. ואז העולם הממשי נעשה מזורז ומלובן ומלא צדק, והעולם

	<p>המחשבי מתגבר ועולה מברכת מקורו, והם מתאחדים תמיד, ע"י הבטות מאוחדות, ומרכז הויה מאוחד, ביחודא שלים</p>
<p>5)Holy and Secular</p> <p>There is a world of the secular and world of holiness, worlds of the secular and worlds of holiness – the worlds contradict each other. Of course the contradiction is subjective. Man in his limited understanding cannot bridge the gap between holiness and secular, and cannot straighten their contradictions, but they are resolved in the height of the world, in the place of the Holy of Holies.</p>	<p>2)אורות הקודש ב' עמוד שיא יש עולם של חול ועולם של קודש, עולמים של חול ועולמים של קודש, העולמים סותרים זה את זה. כמוכן הסתירה היא סוביקטיבית. האדם בהשגתו המצומצמת אינו יכול לפשר בין הקודש ובין החול, ואינו יכול להשוות את סתירותיהן, והן אמנם מיושבות ברום עולם, במכון קודש הקדשים.</p>
<p>6)Sameness</p> <p>Differences exist in all creation. The difference between holiness and secular is a fact, and the blurring of their forms is a catastrophe. The deepening in understanding and feeling this difference is the source of much fruits of spirit.</p> <p>However, after all this we understand with clear knowledge, that all of these things are temporary, and the elevation of all to holiness, brotherhood, equality and spiritual sensitivity is the eternal idea, that lives constantly in all of generous spirit. The carefulness regarding the differences are things that washed away and are temporary, they flow from the current reality. The general notion of equivocation, which is the basis of goodness of the heart and pure love of creatures is continuing in the secret systems of raising the scattered sparks in all of the depths of the kelipos, an it is together with the great idea of transforming everything to complete and absolute holiness through the gradual unceasing service of kindness, peace, justice, truth and mercy...</p>	<p>3)אורות הקודש ב עמוד שכב – התעלות הכול לקודש – שמונה קבצים א תרפו ההבדלים הם בכלל היצירה. ההבדל בין קודש לחול, עובדות הן, טשטוש צורתם הוא חורבן. ההתעמקות בהבנה והרגשה בענין הבדל זה הוא מקור לפרי רוח מרובה. אמנם אחרי כל אלה משיגים בדעה ברורה, שכל אלה הם דברים עוברים, וההתעלות של הכל לקודש, ולאחזה, להשויה ולעדינות, הוא הרעיון הנצחי, החי תמיד בכל רוח נדיבה. והזהירות של ההבדלות הנם דברים שוטפים ועוברים, נובעים מחיי שעה. הרעיון הכללי של ההשויה, שהוא יסוד טובת הלב ואהבת הבריות הזכה הולך הוא במערכי הרזים בהעלאת הניצוצות המפוזרות בכל עמקי הקליפות, וברעיון הגדול של התהפכות הכל לקדושה גמורה ומוחלטת, על ידי עבודה הדרגית שאינה פוסקת, של חסד, שלום, משפט, אמת ורחמים</p>
<p>7)A Summons to Higher Contemplation - Translation by Ben Zion Bokser pg. 207</p> <p>If you will it, man, observe the light of the divine presence that pervades every aspect of life, the spiritual and material, which are before your eyes of flesh and your eyes</p>	<p>אורות הקודש א' – עמוד פג – קריאה להסתכלות עליונה</p> <p>אם תרצה, בן אדם, הסתכל באור השכינה בכל היקום, הסתכל בעדן החיים השמימיים, איך הם מתפלשים בכל פנה וזוית שבחיים. הרוחניים</p>

of the spirit.

Contemplate the wonders of creation, the divine dimension of their being, not as a dim configuration that is presented to you from the distance but as the reality in which you live.

Know yourself, and your world; know the meditations of your heart and of every thinker; find the source of your own life, and of the life beyond you, around you, the glorious splendor of the life in which you have your being.

The love that is astir in you – raise it to its basic potency and its noblest beauty, extend it to all its dimensions, toward every manifestation of the soul that sustains the universe, whose splendor is dimmed only because of the deficiency of the person viewing it.

Look at the lights, in their inwardness. Let not the names, the words, the idiom and the letters confine your soul. **They are under your control, you are not under theirs.**

Ascend toward the heights, because you are of mighty prowess, you have wings to soar with, wings of mighty eagles. Do not fail them, lest they fail you: seek for them, and they will at once be ready for you.

The forms that robe reality are precious and holy to us, and especially to all who are limited in their spiritual perception. But always, when we approach a life of enlightenment, we must not swerve from the perspective that light flows from the incomprehensible to the comprehensible, by way of emanation, from the light of En Sof.

And we are summoned to share in the heavenly delight, in all the particularized perceptions, which are included in this universal whole, from which all the proliferations of life are engendered.

והחמריים, שנגד עיני בשרך, ונגד עיני רוחך.

התבונן בפלאי היצירה, בחיי האלהות שלהם, לא בתור איזה תכנית כהה, שממרחקים מציגים נגד עיניך, כי אם דע את המציאות שאתה חי בה. דע את עצמך, ואת עולמך, דע את הגיוני הלב שלך, ושל כל הוגה וחושב.

מצא את מקור החיים שבקרבך, ושממעל לך, שמסביבך, את פארי הדרות החיים, שאתה שרוי בתוכם. האהבה שבקרבך העלה אותה לשורש עזה ועדנת תפארתה, הרחיבה לכל סרעפותיה, לכל אשד נשמת חי העולמים, אשר רק רצוץ המקום של ההגה גורם מיעוט זהרו. הבט על האורות, בתוכיותם.

אל יבלעו נשמתך השמות, הניבים והאותיות, הם מסורים בידך, ואי אתה מסור בידיהם.

עלה למעלה עלה, כי כח עז לך, יש לך כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים. אל תכחש בם, פן יכחשו לך, דרש אותם, וימצאו לך מיד. יקרים וקדושים הם לנו לבושי הציורים, מוכרחים הם לנו, ולכל בעלי גבול במבטיהם הרוחניים ביחוד.

אבל תמיד בעת שאנו באים לחיים מדעיים, אסור לנו לזוז מהנקודה העליונה, שרק מהבלתי נתפס אור מתפלש בהנתפס, במהלך האצילות, מאור אין סוף.

ואנו קרואים להיות מתעדנים בעדנים שמימיים, בכל פרטי ההכרות, שבכלל הגדול הזה, שממנו תוצאות כל החיים.

Section 7 – The Natural

World

<p>1) Holy Body (trans. Bezalel Naor)</p> <p>Great is our physical demand. We need a healthy body. We dealt much in soulfulness; we forgot the holiness of the body. We neglected physical health and strength; we forgot that we have holy flesh, no less than holy spirit. We turned from active living, the clarification of the senses and the connection with physical, sensate reality, due to a fallen fear, due to lack of faith in the sanctity of the land. "Faith – this refers to the order of Zera'im – for one who believes in the Life of the Worlds and plants." Our return will succeed only if it will be – with all its splendid spirituality – also a physical return, which produces healthy blood, healthy flesh, mighty solid bodies, a fiery spirit radiating over powerful muscles. With the strength of holy flesh, the weakened soul will shine, reminiscent of the physical resurrection.</p>	<p>אורות התחיה פרק לג</p> <p>גדולה היא תביעתנו הגופנית, גוף בריא אנו צריכים, התעסקנו הרבה בנפשיות, שכחנו את קדושת הגוף, זנחנו את הבריאות והגבורה הגופנית, שכחנו שיש לנו בשר קודש, לא פחות ממה שיש לנו רוח הקודש. עזבנו את החיים המעשיים, ואת התבררות החושים ואת הקשור עם המציאות הגופנית המוחשית, מפני יראה נפולה, מפני חוסר אמונה בקדושת הארץ, "אמונת זה סדר זרעים - שמאמין בחי העולמים וזורע". כל תשובתנו תעלה בידינו רק אם תהיה, עם כל הוד רוחניותה, גם תשובה גשמית יוצרת דם בריא, בשר בריא, גופים חטובים ואיתנים, רוח לווהט זורח על גבי שרירים חזקים, ובגבורת הבשר המקודש תאיר הנשמה שנתחלשה, זכר לתחית המתים הגופנית.</p>
<p>2) Exercise (trans. Bezalel Naor)</p> <p>The exercise that Jewish youths in the Land of Israel</p>	<p>אורות התחיה פרק לד</p> <p>ההתעמלות, שצעירי ישראל עוסקים בה בארץ</p>

engage in to strengthen their bodies in order to be powerful sons to the nation, enhances the spiritual prowess of the exalted righteous, who engage in mystical unifications of divine names to increase accentuation of the divine light in the world. The one revelation of light cannot stand without the other. Dovid made a name. Dovid performed justice and righteousness for all his people. Yoav Ben Zeruyah was over the army.

Avner was punished only because he made sport of the blood of youths. However, if youths sport to strengthen their physical ability and spirits or the same of the nations' strength at large, this holy work raises up the Shekicha just as it rises through songs and praises uttered by Dovid, King of Israel in Tehilim. **Through the supernal kavvanot, the inner soul rises and through actions to strengthen the body of individuals for the sake of the community, outer spirituality ascends.** Both together round out all the orders of holiness by making more pronounced the character of the nation, by "the short passage upon which depends the entire corpus of Torah: In all your ways know him.

Do not be astonished if there are shortcoming in the way of life engaged in physical and terrestrial strengthening in Israel, for even the manifestations of divine inspiration requires clarification from the admixtures of impurity that seep in, yet it becomes increasingly purified, sanctified, and refined, redeems itself from exile, until it becomes the path of the righteous. The brilliant light grows increasingly brighter until morn.

ישראל לחזק את גופם בשביל להיות בני אמיצי כח לאומה, היא משכללת את הכח הרוחני של הצדיקים העליונים, העוסקים ביחודים של שמות הקדושים, להרבות הבלטת האור האלהי בעולם, ואין גילוי אור אחד עומד בלא חבירו כלל. (שמואל ב ח יג): "וי'עש דוד שם", ו(שמואל ב ח טו): "דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו", (שמואל ב ח טז): "ויואב בן צרויה על הצבא".

ולא נענש אבנר אלא מפני (ירושלמי פאה פרק א הלכה א): "שעשה דמן של נערים שחוק". אבל שיצחקו הנערים לחזק כחם ורוחם, בשביל גבורת האומה בכללה, עבודת הקודש הזאת מעלה את השכינה מעלה מעלה, כעלייתה ע"י שירות ותשבחות, שאמר דוד מלך ישראל בספר תהלים; אלא שע"י הכוונות העליונות עולה הנשמה הפנימית, וע"י המעשים המאמצים את גוף היחידים לשם הכלל עולה הרוחניות החיצונית. ושניהם כאחד משכללים את סדרי הקדושות כולם, בהבלטת אפיה של האומה בפרשה הקטנה שכל גופי תורה תלויים בה: (משלי ג ו): "בכל דרכיך דעה".

ואל יפלא אם יש חסרונות במהלך החיים של העוסקים באימוץ הגופני ובכל החיזוקים הארציים שבישראל, כי אפילו הופעת רוח הקודש צריכה בירור מתערובות ציחצוהי טומאה שמתערבים בה, והיא הולכת ומיטהרת, מתקדשת ומתבררת, פודה את עצמה מגלותה, עד שבאה לכלל דרך צדיקים ו(משלי ד יח): "אור נוגה, הולך ואור עד נכון היום"

3) Kol ha-Shfar, the Ban on Rav Kook's Books (translation from Bezalel Naor, Orot, 15

There was brought before us a recently published booklet by a local rabbi. We were astonished to see gross things foreign to the entire Torah of Israel. We see that which we feared before his arrival here, that he would innovate corrupt ways unknown to our rabbis and fathers, has been substantiated, more than we ever imagined. There were also brought before

us previous publications of his which we had never seen, in the spirit of the new age of heresy and "culture." But this latest one, called by its creator *Orot*, is too much. Deathly poison is in it. There are contained therein many things which it is forbidden to hear, all the more so to write and to print. Unfortunately, they are read by the youth who do not know, nor do they desire to know, to distinguish between light and darkness, especially as the author is a rabbi...

Even those young men and women who engage in athletics and frivolity, known to us to be Sabbath-desecrators and immoral, he claims to be serving "holy service" (chapter 34).

©BNP Design Studio * illustrationsOf.com/1082709

4)The Service of Gan Eden

The highest service of Hashem is the one that is directly connected to nature. This high holiness was made profane through the pollution of man who destroyed the service of nature by making it into a idolatrous monster instead of it being a strong basis for the highest ideals. The "supernal shining" of Adam HaRishon includes this high characteristic that rises until the "clear lens" of the prophecy of Moshe Rabbeinu. ***"To work it and guard it" in Gan Eden, this is the brightness of the supernal life, to eat from the Tree of Life, and not to know at all of bad because it is impossible that there will be any bad in the physical or spiritual world that is so perfect, the handiwork of the creator of all, rather everything in its proper time***

שמונה קבצים ג:סו – אורות הקודש ב' עמוד תצג – "זיהרא עילאה"

העבודה האלהית היותר עליונה היא אותה שהיא מקושרת ישר אל הטבע. נתחללה קדושה עליונה זו על ידי זוהמת האדם, שהשחיתה את פולחן הטבע, בעשותה אותה למפלצת אלילית, במקום שהוא צריך להיות בסיס איתן להאידיאליות העליונה. זיהרא עילאה דאדם הראשון היא כוללת מדה עליונה זו העולה עד למעלה מהאספקלריא המאירה של נבואת משה רבנו. לעבדה ולשמרה בגן עדן, זהו זיו החיים העליון, לאכל מעץ החיים, ולא לדעת כלל משום רע, מפני שאי אפשר כלל שיהיה בעולם החמרי והרוחני, השלם כל כך, מעשי ידי יוצר כל, שום דבר רע, רק הכל בעתו ובזמנו הוא אך טוב, והאלהים עשה את האדם ישר. העסק

<p><i>is good, "and Hashem made humans straight."</i> The involvement in <i>Perek Shirah</i> is the basis of returning to nature. This is the teshuva that is low but is high, that rises above all jealousy of nations, just elevates all of them as an exalted brotherhood, all brothers the creations of God that know their creator and derive pleasure from the splendor of his work. All rises to the heights of holiness.</p>	<p>בפרק שירה הוא היסוד של התשובה אל הטבע. זאת היא התשובה התחתונה שהיא העליונה, העולה למעלה מכל קנאת עם, רק מרוממת את הצדם בתור האח הנעלה, לכל אחיו יצורי שדי, היודעים כולם את קונם ומתענגים בהדר פעלו. הכל למרומי הקודש הוא מתעלה</p>
<p><u>5)Means and Ends</u></p> <p>From the beginning of creation, it was fitting that the taste of the tree would be like the taste of the fruit. <i>All of the means that strengthen a high and general spiritual goal were fitting that they would have the same high and pleasant soulful sense that the ultimate goal has when we imagine it.</i> But the nature of the land, the wandering of life, and weariness of spirituality when it is confined in the body causes that just the taste of the fruit, of the ultimate goal, the main ideal, is tasted with pleasantness and splendor, <i>but the trees that bear the fruits, with all of their necessity for the growth of the fruit, became loathed and became physical, and lost their taste.</i> This is the sin of the Land that because of it the Land was cursed when Adam was cursed for his sin. And all deficiencies are in the end going to be rectified. <i>Therefore, we are promised with certainty that the days will come when the creation will return to its original state,</i> and the taste of the tree will be as the taste of the fruit because the land will return from its sin, and the ways of practical life will not cause anything but pleasantness of the Ideal Light, that is supported through proper means, that strengthen it and bring it from potential to actuality.</p>	<p><u>אורות התשובה ו:</u></p> <p>מתחלת הבריאה ראוי היה טעם העץ להיות גם הוא כטעם פריו. כל האמצעים המחזיקים איזו מגמה רוחנית גבוהה כללית ראויים היו להיות מוחשיים בחוש נשמתי באותו הגבה והנעם, שעצם המגמה מורגשת בו כשאנו מציירים אותה. אבל טבע הארץ. התנוודות החיים, ולאות הרוחניות כשהיא נסגרת במסגר הגופניות, גרם שרק טעמו של הפרי, של המגמה האחרונה, האידיאל הראשי, מורגש הוא בנעמו והדרו, אבל העצים הנושאים עליהם את הפרי, עם כל נחיצותם לגדול הפרי, נתעבו ונתגשמו ואבדו את טעמם. זהו חטא הארץ, שבעבורו נתקללה כשנתקלל גם האדם על חטאו. וכל פגם סופו לתקון. ע"כ מובטחים אנו בברור, שיבאו ימים שתשוב הבריאה לקדמותה, וטעם העץ יהיה כטעם הפרי, כי תשוב הארץ מחטאה, וארחות החיים המעשיים לא יהיו גורמים לחוץ בעד הנועם של האור האידיאלי, הנתמך בדרכו ע"י אמצעים הגונים, המחזיקים אותו ומוציאים אותו מן הכח אל הפועל...</p>
<p><u>6)Physicality in Our Generations</u></p> <p><i>We can only fix spirituality in our generation with the filling out of physicality.</i> The physical forces of Torah Scholars in whom the holy light is caught well in their heart, must be strengthened. It is impossible for the physical forces to be strengthened and for the spiritual and moral value to not diminish except when the light of thought will be great, deep and wide. <i>And it is</i></p>	<p><u>אורות הקודש א' עמוד קמו – תקון הרוח והחומר</u></p> <p>את הרוחניות אין מתקנים בדורנו כי אם במילוי הגשמיות. הכחות הגשמיים של תלמידי חכמים, שנקלט יפה אור הקודש בלבבם, מוכרחים לחזק. ואי אפשר לכחות גשמיים שיתחזקו ולא יורידו את הערך הרוחני והמוסרי ממעלתו. כ"א כשהאורה המחשבית תהיה גדולה עמוקה</p>

<p>impossible except when the involvement in the secrets of the Torah will be great and bright. And the material forces, and the material thoughts and emotions will be strengthened and through all of the preparations they will become a basis for the holy. The courage of the most holy part of the nation builds everything, gives strength to the nation, the world, to elevate the basis of life, to shine light in many souls, basics, that each one brings life to many worlds.</p>	<p>ורחבה. וזה אי אפשר כי אם כשהעסק ברזי תורה יהיה גדול ומזהיר. וכחות החומר, ומחשבות ורגשות חמריות. יתאמצו. על ידי כל המכשירים, שהם מתחזקים בהם, להיות בסיס לקודש. האומץ של החלק הקדוש ביותר שבאומה הוא בונה את הכל, הוא נותן כח באומה, ובעולם, לרומם את יסוד החיים, ולהופיע אור בנשמות רבות, יסודיות, שכל אחת מהן מחיה עולם מלא</p>
<p>7)The nature of Eretz Yisrael (trans. Bezalel Naor – Orot)</p> <p>The sanctity of nature is the sanctity of the Land of Israel and the Shekhina that was exiled with Israel is the ability to preserve sanctity in opposition to nature. But the sanctity that combats nature is not whole sanctity; it must be absorbed in the supernal essence of the higher sanctity, which is the sanctity of nature itself, the foundation of the world’s perfection and complete invigoration. The holiness of exile will be joined to the holiness of the Land. “Eventually the synagogues and study-houses of Babylonia will be relocated to the Land of Israel.”</p> <p>When we attain this higher understanding of the whole sanctity that is in nature, which includes within it supernal and antinatural holiness, then the battle stops, the attribute of judgment is sweetened, and all inclines to the attribute of love. All the forces of an individual human appear in the gentle state that they are by nature, holy and prepared for this highest upliftment. The light that is above nature is reserved within them for time of need, and a man feels in himself a freedom of pleasant holiness. “One should regard himself as if the Holy rests within his stomach, as it says: <i>In your innards the holy.</i>”</p>	<p>אורות התחיה פרק כח</p> <p>הקדושה שבטבע היא קדושת ארץ ישראל, והשכינה שירדה בגלות עם ישראל הוא הכשרון להעמיד קדושה בנגוד לטבע. אבל הקדושה הלוחמת נגד הטבע אינה קדושה שלמה, צריכה היא להיות בלועה בתמציתה העליונה בקדושה העליונה, שהיא הקדושה שבטבע עצמה, שהוא יסוד תקון עולם כולו וביסומו הגמור, והקודש שבגולה יחובר אל קודש הארץ, "ועתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל". כשבאים להשכלה עליונה זו של הקדושה השלמה שבטבע, הכוללת בקרבה ג"כ את הקדושה שלמעלה מן הטבע והמתנגדת אל הטבע, אז המלחמה חודלת לגמרי, מדת הדין מתבסמת, והכל נוטה כלפי חסד. כל הכחות שבאדם הפרטי נראים בעדינותם המרוממה, כפי מה שהם בטבעם, והרי הם קדושים ומוכשרים לעלוי היותר עליון, והאור שלמעלה מן הטבע עומד אצור בהם לעת הצורך, והאדם חש בקרבו חופש של נועם קודש, ו"ימוד עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעיו, שנאמר: בקרבך קדוש".</p>
<p>8)Interruptions in Learning</p> <p>Rebbi Yaakov says: One who is traveling on the road and is learning, and interrupts from his learning and</p>	<p>רבי יעקב אומר: המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה, מה נאה ניר זה - מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו.</p>

says "How beautiful is this tree,"— the Pasuk considers it as if he has forfeited his life.

9)Natural Life (trans. Bezalel Naor)

The higher spiritual resurgence strengthens the practical deeds and reinforces interest in the world, life, and all contained therein. Only at and around the time of destruction of the Temple, when the Israelite mass was uprooted from its land and forced to recognize its destiny only in its abstract spirituality, was there implanted in a few the direction of seceding from temporal life for eternal life, and even there issued a heavenly protest. ***But with the arrival of the era of building the nation in its land, the practical requirement of political and social organization has become part of the agenda of the collective.*** These become principles of Torah, and the more the practical factors expand and solidify, the more the spirit of sanctity and true life will influence the world and life, and the light of Israel will illuminate the face of the earth.

10)THIS-WORLDLY IMPROVEMENT

(<http://www.ravkook.net/additional-uncategorized-teachings.html>)

Out of a smallness of faith, it appears that when people strive to strengthen their situation, to war against the problems that occur in the world, to acquire knowledge, might, beauty, organization—that all this is external to the divine content in the world. Thus, a number of people who believe that they represent the divine basis in the world are suspicious regarding all worldly progress: they hate culture, the sciences, political strategies—whether among Jews or non-Jews.

But this is all a great error and a lack of faith.

The pure outlook sees the divine appearance in every improvement of life: individual and general, spiritual and physical. It measures matters only according to the measure of the usefulness they bring or the

אורות התחיה פרק כו

ההתגברות הרוחנית העליונה מחזקת את התכנים המעשיים ומגברת את ההתענינות בעולם ובחיים וכל אשר במ. רק בזמן החרבן, וקרוב לו, שהחיל הישראלי נעתק מאדמתו והוצרך להכיר את תעודתו רק במעמדו הרוחני המופשט, הושרשה ביחידים הדרכה לפרישות מחיי שעה בשביל חיי עולם, וגם ע"ז יצאה מחאה שמימית. אבל כאשר הגיע התור של בנין האומה בארצה, והצורך המעשי של הסדורים המדיניים והחברתיים נעשה חלק מתכנית פעלי הכלל, הרי הם הם גופי תורה, וכל מה שיתרחבו הגורמים המעשיים ויתבססו יותר יפעל הרוח המלא קדושה וחיי אמת על העולם ועל החיים, ואור ישראל יאיר פני תבל בכליל יפעתו

שמונה קבצים ב:קצ

מתוך קטנות אמונה נדמה, שכל מה שבני אדם מזדרזים לחזק את מעמדם, להילחם נגד הרעות המתרגשות בעולם, לרכוש להם מדע, גבורה, יופי, סדר, שכל אלה הינם דברים היוצאים מחוץ להתוכן האלהי שבעולם. ומתוך כך עין צרה צופה מתוך כמה אנשים, שלפי דעתם עומדים הם על הבסיס האלהי, על כל התקדמות עולמית, שונאים את התרבות, את המדעים, את התחבולות המדיניות, בישראל ובעמים. אבל כל זה טעות גדולה היא, וחסרון אמונה. הדיעה הטהורה רואה היא את ההופעה האלהית בכל תיקון חיים, יחידי וציבורי, רוחני וגשמי. היא מודדת את הענינים רק במידת התועלת שהם מביאים, או הקלקול שהם מקלקלים, ובמידה זו לעולם לא תהיה תנועה חייבת כולה, כשהיא עוסקת לברוא איזה דבר, בין גשמי בין רוחני. יוכל הדבר שיהיו בה מגרעות, אבל בכללותה, הכל הוא מכלל היצירה האלהית ההולכת

spoilage that they cause. In this measure, there will never be an entirely negative movement engaged in making something, whether physical or spiritual. It may have imperfections, but everything in its totality is an element of the divine creation that is constantly acting.
"Not chaos did He create it, but that it be inhabited did He make it" (Isaiah 45:18)

ופועלת. לא תוהו בראה לשבת יצרה

אורות הראי"ה

תלחש לי סוד ההויה כולה,
חיים לי יש קח נא קח,
אם יש לך לב ובלב דם
שרעל יאוש לא זהמתו.

ואם ליבתך ערלה - תלחש לי ההויה -
ויופיי לא יקסימך,
סורה מני סורה, הריני לך אסורה.

אם כל צפצוף עדין,
כל יופי חי, לא הדר שירת קודש
אך זרם אש זרה בכך יעוררו,
סורה מני סורה, הריני לך אסורה.

ודור יקום וחי,
ישיר ליופי וחיים,
ועדנה בלי די, יינק מטל שמים.

ומהדר כרמל ושרון שפעת רזי ההויה
תקשיב אוזן עם חי,
ומעדן שירה ויפי חיים אור קודש ימלא,
וההויה כולה לו תדובב:
בחירי, הריני לך מותרת

Section 8 – Naturalness

1) London Jewish Chronicle, September 13, 1935, p. 21

<http://www.atid.org/resources/art/jc1935.pdf>

When I lived in London, I would visit the National Gallery, and the paintings that I loved the most were those of Rembrandt. In my opinion, Rembrandt was a saint. When I first saw Rembrandt's paintings, they reminded me of the rabbinic statement about the creation of light. When G-d created the light, it was so strong and luminous that it was possible to see from one end of the world to the other. And G-d feared that the wicked would make use of it. What did He do? He secreted it for the righteous in the world to come. But from time to time, there are great men whom G-d blesses with a vision of the hidden light. I believe Rembrandt was one of them, and the light of his paintings is that light which G-d created on Genesis day.

2) The Movements of the Soul

The basic principle of fixing ones service of God is to place in its proper place everything and every force, whether in the soul or in the world, and not to invert these places and thereby prevent the influence of these forces.

God made man and the world straight, full of forces and means that are necessary for the perfection of body and soul, to bring them to actuality, to do good and make wise, and one who neutralizes this order that is placed by God is destroying.

מוסר אביך ב:ג

יסוד תיקון העבודה הוא לסדר כל דבר וכל כוח, בין בנפש ובין בעולם, ביושר על מכונו, ולא להפך הסדרים ולמנוע בזה השפעת הכוחות. האלוהים עשה את האדם והעולם ישר, במלוא הכוחות והאמצעים הדרושים לשלמות הגוף והנשמה, להוצאת אל הפועל, להיטיב ולהשכיל, והמבטל את הסדר הנמשך מהנהגתו ית' הרי הוא מחריב ומהרס. כמו מי שעושק מהגוף את התנועה הדרושה לו, כמו שישכב תמיד מקופל כפנקס ולא יזוז ממקומו ולא יזיז אבריו, שבוודאי יבטל בזה חיות הגוף, כן

Just as one who robs from the body a movement that is necessary for it, like one who always sits folded as a book and does not move from his place and does not move his limbs, that he will definitely ruin the vitality of his body, so too one who prevents his soul from a movement that is necessary for it is stealing from the soul its due and it will perform decay. And proportionate to the value and strength of this movement, will be the damage from its prevention.

מי שמונע את נפשו, מהתנועות הדרושות לה הרי הוא עושק ממנה את חוקה ומוכרחת להתקלקל, ולפי ערך הפעולה וחזקתה הראויה לה לפי המשך ההכרה השלמה כן יהיה ההזק במניעתו

3) Natural Morality

It is necessary for a person to attain for himself the natural, simple morality in all of its breadth and depth, and also Yiras Shamayim, and the pure essence of simple faith and all of its characteristics in depth and breadth, and upon these two “jewels” he can build all of the higher levels of his spirituality. ***It is forbidden for Yiras Shamayim to push aside the natural morality of a person, because then it is no longer pure Yiras Shamayim, an indication of pure Yiras Shamayim is that natural morality, that is planted in the straight nature of a person, ascends as one reaches higher levels of [Yiras Shamaim].***

אורות הקודש ג' עמוד כז – ראש דבר
 דבר מוכרח הוא שיסגל האדם לעצמו את המוסר הטבעי הפשוט בכל רחוק ועמוק ואת יראת ה' ותמצית הטהור של האמונה הפשוטה וכל מדותיה ברוחב ובעומק ועל גבי שתי הסגולות הללו ובנה את כל מעלות רוחו העליונות.
 אסור ליראת שמים שתדחק את המוסר הטבעי של האדם, כי אז אינה עוד יראת שמים טהורה, סימן ליראת שמים טהורה הוא כשהמוסר הטבעי, הנטוע בטבע הישר של האדם הולך ועולה על פיה במעלות יותר גבוהות ממה שהוא עומד מבלעדה. אבל אם תצויר יראת שמים בתכונה כזאת שבלא השפעתה על החיים היו החיים יותר נוטים לפעול טוב, ולהוציא אל הפועל דברים מועילים לפרט ולכלל, ועל פי השפעתה מתמעט כח הפועל ההוא, יראת שמים כזאת היא יראה פסולה

But if one imagines Yiras Shamayim in such a manner that without its influence on life, his life would be more oriented to create good, and to bring from potential to actuality things that are helpful for the individual and for the community, and because of the influence of Yiras Shamayim this force is diminished, then this form of Yiras Shamayim is an invalid Yirah.

4) Holy Common Sense

Just as the natural mind cannot replace physical strength, but rather a person needs to put effort such that he will be filled with physical strength and vitality such that the mind will be able to take effect on him with all of its power, based on the principle of doctors that a healthy soul is in a healthy body, ***so too the lofty supernal logic in the form of an appearance of the Holy cannot fill the place of the natural mind which is parallel to the relationship between the body and mind.***

אורות הקודש א' עמוד סו – ערך השכל לקדש
 כשם שאין השכל הטבעי יכול למלא את מדת הכח הגופני, כי אם האדם צריך להתאמץ שיהיה מלא כח חיים ואומץ גופני, כדי שיוכל השכל לחול עליו בכל תגבורת ערכיו, על פי הכלל של מכירי הטבע נפש בריאה בגוף בריא, כמו כן אין השכל הנאצל העליון בצורת הופעת קודש, יכול למלא את המקום את המקום של השכל הטבעי, שהוא נערך לגבה ממש כגוף לגבי נשמה.

<p>And a person always needs to fill the measurement of natural logic in all if its characteristics in order that the spiritual side can also exist - similar to a healthy mind in a healthy body - Ru'ach HaKodesh, shining and developed, in the context of logic, enlightened and clear, fresh with the depth of all of the possible visions that are able to enter into a person's perspective.</p> <p>And Hashem's "character trait" is that an empty vessel does not contain items, but a full vessel does hold, as it says "Give wisdom to the wise and comprehension to those who comprehend" "in the heart of all those of wise-heart I have place wisdom."</p>	<p>ולעולם צריך אדם למלא את המדה השכלית של השכל הטבעי בכל תכונותיו, כדי שיתקיים, במדתו הרוחנית גם כן, התוכן של נפש בריאה בגוף בריא, כלומר רוח הקודש, מאירה ומפותחת, במסגרת של שכל, נאור צלול ובהיר, מרווה מכל החזיונות האפשריים להכנס בחוג מבטו של האדם עם כל עומק החידור שבהם. ומדתו של הקב"ה היא, שכלי ריקן אינו מחזיק, וכלי מלא מחזיק, שנאמר הב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה, ובלב כל חכם לב נתתי חכמה.</p>
<p><u>5) Purpose of Kabbalah</u></p> <p><i>The purpose of the Wisdom of Secrets in all of processes is the development of the strength of the soul to the point of setting up its inner strength, to draw from its own source, without any need for the means of study.</i> This flash brings all of creation to recognize itself. And from this inner self recognition there is drawn a flowing of life, with the unification of logic and will, without an interruption of boundaries and details.</p>	<p><u>שמונה קבצים ב:קעג – אורות הקודש</u> <u>א' עמוד צה – מגמת חכמת הרזים</u> מגמתה של חכמת הרזים לכל מהלכה, היא פיתוח כח הנשמה עד כדי עמידה על כחה הפנימי, לשאוב ממקורה, בלי שום הצטרפות של התלמודות אמצעית. והופעה זו מביאה את כל ההווה כולה להכיר את עצמה. ומתוך ההכרה העצמית הפנימית נמשך שפע החיים, באיחוד השכל והרצון, באין הפסקה של גבולים ושל פרטים</p>
<p><u>6) Instincts of Masses</u> (translation from Rav Avraham Itzhak HaCohen Kook: <i>Between Rationalism and Mysticism</i>)</p> <p>The intelligentsia thinks it can rise above the masses enabling it to be more healthy of spirit, more noble of thought. <i>This is a fundamental error, an error out of ignorance to the healthy side of natural awareness and senses, imperfect yet unspoiled by cultural influences.</i> The healthy aspect of integrity is more prevalent in coarse people that it is in learned, ethical, thoughtful people. The learned are more outstanding in various aspects of morality, its laws and details, but the essence of the feeling is found in healthy and natural people, simple and common. Not only in their fundamental moral sense are the masses superior to the elite but in their faith, these sense of divine greatness, beauty, all this part of a life on integrity, not filtered through channels filled with the melancholic rewards of knowledge and wisdom, all this is healthier and purer in the masses.</p>	<p><u>אורות הקודש ב' עמוד שעו - הרוח</u> <u>ההמוני והאצילי</u> <u>האינטליגנציה הושבת שיכולה היא להפרד מעל ההמון, שאז תהיה יותר בריאה ברוחה, יותר אצילה במחשבתה. זוהי טעות יסודית, טעות שאינה מכרת את הצד הבריא שיש בהכרות הטבעיות, בהרגשות הטבעיות, ובחושים הטבעיים, שלא נתקנו, אבל גם לא נתקלקלו על ידי שום השפעה קולטורית.</u> הצד הבריא של היושר מצוי הוא באנשים גסים יותר ויותר ממה שהוא מצוי במלומדים ומוסריים בעלי מחשבה. יותר מובהקים הם המלומדים בדברים הפרטיים של המוסר, בחוקיו ודקדוקיו, אבל עצם הרגשתו זאת היא מצויה באנשים בריאים טבעיים, שהם הם ההמון, עם הארץ. ולא דוקא בהרגשת המוסר השרשית עולה הוא ההמון על אנשי הסגולה גם בהרגשת האמונה, הגדלות האלהית,</p>

Yet the simple man cannot retain his strength and purity himself, he cannot connect his thoughts, he does not know how to fight when conflicting consciousness and feelings struggle within his soul or out in the external world. For this he needs help from those of greater insight, who can straighten the paths of his world before him. But just as advice and insight are bestowed upon him, so he grants them a life of health. The element shared between the noble of spirit and the masses is the force that maintains both sides of their pleasant nature, preserving them from decay and degeneration, both moral and material.

היופי, החושיות, הכל אשר לחיים בדרך ישרה, בלתי מסוננת על ידי הצינורות המלאים שכר אגמי נפש של הדעת וההחכמה, הוא יותר בריא וטהור בההמון. אמנם לא יוכל ההמון לשמור בעצמו את עצומו וטהרתו, איננו יכול לקשר יפה את מושגיו, גם איננו יודע איך לעמוד בקשרי המלחמה, בעת אשר הכרות והרגשות מתנגדות וסותרות זו את זו נלחמות בנפשו מבפנים או בעולם מבחוץ. לזה צריך הוא לעזרת גדולי התושיה, המישרים לפניו את נתיבות עולמו. אבל כשם שמשפיעים עליו עצה ותושיה, כך הוא משפיע עליהם חיים בריאים. והצד המשותף של אצילי הרוח עם ההמון, הוא הכח המקיים את שני הצדדים על מעמדם היפה, ומשמרם מכל רקבון והתנונות מוסרית וחמרית

7) Torah and Naturalness

The Torah was given to Israel so the clearest gates of light, the broadest, the holiest, from all of the natural gates of wisdom and natural morality that men have, will be open for us, and through us to the entire world. **But if we close our ears from hearing the simple voice of Hashem calling through all of those natural gates of light, which is the inheritance of all men, because we think that the light of Torah is ripped asunder from all of the light of life that is spread out in the world, in its inner sense and in the soul of a person in its splendor, then we do not understand the value of Torah,** and about this it is said "A disgusting nation that is not wise" as Unklus translates it "The nation that received the Torah but is not wise."

אורות התורה פרק יב: ה

התורה נתנה לישראל, כדי ששערי אורה יותר בהירים, יותר רחבים, יותר קדושים, מכל שערי האורה של הבינה הטבעית ושל רוח המוסר הטבעי אשר לאדם, יפתחו לנו, ועל ידינו לכל העולם כולו. ואם אנחנו אוטמים את אזנינו משמע לקול ד' הפשוט הקורא בכח על ידי כל שערי האורה הטבעיים, שהיא נחלת כל האדם, מפני שאנו חושבים, שנמצא את אור התורה בתורה הקרועה מכל אור החיים הפרושים בעולם, בפנימיותו ובנשמת האדם בהדרה, אין אנו מבינים בזה את ערכה של תורה, ועל זה נאמר עם נבל ולא חכם, כדמתרגם אונקלוס עמא דקבילו אוריית' ולא חכימו

8)Shir HaShirim (partially from <http://www.davidderovan.com/wp-content/uploads/2011/09/Shir-HaShirim-Artistic-Expression.pdf>)

Literature, painting and sculpture are meant to actualize all the spiritual concepts which are embedded in the depths of the human soul. ***So long as even one drawing which is revealed in the depths of the thinking, feeling soul has not been actualized, thinking craftsmanship1 (i.e. art) is obligated to bring it into the light of day.***

It is self-evident that only those "storehouses," which when opened perfume the air of existence, are good and beautiful to open. "From every word to issue from God's mouth the entire world was filled with perfume." However, the "shovel connected to our ears" is ready to dig a hole and cover with earth those hidden things, which are buried so as to eradicate them. And woe to him who uses his shovel for an opposite way, to increase the fetid smell [in the air]. ***The soulful turbulence caused by natural love, which plays such a large role in ethics and life, is appropriately elucidated by literature of every kind which draws it forth from where it is hidden. However, [this must be done] only with the highest level of care not to involve the ugly drunkenness [sometimes] contained in those emotions, which changes them from natural purity to deformed filth.*** Only holy people can sing of holiness.

Indeed, if it is considered a general deficiency when a literary piece lacks those innermost feelings, which common love has inscribed in the depth of the soul. ***All the more so is it considered a deficiency when the highest, most elevated emotional turmoil -- which has always behaved this way and will, in the future, affect all good people and the people of Israel, in particular, as they well up from the source of love for the Master of Deeds, the origin of all light and loving kindness -- are not etched in a book, where they belong.*** Is there a measure for the deep source of this feeling of love? Can many seas contain it? Can the highest heavens sustain it?

This [literary] deficiency has been filled by a song of love, with that song which is "holy of holies," with the Shir

עולת הראי"ה – הקדמה לשיר השירים

הספרות, הציור והחיטוב עומדים להוציא אל הפועל כל המושגים הרוחניים המוטבעים בעמקי הנפש האנושית וכל זמן שחסר עוד אף שרטוט אחד הנגלה במעמקי הנפש החושבת והמרגשת שלא יצא אל הפועל עוד יש חובה על מלאכת המחשבת להוציא.

מובן הדבר מעצמו שרק אלה האוצרות, שבהתפתחותם הם מבסמים את אויר המציאות טוב ויפה לפתח. מכל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה נתמלא כל העולם כולו בשמים; אמנם אותם הדברים הגנוזים שקבורתם הוא בעורם. עליהם מתוקן היתד שעל אוזנו לחפור ולכסות, ואי לו מי שמשתמש ביתד זו פעולה שכנגדה למען הרבות באשה. זעזועי הנפש מצד רגשי אהבה הטבעית שנוטלת חלק גדול במציאות במוסר ובחיים, הם ראויים להתפרש ע"י הספרות בכל הצדדים שבהם היא מוציאה אל הפועל את הגנוז, אבל רק בשמירה היותר מעולה מנטות לצד השיכרון המכוער, שיש באלה הרגשות שמהפך אותם מטהרה טבעית לטומאה של זוהמה מנוולת, רק אנשי קודש ראויים להיות שרי קודש,

אמנם אם נחשב לחסרון כללי באיזו ספרות כשלא ימצאו בה אלה הרגשות הפנימיים שאהבה מרשמת בעומק הנפש, באותה האהבה הנהוגה, על אחת כמה וכמה, ראוי לחשב לחסרון אם אותם הזעזועים הרמים והנשואים, שככה הם פועלים לעולם ועתידים לפעול על כל טובי בני אדם ועל כנסת ישראל בייחוד הנובעים ממקור האהבה לאדון כל המעשים מקור האור והחסד; ואלה הרגשות הנאהבים לא יחקרו בספר ויפקד מקומם. היש ערך לעומק מקור רגש האהבה הזאת? היכילוהו ימים רבים, היכללוהו גבהי שחקים?

החסרון הזה אמנם נמלא לנו בשיר האהבה אותו שיר שהוא קודש קודשים, הוא שיר השירים אשר לשלמה! וכמו שמי שהוא

HaShirim by Shlomo. Just as one, who is a materialistic when it comes to love, does not feel what the poets of love desired [to express] in their individual poems, and with a happy heart and great desire would lower their longings to the level of his grossness if it was within his power to do so, so, too, only one who has an uncircumcised heart -- it must be so, for he never tasted the experience of rising to the heights of sanctity and never sensed the pleasant light of love for the Creator of the Worlds -- **only such an evil and lowly person cannot stomach the idea that the many personal longings contained in Shir HaShirim are the expressions of a storehouse [of feeling] hidden in the soul of the nation which God has chosen to bear His name and His memory.**

חמור לאהבה, לא יחודש מה חפצו משוררי האהבה בשיריהם הפרטיים ואם הייתה בידו יכולת להשפיל את געגועיהם עם כדי טעימת חושו הגס היה עושה כן בשמחת לב ונפש חפצה רק מי שלבו ערל ומוכרח להיות כן מפני שלא טעם להתנשא אל מרומי קודש, ולא חש מעצם נועם אור אהבת צור כל העולמים - איש נבל ולא חכם כזה לא יוכל להכיל את הרעיון כי אלה הגעגועים הרבים הפרטיים ש"בשיר השירים" הם רשמיים של האוצר הגנוז בנפש כלל האומה אשר בחר לו ד' לשמו ולזכרו, מפני שאיננו מרגיש כלל שום חסרון בהיפקד מקום אלה הרגשות אשר לא ידעם, אבל מי שלא השגה אלוה חכמה, יכיר ויחוש שאי אפשר כלל לאוצר כתבי קודש של האומה הקדושה

9) Nature of the Nation

I see with my eyes the light of Elijah's life rising, his power for God being revealed, the holiness in nature breaking forth, uniting with holiness that is above coarse nature. We fought nature and emerged victorious. Material nature crippled us, struck us in our thigh, but the sun shone to cure us of our limping. **Judaism of the past, from Egypt until now, is a long battle against the ugly side of nature, be it human nature in general, or the nature of the nation and of every individual. We fought nature in order to subdue it. It succumbs before us; the worlds are increasingly refined.** At the essential depth of nature a great demand swells for holiness and purity, for delicacy of the soul and refinement of life. Elijah comes to herald peace, and in the inner should of the nation a life stream of nature breaks forth and approaches holiness.... Nature is conquered before us and its demands are increasingly consonant with our noble demands from the source of holiness. The youthful spirit that demands its land, its language, its freedom and honor, its literature and strength, wealth, and feelings, is flooded with a flow of nature,

אורות התחייה הפרק ל -

הנני רואה בעיני, אור חיי אליהו עולה, כחו לאלהיו הולך ומתגלה, הקודש שבטבע פורץ גדריו, הולך הוא בעצמו להתאחד עם הקודש שלמעלה מן הטבע הגס, עם הקודש הלוחם בטבע. לחמנו בטבע ויצאנו בנצחון, הטבע המגושם עשה אותנו לבעלי מומים, נגע בכף ירכנו, אבל השמש הלא לנו זרחה לרפאותנו מצלעתנו. היהדות של העבר, ממצרים ועד הנה, מלחמה ארוכה היא נגד הטבע, בצדו הכעור, של טבע האנושי הכללי, אפילו טבע האומה וטבעו של כל יחיד. לחמנו בטבע כדי לנצחו כדי לרדותו בתוך ביתו, הוא נכנע בפנינו, העולמות הולכים ומחבסמים, בעצם עומק הטבע תביעה גדולה מתגברת לקדושה ולטהרה, לעדינות נפש ולזיכוכ החיים, אליהו בא לבשר שלום ובנשמתה הפנימית של האומה זרם חיים של טבע מתפרץ, והוא הולך ומתקרב אל הקודש. זכירת יציאת מצרים הולכת ונעשית לזכירת יציאת שעבוד מלכיות ההולכת ומתקמת, והגנו כולנו הולכים ומתקרבים אל הטבע והוא מתקרב אלינו, הולך הוא ונכבש לפנינו ודרישותיו הולכות ומתאמות עם דרישותינו האציליות ממקור הקודש. הרוח הצעיר התובע

which within is full of holy fire.

את ארצו, שפתו, חרותו וכבודו, ספרותו וכחו, רכושו, רגשותיו, נזרמים הם ע"י שטף של טבע, שבתוכיותו מלא הוא אש קודש.

10) Conversations of the Avos

A small remnant of a great thing is more precious than an entire small thing. One spark of the light of the Patriarch's life, their sanctity and their divine mightiness, which increasingly shines at the end of days to eternally vivify Israel, and together with it the entire world, in a gradual manner, is more exalted than all the revealed holiness, the faith and awe, Torah and Mitzvah, of the continuum, of the descendants. "More comely the conversation of the servants of the patriarchs than the Torah of the descendants." This conversation vivifies the last generation with a hidden love, in which there is revealed the might content of the prayer, "He remembers the love of the fathers and brings a redeemer to their children's children for his name's sake with love." The feeble lights are dispelled – as a torch in broad daylight – chutzpah drives them away and within it the spirit of God sparks...

אורות התחיה – פרק יד

שריד קטן מדבר גדול הוא יקר ומעולה מדבר קטן שלם. ניצוץ אחד מאור חיי האבות, מקדושתם וגבורת אלהים העליונה שבגדולתם, ההולך ואור באחרית הימים להשיב לתחית עולמים את ישראל, ועמו יחד את העולם כולו, ע"פ סדר והדרגה, הוא נעלה ונשגב מכל הקדושה הגלויה שבתוכן של אמונה ויראה, תורה ומצוה, של ההמשך המועתק מספיהי ספיהים של בנים, "יפה שיחתן של עבדי אבות יותר מתורתן של בנים". ושיחה זו היא מחיה דור אחרון באהבה מסותרת, בה מתגלה התוכן הכביר של "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה". נדחים הם האורים הקלושים, "שרגא בטיהרא", החוצפא מגרשת אותם ובתוכה רוח ד' נוססת. גדולי קדושי עולם יכירו את הרז ויצדיקו קודש, הם, בתומתם העליונה, יחברו את תורת הבנים לשיחת האבות ועבדיהם, ותורה מעוטרת בכל הוד ובכל גבורה, בכל חן ובכל תפארה, תתגלה להיות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו. חזקו אל תיראו! אור משיח מתנוצץ, גאולת עולמים מופיעה מכל החרכים, מחושך הרשעה והכפירה המנוולת, הבזויה וחדלת אישים, בא יבא אור עליון, אשר יעמיד במרחב רגלי ישראל וירומם בכבוד קרן עם יודעי אלהיו, יאיר אור על כל מחשכים ויעודד קדישי עליונים בישועת אמת, רק חסדי אבות ישארו, וכל ענוי לב, אשר ידעו איך להיות בעיניהם דכאים וגבורים יחד, אלה הם אשר יכירו אור התורה העליונה הנובעת משיחתם של עבדי אבות, שהיא גאולתם של בנים.

Section 9 – Thoughts and Higher Tolerance

1) All Thoughts

All thoughts are reasonable, systematically connected. Even those we recognize only in the sprouting of an idea, when we dig down to their root, we discover they have grown from the source of reason, for that is the nature of thought. ***And in any case we know no thought in the world is meaningless; there is a place for everything, for all flows from the source of wisdom.*** If there are flawed or empty thoughts, those flaws and emptiness are no more than external; when we penetrate to their innermost nature we find the life in them, for wisdom is the source of life. And every person is filled with treasuries of thoughts, a mass of a higher life, that are destined to become purified and stand alive in its upper splendor, when the world is fixed. And as a person ascends higher, as he is more connected to the inner content of existence and life, he takes each thought, whether it is his thought or of others, its eternal kernel, the good, that stems from the source of wisdom, and is elevated by them, and they are elevated by him. Who is wise – he who learns from all people, without any exception.

2) Opposites

I am astonished, for this is exactly what we need. The main innovation in my words is that from the perspective of the supernal thought, that gazes at

1) אורות הקודש חלק א - יג - יסוד כל המחשבות

כל המחשבות הגיוניות הן, ובקשר סיסטמתי הן נקשרות. גם אותן שאין אנו מכירים בהן כ"א בצבון רעיוני לבד, כשנחתור יפה אחרי שרשן נמצא איך שהן משתלשלות ממקור ההגיון. כי כך היא תכונת המחשבה. וממילא יודעים אנו שאין שום מחשבה בטלה בעולם כלל, אין לך דבר שאין לו מקום, כי כולן ממקור החכמה הן יוצאות. ואם ישנן מחשבות של דופי או של ריקניות, זה הדופי והריקניות הוא רק בסגנון החיצון, אבל כשיורדים עד פנימיותן מוצאים אנו בהן יסודי חיים, כי חכמה מקור חיים. וכל אדם מלאים הם אוצרות מחשבותיו המון חיים עליונים, שעתידיים להיות מזדקקים ועומדים חיים וקיימים בפאר מעלה, ליום אשר יבא העולם לתיקונו. וכל מה שיתעלה האדם יותר, כל מה ששייכותו היא יותר גדולה לתוכן הפנימי של ההויה והחיים, הרי הוא לוקח מכל מחשבה בין שהיא שלו, בין שהיא של אחרים, את גרעיניה הנצחי, ההגיוני, הטוב, הנובע ממקור החכמה, והולך ומתעלה על ידן, והן מתעלות בו. איזהו חכם הלימד מכל אדם, בלא שיור כלל. ומה זה יפלא, כי חסידי עליון, ישרי לבב, באמת אין חשך ואין צלמות לפניהם, והם נוטלים מכל ענין ומכל תוכן, קרוב או רחוק, את הטוב, ואת הרעננות, את הקודש שבו, ומקרבים אותו אל הקודש, כמו שהוא באמת קרוב, ואחד הכל ביסוד הקודש. ...

אגרות הראי"ה א, אגרת מד

כעת מונח לפני מכתבו האחרון. ואתפלא, שעל מהשכתבתי בענין אחדות ההפכים, משיב כבודו עלי מהדבר הידוע שאין אפשרות לשני הפכים שיהיו בנושא אחד.

the depths of matters, there is no such thing as opposites, and in every place where we find opposition there is certainly some hidden condition, that when it gets clarified it will be clear that the two sentences, that seem to be opposites in expression, that one is built on one side of a rule and the other one the other side, and it emerges that through the two opposites together we are able to see the full rule from both sides...

ותמיהני, וכי לזו אנו צריכים. הלא עיקר הצד של חידוש שבדברי הוא, מה שמצד המחשבה העליונה, הסוקרת את עמקם של דברים, אין במציאות כלל הפכים, וכל מקום שיש הפכים יש שם בודאי איזה תנאי נעלם, שכשיתפרש נמצא משני המשפטים, שנראו במבטא ובציור הפכים, שאחד מהם הוא בנוי על צד אחד מהמשפט והשני על צד אחר, ונמצא שע"י שני ההפכים יחדיו אנו רואים את המשפט משני צדדיו, ונמצא שאין כאן הפכים בדרך החלט, ומצדם אין כאן נושא אחד, כיון שהיחושים של הנושא הם שונים.

3) Contradictions

All of the contradiction that are find in opinions, and all of the negation that at times can be seen from one group on another, and these contradictions grow them more a particular opinion takes up a larger place in a person – for one who looks internally they appear as local distances between trees that serve for the benefit of their freshness and ability to suck nutrients form the ground, **that each one should be able to develop fully and be a unique treasure, a unit comprised of its details, that which proximity would blur and ruin.** And the balanced unity comes only from the midst of this distance, we begin with separation and conclude

אורות הקודש חלק א – יא ערך הניגודים

כל הניגודים הנמצאים בהדעות, וכל אותה האפסיות שלפעמים נראה מחוג אחד על חברו, והניגודים הללו מתגדלים ביותר כל מה שהדעות תופסות מקום יותר גדול ברוח האדם, למסתכל פנימי מתראים הם בתואר ריחוקים מקומיים של שתילים, שהם משמשים לטובת רעננותם ושביעת יניקתם, כדי שכל אחד ואחד יתפתח במילואו, ותהיה הסגולה המיוחדת של כל אחד מחוטבה בכל פרטיה, מה שהקירוב היה מטשטש ומקלקל הכל. והאחדות המתואמה באה רק מתוך זה הריחוק, שרי בפירודא וסיים בחיבורא.

with connection.	
<p><u>4)Peace and Completion</u></p> <p>Those who think that world peace will be built only through one type in opinions and characteristics are mistaken. If so, when they see Torah sages researching wisdom and through the study, the perspectives and opinions increase, they think that they are causing disputes and the opposite of peace.</p> <p>In truth, it is not so. Rather, true peace is impossible to come to the world except through a description of the multiplicity of peace. The multiplicity of peace is when all of the perspectives are seen together, and all of the opinions that there are in wisdom, and it will be clarified how each one has a place corresponding to its value and matter.</p> <p>And just the opposite is true – the matter that seem to be superfluous or contradictory, when all the aspects of the true wisdom are revealed it will be seen that only through the gathering together of all of the parts and details, and all of the opinions that seem different and all of the different disciplines, only through this one will see the light of truth and righteousness and knowledge of Hashem, his fear and love, and the light of the true Torah.</p> <p>Therefore, Torah scholars increase peace in the world, through their expansion, they clarify and give birth to new words of wisdom with a different twist that increase and are different, but through this they increase שלום, as the pasuk says “and all of your children are learners of God” they will all recognize that they all, even the ones who seem to have opposite paths and perspectives, are students of God, in each one there is a perspective that will be revealed through the knowledge of Hashem and the light of truth.</p>	<p><u>עין איה סוף מסכת ברכות</u></p> <p>"אר"א אר"ח ת"ח מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי ד' ורב שלום בניך א"ת בניך אלא כונניך כו".</p> <p>יש טועים שחושבים שהשלום העולמי לא יבנה כ"א ע"י צביון אחד בדיעות ותכונות. א"כ כשרואים ת"ח חוקרים בחכמה, וע"י המחקר מתרבים הצדדים והשיטות, חושבים שבזה הם גורמים למחלוקת והפך השלום. ובאמת אינו כן, כי השלום האמיתי א"א שיבא לעולם כ"א דוקא ע"י תואר של ריבוי השלום. הריבוי של השלום הוא שיתראו כל הצדדים וכל, השיטות שיש בחכמה, ויתבררו איך כולם יש להם מקום כל דבר לפי ערכו מקומו וענינו. ואדרבא, הענינים הנראים כמיותרים או כסותרים, כשמתגלה החכמה האמיתית לכל צדדיה יראו שרק ע"י קיבוץ כל החלקים וכל הפרטים, וכל הדיעות הנראות שונות וכל המקצעות החלוקות, דוקא על ידם יראה אור האמת והצדק, ודעת ד' יראתו ואהבתו, ואור תורת אמת. ע"כ ת"ח מרבים שלום בעולם, מה שהם מרחיבים, מבארים ומילדים דברי חכמה חדשים בפנים מפנים שונים, שיש בהם ריבוי וחילוק ענינים, בזה הם מרבים שלום, שנאמר "וכל בניך למודי ד'" כולם יכירו שכולם, גם ההפכים בדרכיהם ושיטותיהם כפי הנראה, המה כולם למודי ד', בכ"א מהנה יש צד שיתגלה ע"י ידיעת ד' ואור האמת. "ורב שלום בניך", לא אמר גדול שלום בניך, שמורה על ציור גוף אחד גדול, שאז היו הדברים מתאימים לאותו הרעיון המדומה, שהשלום צריך הוא דוקא לדברים אחדים ושיווי רעיונות, שזה באמת מגרע כח החכמה והרחבת הדעת. כי אור הדעת צריך לצאת לכל צדדיו, לכל הפנים של אורה שיש בו, והריבוי הוא רב שלום בניך. ...</p>

<p><u>5)Rambam</u></p> <p>And once the Rambam, for whom Hashem's Torah was the source of his life, found his heart true to Hashem and his Torah with these opinions, this itself determines that there is objectively nothing in these opinions that can put impurity in the heart or push aside one who is coming from the holiness of Torah and Israel.</p> <p>The decision regarding these matters is based on the situation of the soul and the grasping of spiritual images of each person based on his own characteristics and everything is in accordance to who he is as a person. There is no doubt that there are those for whom certain opinions do good for them, to connect their hearts to holiness, purity, faith, service, Torah and Mitzvos, and there are others that specifically other opinions are able to bring their hearts closer to all holiness and exaltedness...</p>	<p><u>מאמרי הראי"ה – רמב"ם</u></p> <p>אחרי שרבינו הרמב"ם, שתורת ד' היתה מקור חייו, מצא את לבבו נאמן לד' ולתורתו ועמו באלה הדעות, הלא זה הדבר בעצמו הוא הצד המכריע, שאין בהן דבר שיוכל להטיל טינא בלב או לדחות את מי שהוא מקדושת התורה וקדושת ישראל. וההכרעה בזה היא נתונה לפי המצב הנפשי ותפיסת הציורים הרוחניים של כל אחד לפי תכונתו והכל לפי מה שהוא אדם. אין שום ספק שישנם אנשים שדעות מיוחדות פועלות עליהם פעולה טובה, לקשר את לבבם לקדושה ולטהרה לאמונה ולעבודה לתורה ולמצוה, וישנם אנשים אחרים שדוקא דעות אחרות הן מסוגלות לקרב את לבבם לכל הדברים הקדושים והנשגבים הללו.</p>
<p><u>6)Negative Emotions</u></p> <p>One who thinks about Godly matters in their purity, cannot hate or degrade any creation or talent in the world, as in everything the Divine act is revealed in its height and power, but at times one feels that the key element of a particular thing is actualized more in what it is lacking, meaning what separates it from the light and general life force of the source of everything.</p> <p><i>It emerges, that the hatred and denigration does not come, in truth, from what exists in a particular movement or culture, but rather from what is not there,</i> meaning the fact that it has not yet reached perfection in its understanding to the point of connection in emotion and intellect with the supernal and piercing movement of the basic content of the</p>	<p>שמונה קבצים ג:קפז</p> <p>מי שחושב בעיני האלהות בטהרתם איננו יכול לשנוא ולבזות שום יצירה ושום כשרון שבעולם, כאשר בכל מתגלה הפועל האלהי ברומו ותעצומותיו, אלא שלפעמים הוא מרגיש את הזריזות הנמצאת באיזה סעיף, שנתגלם בו ביותר הצד ההעדר, דהיינו מה שמנתק אותו מהאור והחיים הכלליים של מקור הכל.</p> <p>ונמצא שהשנאה והבזו היא לא באה על מה שיש באמת בתנועה ובתרבות איזה שתהיה, אלא על מה שלא יש בה, דהיינו על מה שלא השלימה את חק הבנתה והשלמת חייה עד כדי התקשרותה ברגש ובמדע עם המהלך העליון והחודר של התוכן היסודי של המחשבה הרוממה, של האלהות המוחלטה, בגאון</p>

elevated thought, of absolute divinity, in its strength.

עמדתה

7)About the War of Opinions and Beliefs

In particular, they who seek to define Judaism in a known definition based on its soul and its spiritual content, are mistaken, even though it is possible to define it based on the historically revealed and sensed content. **It [Judaism] includes everything in its soul, all of the spiritual orientations, the revealed and the hidden, are all hidden in it in its supernal generalness, just as everything is included in the Absolute Divinity.** Any definition regarding it is "cutting its saplings," and is parallel to setting up an idol as the character of God.

Idolatry was tolerant, while the belief in the unity of God in intolerant (*kana'it*); being universal and not particular, certain and not beset by doubt, it is singular and not pluralistic. **The principle of universality is not tolerant according to the superficial conception of tolerance, but in its very intolerance (*kana'ut*) is contained the essential basis of tolerance.** The wrong kind of tolerance, which weakens life, is invoked on the discovery of particulars that cannot be included in general categories, and the perverse kind of tolerance comes presumptuously to regard particular notions as though they were universal principles. Because they are particular concepts they cannot animate the diverse expressions of the spirit outside their own domain, and in their disdain for other concepts that they cannot incorporate in themselves, they only shrink the unfolding of life and diminish the manifestation of the

אורות – זרעונים – למלחמת הדעות והאמונות, עמוד 130

ביחוד, טועים הם המבקשים להגדיר את היהדות בהגדרות ידועות, מצד נשמתה ותכנה הרוחני, אף על פי שאפשר להגדירה מצד תוכן הגלוי והמוחש ההיסטורי שלה. היא כוללת כל בנשמתה, וכל הנטיות הרוחניות, הגלויות והנסתרות, צפונות הן בה בהכללה עליונה, כמו שכלול הכל באלהות המוחלטת [3]. כל הגדרה כזו לגבה היא קיצוץ בנטיעותיה ודוגמא [4] להקמת פסל ומסכה לשם הצביון האלהי

כן בהופעות הרוח, היתה האליליות סבלנית וההכרה של האחדות קנאית: מתוך היא כללית ולא פרטית, ודאית ולא מסופקת, הרי היא מיוחדת ולא משותפת, הכלליות אינה סבלנית על פי הצורה החיצונה של הסבלנות, אבל בתוך קנאותה נמצא גרעינה הפנימי של יסוד הסבלנות. הסבלנות החלשה, המחלשת את החיים, באה מתוך גלויי רוח פרטיים שאינם משוקים בטלה של הכלליות, והקנאות הממארת באה מתוך גסות רוח, המביאה לחשוב את גלויי רוח פרטיים שהם עומדים במעלת ההכללה העליונה: מפני שהם רק גלויים פרטיים אינם יכולים להחיות את כל גוני הרוח שחוץ מחוגם, ובצרות עינם ביתר הגלויים שאינם יכולים לכללם אינם כי אם ממעטים את התפשטות החיים וממעטים את דמות גלויי הרוח. אבל ההכללה העליונה נותנת דוקא על ידי מרחבה וודאותה את

spirit.

The concept of higher comprehensiveness, however, through its breadth and certainty, offers us an ideal system in stressing the principle of singularity, which brings with it a noble zealousness that engenders grandeur of spirit and removes every weakness of limited particularisms... **because it is universal, because everything is included in it, it cannot by nature exclude anything from its domain, it finds a place for everything.**

This concept of tolerance is aware that there is a spark of divine light in all things, that the inner spark of divine light shines in all different religions, as so many different pedagogics for the culture of humanity, to improve the spiritual and material existence, the present and the future of the individual and of society. ***But they exist on different levels.***

התכונה העדינה בדיקנות היחוד, המביא את הקנאה המשובחת המולידה את גאונות הרוח, המסירה מדרכה כל רפיון של קטנות פרטית, כל ספק וכל שיתוף, "ד' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר". ומתוך שהיא כללית, מפני שבתוכה כלול כל, אינה יכולה על פי טבעה להוציא כל דבר משלטונה והכללתה ולכל היא נותנת מקום, אבל בזה היא רק מרבה את הופעות האורה בתוך כל סגנוני החיים וגלויי הרוח, וחפץ הסבלנות היסודי שלה הוא לתן מקום לכל נטיה של אור, של חיים ושל הופעה רוחנית

ודעת היא כי בכל יש ניצוץ אור, הניצוץ האלהי הפנימי זורח בכל אחת מהאמונות השונות, בתור סדרי הנוך שונים לתרבות האנושית, לתקון הרוח והחומר, השעה והעולם, היחיד והצבור שלה, אלא שהם בהדרגות שונות

“ All ANIMALS
are equal
but some
ANIMALS
are more
equal
than others.”

George Orwell

8)Purifying the knowledge of God

When the knowledge of the Divine is small, then the image that one paints of God is also small...And how does a person come to an estimation of the greatness of God...? Through the freeing of his imagination and a flight of his mind, through knowledge of the

שמונה קבצים ב:קכנ

כשהשכלה האלהית היא קטנה, אז הציור שמציירים את האלהות הוא גם כן קטן. וכיון שהתוכן האלהי הוא מבאר את ההקטנה האין סופית של האדם לפניו, אז אין לשער עד כמה האדם נעשה זוחל ובטלן על ידי יראת שמים שאין בה דיעה. ואיך יבוא האדם לידי השערה של הגודל האלהי, באופן שצורתו העצמית של הדר הנפש לא תיטשטש אלא תתרחב על ידי הרחבת כח המדע שלו. על ידי שחרור דמיונו ומעוף הגיונו, על ידי דעת העולם

world and of life, and though the richness of feeling in all of existence, **that it is necessary for this in truth to be involved in all of the wisdoms of the world, in all of the ways of life, in all of the different ways of civilizations, and the content of morality and religion of each nation and culture, and with greatness of soul one should know how to purify them.**

And it is obvious that as a Jew, the foundation of this research will be built on the foundations of the Torah in its most expanded sense, and one should constantly try that his path will not be narrow, and his opinions will not be pressed and crushed, but rather going in breadth and confidence.

והחיים, על ידי עושר ההרגשה בכל ההויה, שצריך על זה באמת לעסוק בכל החכמות שבעולם, ובכל תורות החיים, ובכל דרכי התרבויות השונות ותוכני המוסר והדת של כל אומה ולשון, ובגדולת נפש ידע לזכך את כולם. ופשוט הוא שכל יסוד מדעו בתור ישראל, יהיה בנוי על יסוד התורה בהרחבתה היותר גמורה, וישתדל תמיד שדרכו לא תהיה מצומצמת, ודיעותיו לא תהיינה דחוקות ומרוסקות, אלא הולכות בהרחבה ובדרך בטוחה. אל ישיא על עצמו פחדים רבים, שמונעים את השכל מעבודתו, ואת הכחות הרוחניים משפעת השפעתם, רק יהיה בן חיל, ידע את העוז, את הטוב ואת הרע, ואת המקוריות העליונה שהכל נובע ממנה בצורה מסודרת, ההולכת ומשתלמת עם השתלמותו. ואז, לפי גדלו הנשמתי, תזרח עליו האורה האלהית, ונפשו תהיה גדולה, והענוה האלהית העליונה, המגדלת את כל הכשרונות כולם, תמלא את כל קרביו, וגבורה שמימית תאמצהו תמיד, ויעשה גדולות ונצורות לעצמו ולעולם כולו.

Section 10 – The Land and the Nation

1)The Land of Israel

(<http://www.ravkook.net/>)

The land of Israel is not some external entity. It is not merely an external acquisition for the Jewish people. It is not merely a means of uniting the populace. It is not merely a means of strengthening our physical existence. It is not even merely a means of strengthening our spiritual existence.

Rather, the land of Israel has an intrinsic meaning. It is connected to the Jewish people with the knot of life. Its very being is suffused with extraordinary qualities.

Therefore, it is impossible to appreciate the content of the sanctity of the Land of Israel and to actualize the depth of love for her by some rational human understanding – only by the spirit of God that is in the soul of Israel. This spirit radiates natural hues in all avenues of healthy feeling and shines according to the measure of supernal holy spirit, which fills with life and pleasantness the heart of the holy of thought and deep Jewish thinkers.

The view of the Land of Israel as only an external value

אורות ארץ ישראל פרק א

אַרְץ יִשְׂרָאֵל אֵינָנָה דָּבָר חִיצוֹנִי, קִנְיָן חִיצוֹנִי לְאַמָּה, רַק בְּתוֹר אֲמֻצְעֵי לְמִטְרָה שֶׁל הַהֲתְאָגְדוֹת הַפְּלִיט וְהַתְּנַקֵּת קִיּוּמָה הַחֲמָרִי אוֹ אֶפְלוֹ הַרוּחָנִי. אַרְץ יִשְׂרָאֵל הִיא תְּשִׁיבָה עֲצֻמוֹתִית קְשׁוּרָה בְּקֶשֶׁר חַיִּים עִם הָאָמָה, חֲבוּקָה בְּסִגְלוֹת פְּנִימִיּוֹת עִם מְצִיאוֹתֶיהָ.

וּמֵתוּד כִּךְ אֵי אִפְשֵׁר לְעִמּוּד עַל הַתּוֹכֵן שֶׁל סִגְלוֹת קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוּצִיא לְפִועַל אֶת עוֹמֵק חֲבַתָּהּ, בְּשׁוּם הַשְׂכֵּלֶה רִצְיוֹנִלִית אֲנוּשִׁית כִּי אִם בְּרוּחַ ד' אֲשֶׁר עַל הָאֹמָה בְּכִלְלָהּ, בַּהֲטַבְעָה הַטַּבְעִית הַרוּחָנִית אֲשֶׁר בְּנִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא שְׁשׁוּלַחַת אֶת קוּיָה בְּצַבְעִים טַבְעִיִּים בְּכֹל הָאֲרָחוֹת שֶׁל הַהֲרַגְשָׁה הַבְּרִיאָה, וּמוֹזַרְחַת הִיא אֶת זְרִיחַתָּה הָעֲלִיוֹנָה עַל פִּי אוֹתָהּ הַמַּדָּה שֶׁל רוּחַ הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, הַמְּמַלֵּאת חַיִּים וְנִעַם עֲלִיוֹן אֶת לִבֵּב קְדוּשֵׁי הָרַעִיוֹן וְעִמּוּקֵי הַמַּחֲשֵׁבָה הַיִּשְׂרָאֵלִית.

הַמַּחֲשֵׁבָה עַל דְּבַר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא רַק עֶרֶךְ חִיצוֹנִי כְּדִי הָעֵמֶדֶת אֲגוּדַת הָאֹמָה, אִפְּיִלוֹ כִּשְׁהִיא בָּאָה כְּדִי לְבַצֵּר עַל יְדֵהָ אֶת הָרַעִיוֹן הַיְהוּדָי בְּגוּלָהּ, כְּדִי לְשׁוּר אֶת

serving as a cohesive force – even when it comes only to reinforce the Jewish idea in the Diaspora, to preserve its identity and to strengthen its faith, fear [of Hashem] and observance of mitzvot- bears no permanent fruit, for this foundation is shaky compared to the holy might of the Land of Israel. The true strengthening of the Jewish idea in exile will come about only through the depth of its immersion in the Land of Israel, and from the hope of the Land of Israel it will receive always its essential characteristics.

The expectation of salvation is the force that preserves exilic Judaism; the Judaism of the Land of Israel is salvation itself.

2)The Nation and the Land

The holy characteristics of the Land and the holy characteristics of the nation fit together. Just as the nation is unique for the Divine elevation in the depths of its life, so too the Land, the Land of Hashem, prepares the nation who lives there as an eternal inheritance that comes from a covenant, oath and trust. The eternalness of Israel, that is founded on the divine nature that is set in the nature of this amazing desirable Land, that mixes with the nation that Hashem chose as his treasure. The soul of the nation and the land together act on the basis of their existence, claim their roles to bring forth to actuality the pining of their holiness.

צביונו ולאמץ את האמונה והיראה והחזוק של המצות המעשיות בצורה הגונה, אין לה הפרי הראוי לקיום, כי היסוד הזה הוא רעוע בערך איתן הקודש של ארץ ישראל. **האמוץ האמתי של רעיון היהדות בגולה בא יבא רק מצד עמק שקועו בארץ ישראל.** **ומתקות ארץ ישראל יקבל תמיד את כל תכונותיו העצמיות.**

צפית ישועה היא כח המעמיד של היהדות הגלותית, והיהדות של ארץ ישראל היא הישועה עצמה

הקדמה לשבת הארץ

סגולת הארץ וסגולת האומה מתאימות יחד. כשם שהאומה מיוחדת להתרוממות האלוקית במעמקי חייה, כך הארץ, ארץ ה', מכשירה את העם היושב עליה בנחלת עולמים הבאה בברית ובשבועה ובבטחון. נצח ישראל, מיוסד על הטבע האלוקי הקבוע במטבע ארץ חמדה נפלאה זו, המזווגת לעם זה אשר בחר לו י-ה לסגולתו. נשמת האומה והארץ יחדו פועלות את יסוד הווייתן, תובעות את תפקידן, להוציא אל הפועל את עריגת קדושתן

3)Faithful to Jewishness

It is impossible for a Jew to be faithful to his thoughts and visions outside of the Land in the same way that he is

אורות ארץ ישראל פרק ד

אי אפשר לאדם מישראל שיהיה מסור ונאמן למחשבותיו הגיונותיו, רעיונותיו

faithful in the Land of Israel. Manifestations of holiness, of whatever level, tend to be pure in the Land, and outside the Land, mixed with dross. However, pure in relation to the longing and attachment of a person to the Land of Israel, thoughts become purified by virtue of the air of the Land of Israel that hover over all who long to see her. Gladden Jerusalem and rejoice in her all her lovers.

ודמיונותיו, בחוץ לארץ, כתכונת הנאמנות הזאת בארץ ישראל. הופעות הקדש, באיזו מדרגה שהן, נקיות הן בארץ ישראל לפי הערך, ובחוץ לארץ מעורבות הן בסיגים וקלפות מרובים. אמנם לפי גודל התשוקה והקשור של האדם לארץ ישראל, הרי רעיונותיו מזדככים מיסוד אוריא דארץ ישראל החופף על כל מי שמצפה לראותה. (ישעיהו 10): "שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה".

4) Jewish Creations

Independent Jewish creation, in thought and in life and action, is possible only in the Land of Israel. In everything produced by Israel in the Land, the universal form is subsumed under the particularist form of Israel, and this is a boon for Israel and the world. The sins that cause exile are the very ones that muddy the essential spring and the source emits impure flowings. The Tabernacle of the Lord he Defiled.

When the independent, particularist source is destroyed, originality rises to the supernal portion that Israel has as part of mankind. This is drawn upon in exile, and the Land is laid waste and desolate, and her destruction atones for her. **The spring stops flowing and is filtered; manifestations of life and thought are emitted through the general conduit, which is spread throughout the globe.** As the four winds of heaven I have scattered you.

Until the impure particularist flowings stop and the source is restored to its purity. Then exile is detested and superfluous, and the universal light reverts to flowing from the independent, particularist fount with full force.

The Light of Mashiach who ingathers exiles begins to appear, and the sound of the bitter crying of Rachel mourning her children is softened by this consolation: Stop your voice from crying and your eyes from tears, for there is reward for your effort, says the Lord, and they shall return from an enemy land. There is hope towards your end, says the Lord, the children will return to their

אורות ארץ ישראל פרק ג

יצירה עצמית ישראלית, במחשבה ובתקף החיים והמפעל, אי אפשר לישראל אלא בארץ ישראל.

לעומת זה, כל הנעשה מישראל בארץ- ישראל מתבטלת הצורה הכללית שבו לגבי הצורה העצמית המיוחדת של ישראל, וזהו אושר גדול לישראל ולעולם. החטאים שגורמים גלות הם הם שמדלחים את המעין העצמי, והמקור מזיל הזלות טמאות, (במדבר יט יג): "את משכן ד' טמא". וכשהמקור העצמי המיוחד נשחת, מתעלה המקוריות היסודית לאותו החלק העליון התמציתי, שיש לישראל בסגולת האדם, וזה נשאב דוקא בגלות, והארץ מתחרבת ומשתוממת וחרבנה מכפר עליה. המעין פוסק מלהזיל והוא מסתגן קמעא קמעא, וההופעות של החיים והמחשבה יוצאות דרך הצנור הכללי, שהוא פזור בכל העולם כלו, (זכריה ב י): "כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם", עד אשר ההזלות הטמאות הפרטיות מתפסקות וחוזר כח המקור לטהרתו. ואז נמאסת הגלות לגמרי והרי היא מיותרת, והאורה הכללית חוזרת היא להיות נובעת מהמעין העצמי הפרטי בכל חילו, ואורו של משיח המקבץ נדחים מתחיל להופיע, וקול בכי תמרורים של רחל המבכה על בניה מתמתק על ידי שפעת תנחומים, של (ירמיהו לא): "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך, נאם ד', ושבו מארץ אויב, ויש תקוה לאחריתך, נאם ד' ושבו בנים

borders. **Creation of distinctive life with all its light and particularity, drenched in the dew of universal wealth of the great man among giants, the blessing of Avraham, reappears through this return. "Be a blessing – with you they conclude.**

לגבולם". ויצירת החיים המיוחדים בכל מאורם וחטיביותם המיוחדת, רוויה בטל העושר הכללי של האדם הגדול בענקים, ברכת אברהם, חוזרת היא דוקא ע"י שיבה זו להתגלות. (פסחים קיז, ב): "והיה ברכה - כך חותמים"

5)Prayer for the Land

The heart years for the comprehension of the Land of Israel, for the faith of the Land of Israel, for the holiness of the Land of Israel.

Where do we take the joy of the Land of Israel, the inner serenity of the Land of Israel, the deveikus of the Land of Israel, the truth of the Land of Israel, the strength and courage of the Land of Israel, the confidence of the Land of Israel.

Please Hashem, have mercy, Merciful God, have pity now and give me the merit to return to you with complete teshuvah, and return me please to the Land of you desire. Let me merit to see the joy of your nation, to praise your inheritance. Have mercy, mercy, Merciful Father, take pity now save now, the God who saves.

6)Serenity

From the serenity of soul and inner service in any of its forms, nothing can disrupt me; even my exile from the Holy Land and that I am living in the land of the nation. Until

שמונה קבצים ו:עא

הלב מתגעגע אחרי ההשגה של ארץ-ישראל, אחרי האמונה של ארץ-ישראל, אחרי הקדשה של ארץ-ישראל. איה לוקחים את השמחה של ארץ-ישראל, את השלוה הפנימית של ארץ-ישראל, את הדבקות של ארץ-ישראל, את האמת של ארץ-ישראל, את העז והאומץ של ארץ-ישראל, את הבטחון של ארץ-ישראל? חוסה ד', רחם נא, אל רחום וחנון, חמול נא וזכני נא לשוב אליך בתשובה שלמה, והשיבני נא אל ארץ חמדתך. זכני נא לראות בשמחת גוייך, להתהלל עם נחלתך. רחם, רחם, אב הרחמן, חוס נא, הושיעה נא, האל המושיע.

חדריו עמוד קפה

ממנוחת הנפש ומעבודה פנימית, בכל צורה שהיא לא יוכל שום דבר להפריע, אפילו מה שנתגרשתי מארץ הקודש והנני שרוי בארץ העמים. עד

Hashem has mercy on me from the source of mercy, Blessed be He, to return me to the Holy Land with his great kindness, in all places a burnt offering is presented for his sake, and a pure korbbon mincha, with strength and courage

אשר ירחמני ה' יתברך ממקור הרחמים, ברוך הוא, להשיבני לארץ הקודש ברב חסדיו, בכל מקום מקטר מוגש לשמו ומנחה טהורה, בחזקת ואמוץ.

7) Strangeness of Chutz La'aretz

The ru'ach ha-kodesh that is received in the Land of Israel acts constantly, even if it happens that a person leaves to Chutz la-Aretz, through a mistake or a necessary reason. Even prophecy that rests on a person in Eretz Yisrael does not stop in Chutz la-Aretz.

The more difficult it is to endure the air outside the Land, the more one feels the spirit of impurity of an impure land – this is a sign of an inner absorption of the holiness of the Land of Israel, of a supernal love, which will not abandon one who has merited to find shelter in the pure shade of the Land of Life, even when one wanders far away, even in one's land of exile.

The strangeness of feels outside the Land binds all the inner spiritual desire to the Land of Israel and its holiness even more. The expectation to see her grows stronger and the mental picture of the holy structure of a *land which the eyes of the Lord are upon always, from the beginning of the year until the end of the year* deepens.

When the deep holy desire of love of Zion, of remembrance of the Land, to which all delights are attached, grows strong in the soul, even the individual soul, it opens up a fountain flow for the entire community, for myriad souls attached to her, and the voice of the shofar of the ingathering of the exiles is aroused and great mercy prevails, the hope of life for Israel glitters, the sapling of the Lord flourishes, and the light of salvation and redemption breaks and spreads, as dawn spreading on the mountains.

אורות ארץ ישראל פרק ו

פעולת רוח הקדושה הנקלטת בארץ ישראל פועלת היא תדיר, גם אם נזדמן הדבר ויצא האדם חוצה לארץ, על ידי טעות או על ידי איזו סבה מוכרחת. הרי גם הנבואה כשחלה כבר בארץ ישראל אינה פוסקת גם בחוץ לארץ. היה היה דבר ד' אל יחזקאל בארץ השדים היה, מפני שהיה כבר. שפעת הקדש, שהותחלה בארץ ישראל, מלקטת היא את כל ברורי הקדש הנמצאים בחוץ לארץ בכל המעמקים, ומקרבתם בכזה המושך אליה. כל מה שקשה יותר לסבול את אויר חוץ לארץ, כל מה שמרגישים יותר את רוח הטומאה של אדמה טמאה, זהו סמן לקליטה יותר פנימית של קדושת ארץ ישראל, לחסד עליון, אשר לא יעזב ממנו מי שזכה להסתופף בצלצח של ארץ חיים, גם בהתרחקו ונודו, גם בגלותו וארץ נדידתו. הזרות שמרגישים בחוץ לארץ הרי היא מקשרת יותר את כל חשק הרוח הפנימי לארץ ישראל וקדושתה, הצפית לראותה מתגברת וציור חקיקת תבנית הקדש של ארץ אשר עיני ד' בה תמיד, מראשית השנה עד אחרית שנה, מתעמקת יותר ויותר, ועומק תשוקת הקדש של חבת ציון, של זכירת הארץ, שכל חמודות בה קשורות, כשהיא מתגברת בנשמה, אפילו יחידית, הרי היא עושה פעולת נביעה מעינית לכל הכלל, לרבבות נשמות הקשורות עמה, וקול שופר של קבוץ נדחים מתעורר ורחמים רבים מתגברים, ותקות חיים לישראל מתנוצצת, וצמח ד' הולך ופורח, ואור ישועה וגאולה מתפצל ומתפשט, כשחר פרוש על ההרים

8) Freedom of Thought

In the “air” of the Land of Israel it is possible to walk with abstract thought, to let the intellect and imagination do its work with calmness, and we are confident that since the intent of the thinker is proper, and his eyes and heart are towards heaven, that only from the source of holiness the spirit will pour on him, and afterwards we find all of his thoughts shining with the light of the letters of the Written and Oral Torah. But in Chutz La’aretz, thoughts need to be fenced in, and the letters of the Torah need to be the builders of the thoughts, and then there is hope that the holiness of the air of the Land of Israel will appear on the thoughts to increase holy fruit from the foundation of hiddenness and the hidden light will send its flashes.

שמונה קבצים ו:רפו

באורא דארץ ישראל אפשר להתהלך במחשבה מופשטת. להניח להשכל והציור לעשות פעולתו במנוחה, והננו בטוחים, שמאחר שכונת החושב רצויה, ועיניו ולבו לשמים, שרק ממקור הקודש יערה עליו הרוח, ואחר מוצאים כל ההגינות מאירים באותיותיה של תורה שבכתב ושבעל פה. אבל בחוץ לארץ מוכרחת המחשבה להיגדר, והאותיות של תורה צריכים להיות בוני המחשבה, ואז יש תקוה כי קדושת אורא דארץ ישראל תופיע על המחשבה, להוסיף פרי קודש ממכון החביון, והאור הצפון ישלח ברקיו.

Section 11 – The Perfect

Land

<p><u>1) Ru'ach HaKodesh</u></p> <p>In truth, the lack of Ru'ach HaKodesh in Israel is not only a lack of perfection, but a blemish and sickness, and in Eretz Yisrael it is a painful sickness, that must be healed for I am Hashem your healer.</p>	<p><u>שמונה קבצים א – תתכ</u></p> <p>באמת חסרון רוח הקודש בישראל הוא לא חסרון שלמות, כי אם מום ומחלה, ובארץ ישראל היא מחלה מכאבת, שהיא מוכרחה להרפא, כי אני ד' רפאך</p>
<p><u>2) Imagination of the Land (Naor)</u></p> <p>The imagination of the Land of Israel is pure and clear and suited for the appearance of the divine truth, for garbing the lofty, exalted will of the ideal direction that is at the height of holiness; ready for the explication of prophecy and its lights, for the shining of divine inspiration and its brightness.</p> <p>The imagination that is in the Lands of the Nations is murky, mixed with darkness, with shadows of impurity and pollution. It cannot ascend to the heights of holiness and cannot be the basis for the influx of divine light that transcends the lowness of worlds and their straits.</p> <p>Since intellect and imagination are intertwined and</p>	<p><u>אורות ארץ ישראל פרק ה</u></p> <p><u>הדמיון של ארץ ישראל הוא צלול וברור,</u></p> <p><u>נקי וטהור ומסוגל להופעת האמת</u></p> <p><u>האלהית, להלבשת החפץ המרומם</u></p> <p><u>והנשגב של המגמה האידיאלית אשר</u></p> <p><u>בעליונות הקדש, מוכן להסברת נבואה</u></p> <p><u>ואורותיה, להבהקת רוח הקדש וזהריו.</u></p> <p>והדמיון אשר בארץ העמים עכור הוא, מעורב במחשכים, בצללי טומאה וזיהום, לא יוכל להתנשא למרומי קודש ולא יוכל להיות בסיס לשפעת האורה האלהית המתעלה מכל שפלות העולמים ומצריהם. מתוך שהשכל והדמיון אחוזים זה בזה ופועלים ונפעלים זה על זה וזה מזה, לכן לא יוכל גם השכל שבחו"ל להיות מאיר באורו שבארץ ישראל. <u>(בבא בתרא קנח. ב.)</u>: "אוריא דארץ ישראל מחכים"</p>

<p>interact, even the intellect outside the Land of Israel cannot shine with the same light as in the Land. "The air of the Land of Israel makes wise."</p>	
<p>3) Value of Action (Naor)</p> <p>The higher spiritual resurgence strengthens the practical deeds and reinforces interest in the world, life, and all contained therein.</p> <p>Only at and around the time of the destruction of the Temple, when the Israelite mass was uprooted from its land and forced to recognize its destiny only in abstract spirituality, was there implanted in a few the direction of seceding from temporal life for eternal life, and even then there issued a heavenly protest.</p> <p>But with the arrival of the era of building the nation in its land, the practical requirement of political and social organization has become part of the agenda of the collective. These become principles of Torah and the more the practical factors expand and solidify, the more the spirit of sanctity and true life will influence the world and life, and the light of Israel will illuminate the face of the earth.</p>	<p>אורות התחיה פרק כז</p> <p>ההתגברות הרוחנית העלוונה מחזקת את התכנים המעשיים ומגברת את ההתענינות בעולם ובחיים וכל אשר במ. רק בזמן החרבן, וקרוב לו, שהחיל הישראלי נעתק מאדמתו והוצרך להכיר את תעודתו רק במעמדו הרוחני המופשט, הושרשה ביחידים הדרכה לפרישות מחיי שעה בשביל חיי עולם, וגם ע"ז יצאה מחאה שמימית. אבל כאשר הגיע התור של בנין האומה בארצה, והצורך המעשי של הסדורים המדיניים והחברתיים נעשה חלק מתכנית פעלי הכלל, הרי הם הם גופי תורה, וכל מה שיתרחבו הגורמים המעשיים ויתבססו יותר יפעל הרוח המלא קדושה וחיי אמת על העולם ועל החיים, ואור ישראל יאיר פני תבל בכליל יפעתו.</p>

<p>4) Value of Speech and Thought</p> <p>In Chutz La'aretz only the value of action is revealed and in Eretz Yisrael the value of speech and in the Beis HaMikdash the value of thought.</p>	<p>שמונה קבצים – ו:ריא אוה"ק ג עמוד רפח – הדבור והמתשבה בארץ ישראל...</p> <p>בחוץ לארץ אין מתגלה כי אם הערך של המעשה, ובארץ ישראל הערך של הדיבור, ובבית המקדש הערך של המתשבה. מפני</p>
---	---

Because the sanctity of the Beis HaMikdash sparkles in Eretz Yisrael, as Tosfos says in Perek Kodshei Kodashim that the main sanctity of Eretz Yisrael is because of the sanctity of the Beis HaMikdash, the value of thought is also revealed in all of Eretz Yisrael. Even nowadays there is a small impression of it, because they are holy even when they are desolate.

In Chutz La'aretz small sparkles of these hidden values are revealed, as if peering behind a wall, because of the great anticipation for Hashem's salvation, for the building of the land, for the return of Israel to the Eretz Yisrael, and for the building of the Beis HaMikdash that is connected with the hearts of Israel.

The more one anticipates the redemption, the more the value of speech and thought appear to him, and crown the value of his actions. Therefore, the questions of "Have you dealt with 'wisdom'" and "Have you anticipated the redemption" are juxtaposed with each other.

5) Holy Farming

The building of the land, [and] its main foundation – agriculture – for the nations it is only a simple but vital economic factor. **But for the nation who's essence is entirely holy of holies, and its land, its language and all of its values are entirely holy... also the entirety of agriculture is suffused with holiness.** And this holiness in the roots of agriculture is expressed through the celebration of the beginning of the harvest, the Omer, which rises to the level of the holiest services, and the korban that is sanctified with it is a communal korban that pushes aside Shabbos.

Baitusim were certainly not more worried about the holiness of Shabbos than those who eternally kept the Torah, the *Perushim*, and their battle so fierce against the possibility of the Omer pushing aside Shabbos not because of protecting Shabbos from the work of the harvest was ... but, rather, a poisonous thought was in their heart. They were unable to deepen [their understanding] of the unique treasure of Yisrael, to know the depth of the holiness of this nation... and

קדושת בית המקדש המתנוצצת בארץ ישראל, כדברי התוספות בפרק קדשי קדשים, שעיקר קדושת ארץ ישראל היא מפני קדושת בית המקדש, מתגלה קדושת המחשבה בכל ארץ ישראל, וגם בזמן הזה יש קצת רושם ממנה, כי קדושתן אף שהן שוממין. ובחוץ לארץ מתגלות התנוצצות קטנות של אלו הערכים, הנעלמים, כמאן דחזי בתר כותלא, מפני הצפיה הגדולה לתשועת ד', לבנין הארץ, ולשיבת ישראל לארץ ישראל, ולבנין בית המקדש, הקשורה בלבן של ישראל. לכל מי שמצפה יותר לישועה, ערכי הדיבור והמחשבה מתגלים לו ביותר, ומעטרים את ערכי המעשה שלו. על כן נסמכו שאלות, פלפלת בחכמה וצפית לישועה זו לזו.

מאמרי הראי"ה חג ביכורים

בנין הארץ, היסוד הראשי, החקלאות, הלא היא אצל כל העמים רק גורם כלכלי חיוני פשוט, אבל העם אשר הנושא שלו כולו הוא קדש קדשים, וארצו, ושפתו, וכל ערכיו כלם קודש הם, כי הוא כולו ממלא את בטוי הקודש של כל האנושיות וכל היקום כלו, ובכל מקום שקוי אור קדש משתלחים לברכה אינם כי אם ענפים מגזע מטעיו, הרי גם חקלאותו כולה היא ספוגת קודש, והקודש הזה שביסוד החקלאי מובלט הוא על ידי זה שחגיגת ראשית הקציר, העומר, עולה הוא למדרגת עבודת הקודש היותר עליונה, והקרבת המקודש עמו הוא קרבן צבור, שדוחה את השבת. הביתוסיות ודאי לא היתה חרדה על קדושת השבת ושמירתו יותר משומרי התורה הנצחיים, הפרושים, ולא בשביל משמרת השבת ממלאכת קצירת העומר היתה מלחמתם כל כך נטושה נגד המציאות של האפשרות שידחה העומר את השבת, אם לא יפרשו כפירוש הפלסתר שלהם, ממחרת השבת, ממחרת שבת בראשית, אבל מחשבת רעל עמוקה היתה בלבבם. הם, אשר לא יכלו להתעמק בסגולת ישראל המיוחדת, לדעת את

that the holy Torah is the foundation of national and individual life. They knew that Shabbos is holy and that resting on Shabbos was an intense obligation, with the exception of the holy, supernal, mysterious service of the Mikdash, but who could have thought to think that farming can be connected with a strong connection with the heavenly and secret, service of the Mikdash.

עומק הקדש אשר לגוי הקדוש הזה, אשר בשבתו על אדמת קדשו גם חקלאותו ובנין ארצו בכל תוצאותיה המעשיות והקרקעיות תוכן קודש יש להם, ודגל קודש הוא דגלם, ואוצר הקודש, התורה הקדושה, הוא כל מוסד חייהם הלאומיים כמו הפרטיים. זאת ידעו הכל כי השבת קודש הוא לישראל והשביתה מכל מלאכה היא בו חובה נמרצת, יוצא מן הכלל הוא רק התוכן של עבודת הקודש העליונה, המסתורית, הספוגה אור קדש קדשים, עבודת המקדש, אבל מי יהין לחשוב שתהיה החקלאות קשורה בקשר אמיץ, עם עבודת הקודש העליונה הרזית, השמימית: ידעו הכל כי אסורה היא כל עבודה וכל מלאכה בשבת, ובחריש ובקציר תשבות, ואיך יכול הקרבן הבא ב"החל חרמש בקמה להיות דוחה את השבת", אם לא הרמז הגדול שיש כאן כי החקלאות הארץ ישראלית בישראל, יסוד ישובו ובנין נחלתו, נמשכת היא ממקור הקודש באומה קדושה זו, ואם כי כל העבודה החקלאית בגילויה והתמשכותה המעשית, הרי היא מכלל מלאכת החול ואסורה בשבת, אבל הקרבן של חגיגת ראשית הקציר מהחל חרמש בקמה מוכרח להיות עולה למדרגת הקודש של הצבור הקבועה הדוחה את השבת, ואז האומה יודעת בכללותה איך לנצור את אישון עינה, את קדשיה כולם, את דבר ד' אשר עמה, את התורה ואת המצות שהם חיי סגולתה.

6)United World

When the revelation of the “disjointed world” becomes

אורות הקודש ב' עמוד תכג – התגלות העולם המאוחד בארץ ישראל

כשהתגלות של העולם המפורד מתגברת

stronger than the higher revelation of the “united world,” the physicality overcomes spirituality and the physical desires stand at the front of the line of life’s plans, and the darkness of the world is great.

When the perspective of the “united world” becomes stronger, then the spiritual desires and all delicate aspirations become stronger and the world becomes continuously brighter.

It is the air of Eretz Yisrael that is the enlightener, that places light in the soul to understand the basis for the “united world.” In Eretz Yisrael, we draw from the light of Jewish wisdom, from the essence of the spiritual life that is unique to Israel, from the Jewish outlook and Jewish life, that in its essence is the strengthening of the “united world” over the “disjointed world.”

7) Knowledge and the Land

“To teach you that Eretz Yisrael lacks nothing, as the pasuk says ‘a Land in which you do not eat bread in measure, you will not be lacking anything in it’”

The main point is to teach that the complete high level that Israel is supposed to merit in the Land of Israel is to be on such a level, that it is not just that acquisition of wealth and luxuries will not damage them from their true spiritual perfection, but they will increase strength in perfection and Hashem’s straight paths.

From the physical good we come to the spiritual. Just as the climate is such that peppers are only supposed to be grown in distant lands... still Eretz Yisrael lacks nothing, even from items that are only ‘supposed’ to exist in far - away lands. **Similarly, all spiritual good of all of the knowledge and wisdoms of the world, even though based on their location and nature they are fitting for another nation that are specialized for this, still it is impossible that in Eretz Yisrael there will be anything missing.** Therefore, Eretz Yisrael is called “Multiplicity of knowledge”.

על ההתגלות העליונה של העולם המאוחד, החומריות מתגברת על הרוחניות, והתאוות הגופניות עומדות הן אז בשורה הראשונה של תכנית החיים, ואפלת העולם רבה היא וכשהשקפה של העולם האחדותי מתגברת, אז התשוקות הרוחניות וכל השאיפות העדינות מתגברות, והעולם הולך הלוך ואור. **אז אירא דארץ ישראל הוא המחכים, הנותן הארה בנשמה להשכיל את היסוד של העולם המאוחד. בארץ ישראל יונקים מאור החכמה הישראלית, ממהות החיים הרוחניים המיוחדים לישראל, מהשקפת העולם והחיים הישראליים, שהיא ביסודה ההתגברות של העולם המאוחד על העולם המפורד...**

עין איה ברכות ו:טו

(ברכות דף עמוד): "וללמדך שאין א"י חסרה כלום, שנאמר ארץ אשר לא בממכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה."

עיקר הדבר הוא להורות, שהמעלה השלמה שישראל ראויים לזכות בה ע"י א"י, שיהיו במדרגה כזאת שלא די שקנינים של עושר ומותרות לא יזיק להם לשלימותם הרוחני האמיתי, כ"א יוסיפו על ידם אומץ בשלימות ודרך ד' הישרה. ומהטוב הגשמי נבא אל הרוחני, שכמו שמצד המזג הראוי היה מקום הפלפלין בטבעם רק בארצות הקצוות, כמאמרם ז"לי חוט היוצא לכוש וזורע בו פלפלין, וכוש הוא בקצה הישוב. מ"מ אין א"י שהיא באמצע הישוב חסרה כל טוב, אפילו מהדברים הראויים להיות במקומות הקיצוניים. וכן כל הטוב הרוחני של כל הידיעות והחכמות שבעולם, אע"פ שמצד מקומם ומדרגתם של הידיעות ישנם שהם ראויים להיות אצל עמים אחרים שמיוחדים לכך, מ"מ א"א שתהיה א"י חסרה כלום. על כן נקראת רבתי בדיעות.

8)Unity of the Land

The revival of “the return of the hearts of the fathers to the hearts of the children and the hearts of the children to the hearts of the fathers” is impossible, unless through the air of Eretz Yisrael.

9)Wicked and the Land

“And it will be when you come to the Land of Cana’an, as was sworn to you and you fathers, and it is given to you”

Eretz Yisrael has a treasures of the upper life forces, of the foundations of the highest levels of holiness that are revealed in the world that has the power to transform the most evil and ruined content, the storehouse of human ugliness and pollution, and all of the low inclinations, to good and blessing because it has the storehouse of elevated life hidden inside of it.

Specifically, it is a storehouse of light that is in the hiding places of the dark, and this elevated power that flows from the source of the higher light, the foundation of the eternal oaths of the word of Hashem that is embedded in the inner nature of the land that can only be revealed through Am Yisrael, that continue the foundation of their holiness from the Avos to the last generation. **This is the basic foundation for this amazing choice of land and nation together, that are very connected throughout history and [this connection] appears in the lives of generations, and the people who live on the land through covenant and oath.**

Therefore, the introductory pasuk... relates it to the Cannanite nature of the land, that it is “given to you,” given over to you to transform it and elevate it to the holy heights, to remove the prisoner from captivity...

10)Righteous and the Land

The thoughts of the righteous, the increasers of “shalom”

מאמר הדור

התחיה של "השבת לב אבות אל בנים ולב בנים אל אבותם" אי-אפשר להיות כי-אם דוקא על-ידי אורא דארץ-ישראל.

עולת ראי"ה עמוד 40

והיה כי יביאך ד' אל ארץ הכנעני, כאשר נשבע לד ולאבותיך ונתנה לך.

ארץ ישראל יש לה הסגולות החיות העליונות, של יסוד הקדושה היותר עליונה המתגלה בעולם, שיש בכחה להפך את התכן היותר רע והיותר מקולקל לטובה ולברכה.לפיכך שם הארץ היא כנען, האיש המקולקל והמקולל, אוצר הכיעור והזוהמה והשפלות האנושית, וכל אלה הנטיות השפלות נטעו באנושיות, מפני שיש אוצר חיים נעלה מאד גנוז בה דוקא אוצר אור שבמטמוני החשך, ורק הכה הנעלה, הנובע מיסוד האורה העליונה, יסוד שבועת עולמים בדבר ד', המוטבע בסגולת הארץ הפנימית, העלול להתגלות רק ע"י עם ד', הממשיכים את יסוד קדושתם מאבות העולם עד דור אחרון, זהו היסוד הבסיסי לבחירה הנפלאה של העם ושל הארץ יחדיו, המקושר מאד ביסוד התולדותי התכוני ההולך ומופיע בחיים הדוריים, לארץ ולדורים עליה, ע"פ ברית ושבועה. ועל כן נאמרה הקדמה זו של פסוק זה בכל פרטיותה: והיה כי יביאך ד' אל ארץ הכנעני, וההבאה שמה הרי היא כאשר נשבע לך, ולאבותיך, התכן היסודי שהונה בתכונת סגולת הארץ באפן בלתי משתנה בעצם, להיות לה קשר רוחני אמיץ עם האבות והבנים יחדו, והיחס של הכנעניות של הארץ כולה, - מסר ונתנה לך, בכחך למזוג, להפכו ולהעלותו אל מרום הקודש, להוציא ממסגר אסיר

אורות הקודש ד עמוד תקב – "חיי השלום בארץ ישראל"

in the world, who speak good regarding every creation, they elevate all the souls, because they mix their unique "treasure" with everyone. The mental mixing is just a result of a real mixture.

This sweetness that exists in the holy souls of the righteous, the straight of heart, who seek good for their people and for all of creation, mixes with all of reality. Everything is sweetened and raised, and the one's closer to the tzadik are sweetened more. And then it is of course understandable that the main sweetening comes from the souls of Israel.

But the main aspect of this working comes from the holiness of the Land of Israel, that mixes with its strength the lives of the souls in its "unified treasure," "the lives of souls, the air of your land"

המחשבות של הצדיקים, מרבי השלום בעולם, המדברים טוב על כל בריה הן מבשמות את הנשמות כולן, מפני שהן מתערבות בסגולתן עם כולן. והעירוב השכלי, הוא רק תוצאה מהעירוב הממשי. ואותו המתק והנועם, שיש בנשמותיהם המקודשות של הצדיקים, ישרי לבב, הדורשים טוב לעמם, ולכל היצור כולו, מתמזג עם כל המציאות כולה. **והכל מתבסם ומתעלה, והקרוב קרוב אליהם מתבסם יותר מנועמם. וממילא מובן, שעיקר הביסוס מקבלים הם נשמותיהם של ישראל. אבל עיקר פעולה זו באה מקדושת ארץ-ישראל, המערבת בכחה את חיי הנשמות בסגולתה האחדותית, חיי נשמות אויר ארצך.**

Section 12 – The Eulogy

in Yerushalayim

זכריה פרק יב

וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא; אֲבָקֶשׁ, לְהִשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם, הַבָּאִים, עַל-יְרוּשָׁלַם. י וְשִׁפְכְתִי עַל-בַּיִת דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים, וְהִבִּיטוּ אֵלַי, אֶת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ; וְסָפְדוּ עָלַי, כְּמִסְפַּד עַל-הַיַּחֲדָד, וְהִמְרָו עָלַי, כְּהִמְרָו עַל-הַכּוֹר. יא בַּיּוֹם הַהוּא, יִגְדַל הַמִּסְפָּד בְּיְרוּשָׁלַם, כְּמִסְפַּד הַדְּרָמוֹן, בְּבִקְעַת מְגֵדוֹן. יב וְסָפְדָה הָאָרֶץ, מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד: מִשְׁפַּחַת בַּיִת-דָּוִד לְבָד, וּנְשִׂיהֶם לְבָד--מִשְׁפַּחַת בַּיִת-נְתָן לְבָד, וּנְשִׂיהֶם לְבָד. יג מִשְׁפַּחַת בַּיִת-לְוִי לְבָד, וּנְשִׂיהֶם לְבָד; מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁמֵעֵי לְבָד, וּנְשִׂיהֶם לְבָד. יד כָּל, הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת--מִשְׁפַּחַת מִשְׁפָּחוֹת, לְבָד; וּנְשִׂיהֶם, לְבָד

מגילה ג.

מאי שנה דאורייתא דלא אזדעזעה ואדנביאי אזדעזעה דאורייתא מיפרשא מלתא דנביאי איכא מילי דמיפרשן ואיכא מילי דמסתמן דכתיב (זכריה יב) ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרימון בבקעת מגידון ואמר רב יוסף אלמלא תרגומא דהאי קרא לא ידענא מאי קאמר **ביומא ההוא יסוגי מספדא בירושלים** כמספדא דאחאב בר עמרי דקטל יתיה הדדרימון בן טברימון ברמות גלעד וכמספדא דיאשיה בר אמון דקטל יתיה פרעה חגירא בבקעת מגידו

סוכה נב.:-

אמר רב קרא אשכחו ודרוש (זכריה יב) וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחות בית דוד לבד ונשיהם לבד אמרו והלא דברים ק"ו ומה לעתיד לבא שעוסקין בהספד ואין יצר הרע שולט בהם אמרה תורה אנשים לבד ונשים לבד עכשיו שעסוקין בשמחה ויצה"ר שולט בהם על אחת כמה וכמה הא הספידא מאי עבידתיה פליגי בה רבי דוסא ורבנן חד אמר על משיח בן יוסף שנהרג וחד אמר על יצה"ר שנהרג

Available at <http://www.machonso.org/uploads/images/13-D-10-lamentation.pdf>

→ The key to understanding this dichotomy lies in examining the individual human being. God created in man a body and a soul, and corresponding to them, forces that strengthen and develop the body, as well as forces that strengthen and cultivate the soul. Ultimate wholeness is achieved when the body is strong and well developed, and the soul, vital and cultivated, leads all the faculties of the body in the service of the intellect, which is God's will in His world. So on the collective level of Israel, God ordained these two faculties: A faculty corresponding to the physical entity, that aspires to material improvement of the nation,⁶ and a second facet devoted to the cultivation of spirituality. By virtue of the first aspect, Israel is comparable to all the nations of the world. It is by dint of the second aspect that Israel is unique, as it says: "The Lord leads it (Israel) alone"⁷; "Among the nations it (Israel) shall not be reckoned."⁸ It is the Torah and unique sanctity of Israel that distinguish it from the nations.

Originally, these two faculties were assigned to the two tribes destined

to rule Israel, Ephraim and Judah, which is another way of saying Joseph and Judah. "The deeds of the fathers are a sign to the sons."⁹ Just as in the beginning, Joseph was the provider sent by God to save many from starvation,¹⁰ who sustained Jacob and his sons materially when they came to Egypt looking for grain [so in future generations, the descendants of Joseph would develop the material side of Jewish national existence]. Joseph is paradigmatic in other ways as well: Joseph was swallowed up by the nations.¹¹ He was also fluent in seventy languages.¹² This last point symbolizes the contiguity between Israel and all the nations of the world. Despite this, Joseph knew the power of his holiness. It is for this reason that "Esau succumbs only to the children of Rachel (i.e. Joseph)."¹³ As the adage goes, "The ax handle that fells the forest is made of wood."¹⁴

Judah on the other hand, symbolizes that which is distinctive about the Jewish People: "Judah became His sanctified one."¹⁵ Whereas of Joseph the Psalmist says, "Shiloh, a tent pitched among men."¹⁶

→ The purpose of choosing the kingdom of David was that these two faculties be integrated, that they not cancel, but rather reinforce one another. We find an interesting comment of the Midrash regarding the person of David. David was "of ruddy complexion," just as Esau was "ruddy," the difference being that David had "handsome eyes,"

symbolizing that he would execute only with the permission of the Sanhedrin (Supreme Court).¹⁷ Written large, David's kingdom should have been the collection of the material powers necessary for a great and mighty kingdom, coupled with spiritual excellence. Unfortunately, sins brought about that Israel rejected the Davidic dynasty, whereby the nation was divided in two: The ten tribes subsumed under Ephraim (which is in reality Joseph), and the two tribes subsumed under Judah. Were it not for this split, all would have been united under the "tree of Judah."¹⁸ The Psalmist gave expression to this vision of unity: "He will subdue peoples under us, and nations under our feet. He will choose for us our inheritance, the excellence of Jacob which He loves. Selah."¹⁹ By gathering together these two powers, both would benefit: The material would be rarefied and sanctified by its exposure to the unique sanctity of Israel, and the spiritual would be invigorated to enhance Israel. Eventually, the rays would light up the entire world. This will be the case in the future: "And it shall happen on that day, that the root of Jesse, who shall stand as an ensign of the peoples, to him shall nations inquire; and his resting place shall be glorious."²⁰ No longer shall there be war between two factions but rather complete peace. That is the greatest honor.

But it was not to last. Our sins brought about the division of the kingdom, and these two powers that should have been united, developed each in its own way, oblivious of its companion. Due to our many sins, both of the faculties were greatly damaged.

→ The kingdom of Ephraim (the Northern Kingdom) founded by Jeroboam, who was appointed by Solomon over the task force of Joseph in appreciation of his practical talent,²¹ turned its back on Israel's unique sanctity. "And Me you have thrown behind your back."²² This was the

source of the sin of idolatry, that developed in time into Israel's ongoing aping of the nations' negative traits. At its nadir it was said, "Ephraim is assimilated among the peoples; Ephraim is a cake readily devoured."²³

→ Judah, deprived of the material side that enlivens, was in need of a spiritual supplement to replace the missing material aspect. Unable to rise to the occasion, the spiritual power was also ruined. "Judah too shall stumble with them."²⁴

Even after the separation, the wound might have healed, had the two sides realized that though each has its own propensity, they might benefit one another. Judah could receive from Ephraim ways to round the nation in terms material and universal; Ephraim could imbibe from Judah the ways of holiness unique to Israel, be they Torah, character development, or prophetic ability.

The political reality made no such allowance. Were this mutual cooperation to come about, the dominant side would have been the spiritual, for it is the soul that vivifies the body. This is precisely what Jeroboam did not wish to occur. Our wise men summed it up in anecdote:

The Holy One grabbed Jeroboam by his garment and said to him, "Repent, and I and you and the son of Jesse will stroll together in the Garden of Eden."

Jeroboam asked, "Who will lead?"

The Holy One replied, "The son of Jesse will lead."

Sniffed Jeroboam, "If so, I am not interested."²⁵

God offered that together David and Jeroboam could bring the Jewish People to its goal of a nation consecrated to the Lord, God of Israel, while worthy of being a light to the nations. There would be room within the overall structure for the universalist dimension (represented by Jeroboam's kingdom). But to the question—"Who is at the helm?"—the answer must be, "The son of Jesse is at the helm." Without the recognition of the supremacy of the spiritual side—"For the portion of the Lord is His people; Jacob is the lot of His inheritance"²⁶—heaven forbid, Israel's destiny would be lost. Israel is the smallest among the nations,

So it came about that throughout the Exile there is a see-saw effect of these two opposing forces. At times, there is exhibited a drive toward material, worldly success that flows primarily from the foundation of Joseph and Ephraim; other times there is a stirring of the spiritual drive for observance of Torah and spiritual development, for awe and love of God.

→ Since it is impossible for our nation to attain its lofty destiny other than by actualizing these two components—the universal symbolized by Joseph, and the distinctive symbolized by Judah²⁷—there arise in the nation proponents of each aspect. Those who would enhance spirituality prepare the way for Messiah son of David, whose focus is the final destiny. Truly the focus of life is spiritual attainment, except that the spiritual can only develop properly if it is accompanied by all the material acquisitions of which a full-bodied nation is in need. Those who redress the material, general aspects of life prepare the way for Messiah son of Joseph.²⁸

When these two forces work at cross purposes as a result of the calamity of exile, shortsightedness and disarray, these are the “birthpangs of Messiah,” or to be more exact, the “birthpangs of Messiahs” (plural). The Psalmist writes: “That Your enemies have defied, O Lord; that they have defied the footsteps of Your Messiahs.”²⁹ Two footsteps of two Messiahs.

Now since the major achievement of Messiah son of Joseph, which is the general advancement of mankind, is accomplished by de-emphasis of

the unique Jewish form, Messiah son of Joseph cannot endure, so he is destined to be killed.³⁰

→ When this happens, all will recognize the perversity of the situation. They will realize that it was wrong not to subjugate the universal dimension to the spiritual aspect which is Israel's destiny, to the kingdom of David.

"They will lament him as one laments an only son, and grieve for him as one grieves for the firstborn son."³¹ The lamentation for an only child is bereft of hope for future children. Elderly parents who have lost their only son, are totally forlorn. If the verse were to end on that note, it would spell utter doom, but the bitterness is mitigated by intellect. Intellect perceives that the nation has produced the soul of the Messiahs. The nation is not as elderly parents who have lost their only child, but rather as young parents who have lost their firstborn child. Being inexperienced at raising children, they did not attend properly to the child in its state of illness, so the child succumbed.

By the same token, the nation comes to the realization that it did not know how to make proper use of this universalist dimension, did not understand how it could contribute to Israel's unique destiny. In that way, it could have survived. The nation labored under the illusion brought on by the divisiveness of exile that these two forces are truly at odds. The result is that whoever holds up the universal side of the nation becomes unfortunately an enemy of Torah and *mitsvot* (commandments). Contrariwise, whoever focuses on the uniquely Jewish, becomes an adversary of material wellbeing. In the first scenario, the fence of Torah is broken down; in the second, the result is weakness and morosity.

After this latest experience of Messiah son of Joseph's impermanence, let us deduce that truly the two forces are not mutually antagonistic. It is time to bring it all together and to organize the nation's ways. Let every universal perfection serve as a basis for perfecting the uniquely Israelite. Let both parties—those disposed to the material and universal, and those disposed to the spiritual and particularistic—come to the same conclusion.

Then the lamentation will be on both sides; both will recognize their mistake. These two forces were created to be united; once rent asunder, they were mutually injurious.

The quality of love of nation was exemplified by Ahab. He had such love of Israel! He followed in the ways of his father 'Omri, who added a city to Israel.³² Even when pierced through by an arrow, he kept up the pretense, so that his troops not be demoralized by the loss of their commander.³³ For this reason, he was assured the world to come. "Mine is Gil'ad—This refers to Ahab who fell in Gil'ad."³⁴ Such courage comes from a wonderful love. Though on a superficial level Ahab respected Torah,³⁵ nevertheless, he did not comprehend the value of Torah and its unique divine sanctity which uplifts Israel. Thus he followed in the ways of Izebel and the pagan rites practiced by the contemporary nations.

At the other end, Josiah strengthened the spiritual dimension. In this respect, he was unequaled among kings. "Before him there was no king who so returned to the Lord with all his heart, soul, and might."³⁶ He would brook no linking of Israel to the nations. This reached an extreme in his refusal to accede to Jeremiah's prophetic demand that he allow the army of Egypt to enter Israel's territory.³⁷

Clearly, in Ahab and Josiah there found expression the two forces of Joseph and Judah, or put differently, Messiah son of Joseph and Messiah son of David. Once this distortion—whereby the nation failed to make proper use of the energies revealed in the gifted few—is removed, at the End of Days the realization is reached that it is possible to unite these two powers. So the lamentation is a double lamentation for both Ahab and Josiah together. As distant as they were in actuality, so is the potential for their closeness and interdependence. The purpose of the lamentation is to learn from the mistakes of the past in order to rectify toward the

future; to study how to integrate the powers into a unified system that contributes to the general welfare.

Now the truth is, as long as the nation is fractured and incapable of uniting the powers, at times an attempt at unification will actually result in some theological or moral damage. This deep separation is the source of controversy in Israel. That to which the prophet Zechariah only alluded, Jonathan ben Uziel paraphrased in Aramaic and made manifest, whereupon the Land of Israel shook for an area of four hundred square parasangs. In a generation unprepared for uniting these two tendencies, bringing them together produces a “short circuit.” Undaunted, Jonathan ben Uziel declared, “It is known to You that I did this neither for my glory nor for the glory of my father’s house but only that controversy not proliferate in Israel.” Through the door of intellect lies the way to unify these two resources, both of which are indispensable. Solutions must be found.

→ The Zionist vision manifest in our generation might best be symbolized as the “footstep of Messiah son of Joseph” (*ikva de-Mashiah ben Yosef*). Zionism tends to universalism (as opposed to Jewish particularism). It is unequipped to realize that the development of Israel’s general aspect is but the foundation for Israel’s singularity. The leadership of the Zionist movement must be greatly influenced by the gifted few of the generation, the righteous and the sages of Israel. On the other hand, the ideal of Israel’s national renaissance, including all the material accouterment—which is a proper thing when joined to the spiritual goal—to date has not succeeded, and the lack of success has brought on infighting, until finally, the leader of the movement has fallen, a victim of frustration.³⁸

It behooves us to take to heart, to try to unify the “tree of Joseph” and the “tree of Judah,”³⁹ to rejoice in the national reawakening, and to know that this is not the end goal of Israel, but only a preparation. If this

preparation will not submit to the spiritual aspect, if it will not aspire to it, then it is of no more value than the kingdom of Ephraim, “a cake readily devoured,”⁴⁰ because “they abandoned the source of living waters,”⁴¹ and “Egypt did they call hither, to Assyria did they go.”⁴²

This is the benefit to be gained by remorse over one whom we might consider the “footstep of Messiah son of Joseph” (*ikva de-Mashiah ben Yosef*), in view of his influence in revitalizing the nation materially and generally. This power should not be abandoned despite the wantonness and hatred of Torah that results in the expulsion of God-fearing Jews from the movement. We must develop the courage to seek that any power that is of itself good be fortified, and if it is lacking spiritual perfection, let us strive to increase the light of knowledge and fear of the Lord such that it (i.e. the light) is capable of conquering a powerful life-force and of being built up through it. Then there will be fulfilled in us the prophecy, “I will grant unto Zion salvation, unto Israel My glory.”⁴³

Return (*teshuvah*) must be from our side. Return will be enduring only if all the powers presently found (and possible to be found) in the nation will be vigorous, and directed to good. Then we will be a vessel for the divine will, “a crown of ornament in the hand of the Lord, and a royal diadem in the palm of your God.”⁴⁴

“The shadow of the dung of his donkey.” The word *hamorei* (his donkey) by a double entendre, refers to the material (*homer*). Customarily, devotion to the material affairs of the nation clouds spiritual ascent. Even so, if this movement would not be so audacious as to spread in a way unbecoming Israel, it would be easy to accept. Were it not for its extremism, the movement would not find oppressive the spirit of the Torah, and it would not attack the foundation of Torah, which is tantamount to “blinding the eye of the world.”⁴⁷ But the “dung,” the gross tendencies that are loathsome to all peoples, produce a shadow that dims the pure intellectual lights deriving from Torah.

Nonetheless, Rav Yosef was confident that eventually all these negative manifestations would surrender to the light of Torah and the knowledge of God. Rav Yosef will sit in the shadow of the dung of Messiah’s donkey. In the very midst of the darkness, of the shadow, “rendering like night in the midst of the noonday,”⁴⁸ Rav Yosef will light the candle of the commandment and the light of Torah, and a little light dispels much darkness. The evil will be transformed into good, the curse into blessing.

This is the import of the cryptic passage in the Zohar:

→ The head of the academy in the palace of Messiah said, “Whoever does not transform darkness to light and bitterness to sweetness, may not enter here.”⁴⁹

The prerequisite for the generation of Messiah is the ability to utilize all forces, even the most coarse, for the sake of good and the singular sanctity with which Israel were crowned.

1)Mashiach Ben Yosef

According to our Master the Gra, the entire work of ingathering of the exiles, the building of Yerushalayim, and the expansion of the settlement in Eretz Yisrael for the sake of returning the Shechina, all of the main services and details, are grasped in the purpose and function of Mashiach Ben Yosef, who is the miraculous force, that helps all actions that are done through the “lower stirrings” through natural means, because Mashiach Ben Yosef is from the land, while Mashiach

קול התור א:ג

על-פי רבנו הגר"א, כל עבודת קבוץ גלויות, בנין ירושלם והרחבת ישוב ארץ-ישראל להחזרת השכינה, כל עיקרי העבודה וכל פרטיה ופרטי פרטיה, נאחזים ביעודו ובתפקידו של משיחא דאתחלתא, משיח הראשון, משיח בן יוסף, שהוא הכה הנסי, המסייע לכל פעולה הנעשית באתערותא דלתתא על דרך הטבע, כי משיח בן יוסף מארץ, ומשיח בן דוד משמים...

<p>Ben Dovid is from the heavens.</p>	
<p><u>2)Recognizing Yosef</u></p> <p>“And Yosef recognized his brothers, but they did not recognize him.”</p> <p>This is one of the characteristics of Yosef, and not just in his generation, but in each generation that there is a Mashiach Ben Yosef, that he recognizes his brothers but they do not recognize him, and the actions of the Satan hide his characteristics from the Jews, that are not prepared for the footsteps of Mashiach and also belittle them in our many sins.</p>	<p>קול התור ב:לט ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו (בראשית מ"ב) – וזוהי אחת מתכונותיו של יוסף ולא רק בדורו כי אם בכל דור ודור אשר הוא משיח בן יוסף מכיר את אחיו והם לא מכירים אותו, ומעשה שטן הוא המסתיר את תכונותיו של מבי"י שאין מכינין בעקבות משיחא וגם מזלזלים בהם בעוה"ר. (ראה להלן סימן ק"ג</p>
<p><u>3)Degel Yerushalayim</u></p> <p>The third [difference] is the final goal. The final goal in general life greatly effects on all of the paths that lead to it, and therefore, since the ultimate goal of general Zionism is the national physical strength, that even if we inject it with spiritual waves, they will appear secondary to the worldly goal...</p> <p>But Degel Yerushalayim will express that the first and foremost goal is the foundation of holiness... “the return to Judaism” in the fullest sense of the term.</p>	<p><u>איגרות הראי"ה ג' עמוד קעג</u> והשלישית המטרה האחרונה המטרה האחרונה בחיים הכלליים פועלת הרבה על כל הדרכים המסבבים אותה ע"כ בהיות המטרה האחרונה להציוניות הכללית החוסן הלאומי הגשמי שאפילו אם נכניס בתוכה זרמים דתיים היו נראים כטפלים למטרה העולמית ובכל פעם בהפגשם יחד הענינים העולמיים והדתיים יהיו האחרונים נדחים מפני הראשונים... אבל ד"י מבטא הוא במציאותו שהמטרה הראשית היא יסוד הקודש במילתא שלמות הקדושה הישראלית העורגת אל חייה השלמים כפי המבוטא בדברי הנביאים ורוח הקודש שבכתובים ושדברי חז"ל באמת ותמים וכן הדברים חרותים על הלב הכללי של האומה וזאת היא התשובה אל היהדות במלוא מובנה</p>
<p><u>4)Universalism</u></p> <p>In Mashiach Ben Yosef is revealed the national characteristic in and of itself. However, the ultimate purpose is not the fencing in, in a unique nationalism alone, but rather the aspiration to unite all people in the world to one family that they should all call out in the name of Hashem. And even though this requires a unique center, still the entire intent is not just the center, but rather its workings on the broader whole.</p> <p>And when the world needs to pass from nationalism to general-ism, it needs also a form of destruction of the things that were enrooted in the narrow nationalism, that has the lacking of too much self love. Therefore,</p>	<p><u>אורות ישראל ו:ו</u> במשיח בן יוסף מתגלה התכונה של לאומיות ישראל מצד עצמם. אמנם התכלית האחרונה אינה התגדרות התייחדות הלאומיות בלבדה כ"א השאיפה לאחד כל באי עולם למשפחה אחת לקרא כולם בשם ד', ואע"פ שזה צריך ג"כ מרכז מיוחד מ"מ אין הכונה כולה רק המרכז כ"א פעולתו ג"כ על הכלל הגדול. וכשצריך העולם לעבור ענין הלאומיות אל הכללות צריכה להיות ג"כ כעין הריסה אל הדברים שהושרשו מצד הלאומיות המצומצמת, שיש עמה המגרעות של אהבה פרטית יתרה. על כן עתיד משיח בן יוסף ליהרג, ומלכות אמתית וקיימת תהי' משיח בן</p>

Mashiach Ben Yosef will be killed and the true and lasting kingdom will be of Mashiach Ben Dovid.

.717

Section 13 – The Nature of the Jewish People

1) Rav Saadya Gaon Emunos Ve-De'os Ma'amer 3

Now that we have prefaced with these things, I see it fitting to juxtapose this discussion to the topic of the cancelation of the Torahs, for this is its place. And I say: the Jewish people have already accepted with a complete acceptance that the prophets said to them that the mitzvos of the Torah will not be cancelled. And they said this explicitly so that all possible thoughts and doubts will be removed.

And afterwards I looked in the books and I found that with many of the mitzvos the verses indicate this as it says “for your generations.” And further, that which it says “The Torah that Moshe commanded us – it is a heritage for the congregation of Yaakov.”

And further, that our nation is only a nation through its Torah, and since the Creator said that this nation will exist for the entire existence of the heavens and earth, perforce the Torah will also exist all the days of the heaven and earth.

2) Rambam Iggeret Teiman

אמונות ודעות סוף מאמר ג

וכיון שהקדמתי אלה הדברים, אני רואה לסמוך לדברים האלה הדבור בבטול התורות, כי זה מקומו. ואומר: כבר קבלו בני ישראל קבלה גמורה, שמצות התורה אמרו להם הנביאים עליהם שלא יבוטלו, ואמרו ששמעו זה במאמר מפורש, יסתלק ממנו כל מחשב וכל סברא. ואחר כן התבוננתי בספרים, ומצאתי מה שיש בהם מורה על זה, תחלה שרוב המצות כתוב בהן לדורותיכם. ועוד מה שאמרה (דבר' ל"ג ד') תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. ועוד כי אומתנו איננה אומה כי אם בתורתיה, וכיון שאמר הבורא שהאומה תעמוד כל עמידת השמים והארץ, מן ההכרח שתעמד תורתיה כל ימי השמים והארץ, והוא אמרו (ירמיה ל"א ל"ה) כה אמר י"י נותן שמש לאור יומם חקות ירח וככבים וגומר אם ימושו החקים האלה מלפני נאם י"י גם זרע ישראל וגו'. וראיתי באחרית הנבואות, מזהיר על שמירת תורת משה עד יום דין ושליחות אליהו הנביא קודם, הוא אמרו (מלאכי ג' כ"ב) זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל חקים ומשפטים. (שם ג' כ"ג) הנה אנכי שולח לכם את אליהו לפני בא יום י"י הגדול והנורא

רמב"ם איגרת תימן

And you should know that this true Torah of Hashem that was given to us by the master of all of the earlier and later prophets and that with this Torah the Creator separated us from other people of the world as the pasuk says: "Only in your parents Hashem desired to love them and he chose their children after them from all of the nations just as this day," and it is not because we were deserving of this, but rather with the kindness of the Creator and his good that he acted kindly with us and did good to us because of our forefather's good deeds and their knowledge and service of Hashem...

And because Hashem made us special with his mitzvos and laws and our superiority over the others was clarified through its laws and principles, as the pasuk says: "and who is a great nation that has righteous laws and statutes," the idolaters were all jealous of our religion with a great jealousy.

דעו, שזאת היא תורת ה' האמתית שנתנה לנו על ידי אדון כל הנביאים הראשונים והאחרונים, שבתורה הזאת הבדילנו הבורא משאר בני העולם, שנאמר (דברים י' ט"ו): "רק באבותיך חשק ה' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה", ואין זה לפי שהיינו ראויים לכך, אלא בחסדו של בורא טובו שהתחסד אלינו והטיב לנו בשביל שקדמו לאבותינו מעשים טובים בידיעת הבורא ובעבודתו, שנאמר (דברים ז' ז'): "לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם", ומפני שיחד אותנו הבורא במצותיו ובחוקותיו, והתבארה מעלתנו על זולתנו בכללותו ובמשפטיו, שנאמר (דברים ד' ח'): "ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים", קנאנו עובדי עבודה זרה כלם על דתנו קנאה גדולה

3)Tana D'vei Eliyahu Rabbah perek 15

He [a traveler] said to me, "Rebbi, I have two things in my heart that I love with a great love, Torah and the Jewish people, but I do not know which one is before."

I said to him: "It is the way of people to say that Torah precedes everything as the pasuk says 'Hashem set me [The Torah] up in the beginning of his path' but I say that the Holy Jewish people are before... there is a parable to a human king who had a wife and children in his house. He sent them a letter, and if not for the fact that his wife and child would do his will in the house would the letter not return back to the king? The Jewish people are holy to Hashem.

תנא דבי אליהו רבה (איש שלום) פרק טו
אמר לי, רבי שני דברים יש לי בלבבי, ואני אוהבן אהבה גדולה, תורה וישראל, אבל איני יודע אי זה מהן קודם, אמרתי לו, דרכן של בני אדם שאומרים, תורה קדומה לכל, שנאמר ה' קנני ראשית דרכו (משלי ח' כ"ב), אבל הייתי אומר, ישראל קדושים [קודמין], שנאמר קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב' ג'), משל למלך בשר ודם, (שהיה) [שהיו] לו אשה ובנים בתוך ביתו, וכתב את האיגרת, אילמלי אשתו ובניו של מלך שעושיין לו רצונו בתוך ביתו לא חזרה האיגרת, ביד שליח, קודש ישראל לה', ואומר ה' קנני ראשית דרכו מדה אחת, בישראל מהו אומר מרחוק ה' נראה לי וגו' (ירמיה ל"א ב)

4)Orot Yisrael 1:3

One cannot define the essence of K'nesses Yisrael with specific boundaries and limited descriptions. It includes everything, and everything is based on its soul's yearning for God - on its feeling the supernal

אורות ישראל א:ג
אין להגדיר את מהותה של כנסת ישראל בגבולים מיוחדים ובתוארים מוגבלים. כוללת הוא את הכל, והכל מיוסד על כלות נפשה לאלהים, על הרגשתה את המתק ואת הנועם העליון בכל עומק נשמתה,

sweetness and pleasantness with all of the depths of its soul. The desire for Godliness with a true soulful passion reveals itself in all of its corners, it is revealed in Torah and Mitzvos, it is revealed in morality and middos, it is revealed in the souls ascent, in an inner song, with sanctity of life, with an indescribable thirst "my soul yearns for the Living God", it is revealed in constant sacrifice, with a bearing of the yoke of exile with love, without neglecting ordinary life, physical and spiritual, through which the Divine Light cleaves with [K'nesses Yisrael]. This thunderous strength is what brings in the end of times, the absolute salvation

ככל יפעת תענוגיו. והתשוקה להאלהות בהתלהבות נפש אמתית, מתגלה היא בכל פינותיה, מתגלה בתורה ומצות, מתגלה במוסר ומדות, מתגלה בהתעלות נפשית, בשירה פנימית, בקדושת החיים, בצמאון אין חקר, "כלתה נפשי - לאל חיי", מתגלה במסירות נפש תדירית, בנשיאת עול גלות מאהבה, רק שלא לזנח את סדר החיים, המעשיים והרוחניים, שהאורה האלהית מתדבקת על ידם בקרבה. גבורת רעם זו היא המביאה לה באחרית הימים את הישועה המוחלטת. ומזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרועה עדרו.

5)The Moral Goal

We, meaning to say, K'nesses Yisrael, wants to live specifically because of the moral goal that exists in existence as a whole. And since we recognize in ourselves that the concentration of our life is the general moral goal, we are certain that our lives will help its completion. If for a time the moral goal of creation would be lost from us, we would then completely lose the aspirations of our lives, and then our communal life would be neutralized and would be irreversibly destroyed.

But the moral goal will never be completely lost from us, and even one spark that remains in the

אורות ישראל אה:

אנו, כלומר כנסת ישראל, רוצה לחיות דוקא מפני התכלית המוסרית שיש בהויה בכללה. ומתוך שאנו מכירים בקרבנו, שההתרכזות של החיים היא לנו המגמה המוסרית הכללית, מתוך כך אנו בטוחים, שבחינו נהיה מסייעים להשלמתה. אם בפעם אחת היתה אבודה ממנו כליל המגמה המוסרית של ההויה, אז היינו אובדים לגמרי את שאיפת החיים וממילא היו החיים הכלליים בטלים וכלים בלי תקנה. אבל לא תאבד כליל ממנו המגמה המוסרית בכללותה, וגם זיק אחד, שנשאר ממנו בעומק הנשמה בהסתרה גמורה, ישיב את הכל לתחייה. הננו אוהבים את המגמה המוסרית העליונה שבהויה, כשם שהננו אוהבים את עצמנו, ויותר ממה שהננו אוהבים את עצמנו, כי בתוכיותנו הננו

<p>depths of souls in complete secrecy will return everything to revival. We love the higher moral goal of existence just as we love ourselves, and even more than we love ourselves, because inside we feel as one spark of this general goal that encompasses everything, and the “everything” in the loved goal is more precious to us than the actual spark itself.</p> <p>The clean moral goal of existence is manifest in the “holy names” of which the supernal name that is written but not read is their center. Therefore, there is in it [שם הוויה] a bundle of life for us and for everyone – “And you are cleaving with Hashem your God, you are all alive today.”</p>	<p>מרגישים רק ניצוץ אחד מהמגמה הכללית המקפת כל, וה"כל" שבמגמה האהובה אהבת חיים יקר הוא לנו הרבה יותר מהניצוץ העצמי שבנו. המגמה המוסרית הנקיה שבהויה מתבלטת בשמות הקדושים, שהשם העליון הנכתב ובלתי נקרא הוא מרכזם. ועל כן מונח בו צרור החיים לנו ולכל, "ואתם הדבקים בד' אלהיכם חיים כולכם היום".</p>
<p>6) Holy Laws</p> <p>The center of life of the soul of Israel is in the source of holiness. Through truth and faith we were born and thereby we grow. We do not have disparate values; unity rests in us and the light of the One God lives within us.</p> <p>The laws, laws of the Living God's Torah, distinguish us from every other nation. Holiness is at work on us internally, the great aspirations of our life are directed to it. There are inklings of holiness in every nation, but not all their life-values stem therefrom. This is no so in Israel. “In all of your ways know him” that small passage that encompasses the entire corpus of the Torah, which is actualized by rare individuals, is actually the inheritance of all [Israel].</p> <p>Every life's aspiration and life's desire – acquisitions, wealth, honor, dominion, expansion – in Israel flow from the source of holiness. Therefore, the laws are holy of holies in Israel and therefore the semicha that bears the name of God is so vital to us and typical of our national character.</p>	<p>ישראל ותחיתו פרק ג</p> <p>מרכז החיים של נשמת ישראל במקור הקדש היא. דרך אמת ואמונה גולדנו ובה אנחנו מתגדלים. אין בנו ערכים פרודים, האחדות שוכנת בנו ואור ד' אחד חי בקרבנו. הדינים, דיני תורת אלהים חיים מציינים אותנו מכל עם ולשון. הקדש הוא פועל בקרבנו פנימה, שאיפות חיינו הכלליות אליו הן הולכות. יש נטיפות של קדש בכל עם ולשון, אבל ערכי החיים כולם אינם צומחים מזה. לא כן בישראל. (משלי ג): "בכל דרכיך דעהו", שהיא פרשה קטנה שכוללת כל גופי תורה, שיוצאת אל הפועל ביחידי סגולה, נחלת הכלל היא באמת. כל שאיפת החיים וכל חפץ החיים, הקנין ותשוקותיו, העשר והכבוד, הממשלה וההתרחבות בישראל, ממקור הקדש הם נובעים. על כן המשפטים הם קדש קדשים בישראל, ועל כן הסמיכה, שהיא נושאת שם אלהים עליה, היא כל כך נחוצה לנו, היא כל כך אופית לתכן לאומנו. והרשעה היונית הסורית הרגישה בחוש העור שלה את ערך הסגולה הגדולה הזאת וגזרה על הסמיכה, ור' יהודה בן בבא מסר את נפשו עליה. ופעולת מסירת הנפש הזאת נשארה, כי העמיקה את תכן החיים האופיים המיוחדים של קדש ישראל לד'...</p>
<p>7) Good for All</p> <p>The essence of the desire to be good to all, without</p>	<p>אורות ישראל א:ד</p> <p>עצמות החפץ של היות טוב לכל, בלא שום הגבלה</p>

any limitation in the world at all, both regarding the quantity of the recipients and regarding the quality of the good – this is the inner seed of the essence of K'nesses Yisrael. This good feeling, based on its greatness, breadth and depth, must be crowned with great wisdom and might strength, to know how to bring it to actualization in all of its varieties.

This is the secret of the yearning for redemption in the nation that gives it strength to live and exist in a way that amazes all thinkers. K'nesses Yisrael in the depth of its desire is not separated from divinity at all, it clothes the divinity that is revealed in the general world, desires with it essence the divine desire of "Hashem is good to all and his mercy is on all of his creations." This goodness is the secret of redemption, that must come, the good that must conquer everything, the deep and natural love for the good, the inner desire in the inner essence of the nation's soul, that is manifest in the nation's inner tefilah, that is juxtaposed with ge'ulah.

בעולם כלל, בין בכמות הניטבים ובין באיכותו של הטוב, זהו הגרעין הפנימי של מהות נשמתה של כנסת ישראל. זאת היא ירושתה ונחלת אבותיה. הרגש הטוב הזה, לפי גדלו, היקפו ועמקו, כן צריך שיהיה מעוטר בחכמה גדולה ובגבורה כבירה, למען דעת איך להוציאו אל הפעל בכל גווניו. וזהו סוד השתוקקות הגאולה שבאומה, הנותן לה כח לחיות ולהתקיים באופן המפליא את לב כל חושב. כנסת ישראל בעומק חפצה איננה מחולקת מהאלהות כלל, היא מלבשת את האלהות המתגלה שבעולם הכללי, וחפצה בהויתה את החפץ האלהי של טוב ד' לכל ורחמיו על כל מעשיו. זה הטוב הוא הסוד של הגאולה, המוכרחת לבא, הטוב מוכרחת לנצח את הכל, והחפץ העמוק והמוטבע של הטוב, והשיקוק הפנימי לו בעצם תוכיות נשמת האומה, המתבלט בתפילת האומה הפנימית, מסמיך לה את הגאולה. "והטוב בעיניך עשיתי, זה שסמך גאולה לתפילה" (ברכות י')

8)Connection to Torah

The natural growth of a Jewish soul, when it goes without disturbance, finds itself fitting for all of the extreme results of toiling in Torah, and it swims in this great sea, and feels in itself the basis of its life, as a fish swims in the sea.

All foreign opinions that are absorbed from outside

שמונה קבצים ו:קצו

הגידול הנשמתי בישראל, כשהוא הולך בלא מפריע, מוצא הוא את עצמו מותאם בכל תוצאותיה הקיצוניות של עמלה של תורה, והוא משוטט בים גדול זה, וחש בתוכו את יסוד חייו, כדג השט במים. כל זרות של דעה שנקלטת מחוץ למחנה ישראל, על פי הערכים הנבדלים של קליטתה בעומק הנפש, מונעת היא את עצמיות החיים מהתפשטותם

the camp of Israel, based on the values that absorbed in the depth of the soul, prevents the strength of life from their complete expanse, and the strength of Torah is weakened....

This is an internal distress and sickness that Israel is destined to be redeemed from it, "for Hashem led you alone, there is not with you a foreign God..."

השלמה, והגבורה התורית מתחלשת, והגדלת הפלפול ומסקנותיו נעשים דברים זרים אל הרוח. וזאת היא צרה פנימית, חלי וקצף, שעתידין ישראל להגאל ממנה, כי ד' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, הלכות אינן בטלות, שנאמר הליכות עולם לו, ותוצאותיו מקדם, כימי עולם.

Section 14 – Israel and the Nations

1) The nature of nations

Each nation has its own goal and purpose that joins together as a single discipline that is necessary for the fixing of the world, that each nation is exemplified by it, based on its race, its opinions, and the power of its history, and it contributes to the entire human race its particular acquisitions based on how it evaluates them in relation with its nature and the images of its people.

Therefore, [the national acquisitions] are a gift of Hashem, even if they do not stand as a general value and the particular national goal is not identical as the revealed goal of recognizing the glory of Hashem in the world, which is no doubt the goal that is shared by the human race in general.

עולת ראי"ה ח"א עמוד שפז

אמנם כל העמים יש לכל אחד מהם מטרה ותעודה המצטרפת בתור מקצע מיוחד הנצרך לתקון העולם שכל אומה מתיוחדת בה ע"פ תכונותיה גזעה ע"פ דעותיה וכח ההיסטורי שלה ומנחלת למין האנושי כולו את קניניה הפרטיים כפי מה שהיא מערכת אותם ביחש עצמה לפי תכונותיה וצירורי לב בניה וע"כ היא אמנם מתנת ד' אף שאין זה עומד בערך כללי ואין התכלית בלאומיות הפרטית אותה התכלית הגלויה שבה אנו מכירים את כבוד ד' בעולם שהיא באין ספק התכלית המשותפת הכללית למין האדם כולו...

2) The Character of Israel

The character of the soul of K'nesses Yisrael is distinguished at its root from the character of every people and tongue. In every people and tongue, the innermost point of the desire

אורות התחיה פרק י

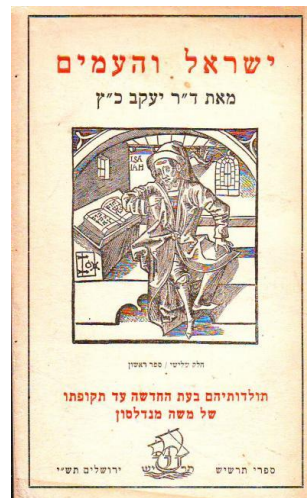
תכונת נפשה של כנסת ישראל היא נבדלת בעקרה מתכונת הנפש של כל עם ולשון. בכל עם ולשון הנקודה הפנימית של חפץ החיים הקבוציים מיוסדת היא על התוכן הכלכלי לכל

for collective life is founded on the economic content in all its forms on the foundation on internal worrying within man to fortify his material life's standing. The higher spirit that enlivens and illuminates this point is the spirit of order and beauty, which is the desire for sensual pleasure, according to the dictates of man's heart. When in a collective these are of a single style, this equation makes the national character.

However, in Israel the divine character is lodged in the depths of the nature of the nations' soul. The thirst for knowledge in the depths and divine feeling, in its utmost sublimity and purity, is for Israel the point wherein life is felt and the pleasures that derive from the perfection of this picture in all the breadths and depths of life – these are the aesthetic directions. ...

צורותיו, ביסוד הדאגה הפנימית
השרויה בקרב האדם לבצר את מעמד
חיי הגשמיים, והרוח העליון המחיה
ומאיר את הנקודה הזאת הוא רוח
הסדר והיופי, שהוא חפץ העונג של
החושים, ע"פ משאלות לב האדם,
וכשהם באיזה קיבוץ על פי סגנון אחד,
עושה השווי הזה את התוכן הלאומי.

**אמנם בישראל מונחת התכונה
האלהית במעמקי טבע נשמת האומה.
הצמאון לדעה והרגשה אלהית,
בתכלית עליונותה וטהרתה, היא לו
הנקודה שהחיים מורגשים בה,
והעידונים הנובעים משלמות ציור
זה בכל רחבי החיים ועמקיהם הן
המגמות האסתטיות**

3)Orot Yisrael 5:10

<http://vbm-torah.org/archive/kuzari/15kuzari.htm>

The difference between a Jewish soul, its essence, its inner desires, its aspirations, its characters and its status, and the souls of all the nations, at all their levels, is greater and more profound than the difference between a human soul and the soul of an animal, for between the latter there is only a quantitative difference, whereas

אורות ישראל ה:
ההבדל שבין הנשמה הישראלית, עצמיותה,
מאוייה הפנימיים, שאיפתה, תכונתה
ועמדתה, ובין נשמת הגויים כולם, לכל
דרגותיהם, הוא יותר גדול ויותר עמוק
מההבדל שבין נפש האדם ונפש הבהמה,
שבין האחרונים רק הבדל כמותי נמצא, אבל
בין הראשונים שורר הבדל עצמי איכותי

<p>between the former there is a qualitative difference</p>	
<p>4)Shemonah Kevatzim 2:42</p> <p>One that the light of faith is revealed upon him in its purity, he loves all creations without any exception, and all of his wellsprings are only [directed to] their ascent and their perfection. The paths of fixing are filled with morality and straightness, based on the amount of the appearance of faith in his heart.</p>	<p>שמונה קבצים ב:מב</p> <p>מי שאור האמונה מתגלה עליו בטהרתו, הוא אוהב את כל הבריות כולם בלא שום שיור כלל, וכל מעייניו הם בעלייתם ותיקונם. והדרכים של תיקונם נעשים מלאים מוסר ויושר לפי רוב הופעת האמונה שבלבו</p>
<p>5)Shemonah Kevatzim 2:76 http://www.ravkook.net/universalism.html</p> <p>I love all; I cannot but love all, all of the nations. From my very depth, I want the glory of all, The perfection of all. My love to Israel burns more greatly And is deeper, But this inner desire spreads out in the force of its love To all. I have no need at all to force this feeling of love-- It wells directly from the holy depth of Wisdom Of the Godly soul.</p>	<p>שמונה קבצים ב:עו</p> <p>אני אוהב את הכל. איני יכול שלא לאהוב את כל הבריות, את כל העמים. רוצה אני בכל מעמקי לב בתפארת הכל, בתקנת הכל. אהבתי לישראל היא יותר גלהבה. יותר עמוקה, אבל החפץ הפנימי מתפשט הוא בעוזו אהבתו על הכל ממש. אין לי כל צורך לכוף את רגש אהבה זה, הוא נובע ישר מעומק הקודש של החכמה של הנשמה האלהית</p>
<p>6)Shemonah Kevatzim 1:564 http://www.ravkook.net/universalism.html</p> <p>From the well of kindness, one's love for humanity must burst forth—not as an unreasoned commandment, for then it would lose the most clear aspect of its brilliance, but as a powerful movement of the spirit within you.</p> <p>This love must withstand very difficult challenges. It must overcome many contradictions, which are scattered like boulders upon which you may stumble. These are found in isolated Torah statements, in the superficial aspect of some Torah laws, and in a multitude of points of view that stem from the constriction within the revealed aspect of the Torah and the national ethical sense.</p> <p>It is clear that when the love of humanity grows remote from its divine source, its blossom withers.</p> <p>And the divine source expresses its light through the conduits of Torah and mitzvah, and through the definition of the Jewish nation as unique.</p> <p>All this requires the effort of a great spirit: how to maintain these conduits where they stand, and yet draw</p>	<p>שמונה קבצים א:תקסד</p> <p>ממקור החסד צריכה אהבת הבריות להתפרץ, לא בתור חק מצוה, כי אז תאבד חלקה היותר ברור מזהרה, כי אם בתור תנועה נפשית פנימית עזה. והיא צריכה לעמוד בנסיונות קשים מאד, לנצח סתירות רבות, המפוזרות כצורי מכשול, במאמרים בודדים, בשטחיותן של כמה הלכות, ובהמון השקפות, הבאות מהצמצום שבחלק הגלוי של התורה, והמוסר הלאומי. אבל ברור הוא, שאך מתרחקת היא האהבה ממקורה האלהי, יקמל פרחו, והמקור האלהי מופיע הוא את אורו על ידי צינורות התורה והמעשה, ועל ידי הצמצום הלאומי המיוחד. וכזה באה עבודת רוח גדולה, איך לקיים את כל הצינורות במעמדם, ועם זה ישאוב מימי החסד בטהרתם והרחבתם המקורית. כמה פעמים מוכרחים לרדת למעמקי מחשכים, כדי לחפור דוקא משם את האורה היותר חפשית, היותר גדולה ועליונה</p>

the waters of kindness in their original purity and breadth.

Again and again, we must descend to the depths of darkness in order to excavate—precisely from there—the most liberated light, the greatest and most elevated.

7)Orot Yisrael 8:5

Broadness of heart, that comes at times to bring in the entire world, all of humanity, into the special love that is revealed for Israel, requires checking.

When the recognition of the unique holiness of the nature of Israel stands in its stature, and from its clarity the love spreads with a good eye to all nations and all people, this is the characteristic of Avraham Avinu – “And through you all the nations of the world will be blessed. But it can be that the basis of the expansion of this love comes from the dimming of the holy light of recognition of the uniqueness of Israel, and this is poisonous, and the content of its actions is filled with terrible destruction that one needs to distance himself from as from a wild ox.

אורות ישראל ח:ה

רחבות הלב, שבאה לפעמים להכניס את העולם כולו, כל האנושיות כולה, בכלל החבה המיוחדת המתגלה לישראל, היא צריכה בדיקה. כשההכרה של הקודש המצוין אשר לסגולת ישראל עומדת בצביונו, ומתוך בהירותו מתפשטת החבה והאהבה בעין טובה על כל גוי ואדם יחד, זוהי מדתו של אברהם אבינו, אב המון גויים, "ונברכו בכך כל משפחות האדמה - ובזרעך". אבל יש שיסוד התרחבותה של חבה זו באה מתוך כחות הרגש והאפלת אור הקדש של הכרת הסגולה הישראלית העליונה, ואז היא ארסית, ותוכן פעולתה הוא מלא הירוס נורא, שצריך להתרחק ממנו כמפני שור המועד, ו"שאינה יוכת שער", "לדידי חזי ליה ומנגח כתורא".

8) Concentration of All

K'nesses Yisrael is the essence of all of existence, and in this world this essence flows into the actual nation of Israel, in its materialness and spirituality, in its history and its faith. The history of Israel is the ideal essence of general history, and there is not movement in all of the nations of the world that has no parallel in Israel.

Its faith is the finest concentration, and is the source that sends goodness and idealness to all faiths, and is therefore the force that critiques all faith concepts, until it brings them to a clear language that they all call out in the name of Hashem – “and your God, the Holy One of Israel will be called the God of all of the land.”

אורות ישראל א:

כנסת ישראל היא תמצית ההויה כולה, ובעולם הזה נשפע תמצית זו באומה הישראלית ממש, בחומריותה ורוחניותה, בתולדתה ואמונתה. וההסתוריה הישראלית היא תמצית האידיאלי של ההסתוריה הכללית, ואין לך תנועה בעולם בכל העמים כולם שלא תמצא דוגמתה בישראל. ואמונתה היא התמצית המסולת והמקור המשפיע את הטוב והאידיאלי ללא אמונות כולן, וממילא הכח המבקר את כל המושגים האמוניים, עד שיביאם למדרגת שפה ברורה לקרא כולם בשם ד', ואלהיך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא.

9) Love for All

For all of the different spiritual waves that exist in the human world there is found a source in K'nesses Yisrael, since it is - in a spiritual sense that is special for their souls ascent to the heights of pure happiness – the center of humanity.

Because of this, it is impossible to ignore any movement when we come to clarify the spiritual power of K'nesses Yisrael, the bride, that is combined from all varieties.

שמונה קבצים א:כו

מכל הזרמים הרוחניים השונים שבחללו של עולם האנושי, נמצא שורש בכנסת ישראל, מתוך שהיא - במובן הרוחני, המיוחד למשאות נפשם המתרוממת למרומי האשר הטהור - מרכז האנושיות. ובגלל זה אי אפשר כלל שנעלים עין מכל זרם, בבאנו לברר את כח הרוחני של כנסת ישראל, "הכלה", "דכלילא מכל גוונין".

10) Orot Yisrael 5:1

Whatever relates to Israel and its essence are not things that are limited to a small group. Rather, despite their concentration to a small group they send out their influence from the center to the entire breadth. **Israel among the nations, Eretz Yisrael among the lands and the Torah of Yisrael among all other faiths, these are 3 centers who's treasury of life and eternal lights are hidden in them and**

אורות ישראל ה:א

כל מה שנוגע לישראל ומהותו אינם דברים מוגבלים בחוג הפרטי המצומצם, אלא הם מרוכזים בחוג מיוחד, ומשפיעים מתוך המרכז על ההיקף כולו. ישראל בעמים, ארץ ישראל בארצות, תורת ישראל בתורות ואמונות כולן, הנם שלשה מרכזים, שאוצרות חיים ואורות עולמים גנוזים בהם להיות מזינים את כל העולם כולו,

they give nutrients to the entire world, [they] elevate it and sanctify it. Israel in its role as the special nation, is blessed in the depth of its holiness and its divine aspirations, effects on the entire breadth of the nations, to make pleasant the national soul of every nation, and to bring all the nations to more exalted and elevated state...

מעלים ומקדשים אותו. ישראל בתור אומה מיוחדת, ברוכה בעומק קדושתה ושאיפתה האלהית משפיע הוא על כל ההיגף של כל העמים כולם, לעדן את הנשמה הלאומית שבכל עם, ולקרב את העמים כולם בכחו למעמד יותר נשגב ויותר אצילי. ארץ ישראל עומדת להשפיע, מכח יסוד תרבותה ומפעולתה על החיים השוכנים בה, על כל הארצות כולן, לעדנם ולרוממם, ולקרבתם אל תכלית הוייתם. תורת ישראל עומדת להופיע אור גדול מתוכה על כל השטף של רוחות האמונה השונות, אצל עמים וקיבוצים שונים, להסיר מהם כל סיג וטפל, ולהאיר אותם באור הקודש והטהרה האלהית. "והסירותי דמיו מפיו ושיקוציו מבין שיניו, ונשאר גם הוא לאלהינו, והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוס"י

11)War

All nations develop and emerge into actuality through their natural movements. Wars deepen the unique characteristics of each nation, until its form is manifest and emerges into actuality in completion of the details of its deepness.
Israel is the general lens of all of the nations of the world, and as long as there is a nation in the world that has not yet completely been actualized, there is a dimness corresponding to it in the absorbed light of K'nesses Yisrael. Therefore, whenever kingdoms attack each other, unique images emerge to perfect the nations, and therefore a power of perfection will be born in K'nesses Yisrael and it waits for the footsteps of Mashiach to come and appear speedily in our day.

אורות מלחמה א:

כל העמים מתפתחים, ויוצאים אל הפועל על ידי תנועותיהם הטבעיות. המלחמות מעמיקות את הערך המיוחד של כל עם, עד שמתבלטת צורתו ויוצאת אל הפועל בהגמרה בכל פרטי עמקיה. **ישראל הוא האספקלריא הכללית של כל העולם, וכל זמן שיש עם בעולם, שלא יצא אל הפועל הגמור בכל תכסיסיו, יש כהות לעומת זה באור הספוג של כנסת ישראל.** על כן בכל זמן שמלכיות מתגרות זו בזו יוצאים אל הפועל ציורים מיוחדים להשלמתם של העמים, וממילא יולד כח השלמה בכנסת ישראל והיא מצפה לרגלו של משיח שיבא ויפיע במהרה בימינו.

Section 15 – Individual and Nation

1) Rav Aharon Lichtenstein, *By His Light*, 235 <http://vbm-torah.org/archive/develop/12develop.htm>

Speaking for myself, I am far from totally identifying with the official Zionist ideology. I have the privilege of being regarded in America as a bit odd for being a Zionist, and in *Eretz Yisrael* as being a little odd (at least within our world) for being suspect as not sufficiently Zionist. But, be that as it may, I would not go the full route with Rav Kook; I say freely that there are passages in which he writes of the importance of the state, its accomplishments and achievements, which bewilder me.

I was travelling not long ago with a Member of *Knesset* who is identified with *Gush Emunim*. He read a sentence to me, the general tenor of which was that the “ultimate happiness of man” is somehow the attainment of the state. He asked what I thought of this sentence. I answered, “I think it’s terrible.” We began discussing this further, and he let me in on the secret: this is a sentence from the latter parts of Rav Kook’s *Orot*. As it turned out, this pronouncement was qualified in the very next line. First Rav Kook wrote that in secular, non-Jewish countries, the state is just a tool, but the state of *Klal Yisrael* becomes an end in itself, a sort of beatitude. In the next sentence, he said that as a result of the state, *malkhut Shamayim*, the kingship of God—which is the true “ultimate happiness of man”—is realized. Apparently, there are two levels of man’s ultimate happiness.

Nevertheless, I do not share his assessment of the extent of the state’s significance. I have reservations about the degree of emphasis which his disciples, his son among others, have assigned to the *gemara* in *Sanhedrin* (98a) which states that the clearest harbinger of the End

of Days is when trees bloom and blossom in *Eretz Yisrael*. I also feel that there is there some excess in not only validating, but evaluating the importance of what, after all, are at most geo-political or socio-economic considerations.

But this is a question of degree. Surely, the basic awareness of what *malkhut Yisrael*, Jewish sovereignty, means—even in its very, very imperfect state—is part of my own being and something which I think needs to animate any person with historical vision and spiritual sensibility. That which relates to *Eretz Yisrael* and to the State of Israel should, for *spiritual* reasons, be close to our heart

2)Orot Yisrael 6:7

The state is not the highest happiness of man. This can be said regarding a regular state that does not exceed the value of a large group of mutual responsibility – in which a multitude of ideals that are the crown of human life remain hovering above it, but do not touch it.

This is not the case regarding a state whose basis is idealism, which has the highest ideals that are indeed the highest happiness of man, etched into its essence.

This state is in truth the highest rung in the ladder of happiness, and this state is our state, the state of Israel, the foundation of the throne of Hashem in this world, whose entire desire is that Hashem should be one and his name one, that this is in truth the highest happiness. It is true, that this exalted happiness needs a long explanation in order to raise its light in the days of darkness, but not because of this will it stop being the highest happiness that exists.

3)K'nesses Yisrael

The relationship between K'nesses Yisrael and its individuals is different than the relationship between all national groups to their individuals. All national groups give to their individuals just the external side of their essence, but the inner essence is drawn from the soul of everything, from the "soul of God" without the means of the group, because the group is not a divine unit which has the divine purpose resting within it.

אורות ישראל ו:ז

אין המדינה האושר העליון של האדם. זה ניתן להאמר במדינה רגילה, שאינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה, שנשארו המוני האידיאות, שהן עטרת החיים של האנושיות, מרחפים ממעל לה, ואינם נוגעים בה. מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידיאלית, שחוקק בהויתה תוכן האידיאלי היותר עליון שהוא באמת האושר היותר גדול של היחיד. מדינה זו היא באמת היותר עליונה בסולם האושר, ומדינה זו היא מדינתנו, מדינת ישראל, יסוד כסא ד' בעולם, שכל חפצה הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד, שזהו באמת האושר היותר עליון. אמת, שאושר נשגב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אורו בימי חושך, אבל לא מפני זה יחדל מלהיות האושר היותר גדול.

אורות ישראל ב:ג

היחש של כנסת ישראל ליחידה הוא משונה מכל היחשים של כל קיבוץ לאומי ליחידיו. כל הקיבוצים הלאומיים נותנים הם ליחידיהם רק את הצד החיצוני של המהות, אבל עצם המהות זה שואב כל אדם מנשמת הכל, מנשמת אלהים שלא באמצעות הקיבוץ, מפני שאין להקיבוץ חטיבה אלהית, שמגמה

This is not so regarding Israel. The individual souls draw from the source of all life through the treasury of the group, and the group gives the soul to the individuals. If one would imagine breaking from the nation, then it is necessary for him to separate his soul from the source if its life. Therefore, great is the need that each individual has for the nation and he constantly sacrifices to not be ripped asunder from the nation, because the soul and its own self perfection demand this of him.

אלהית עצמית שרויה בתוכו. לא כן בישראל, הנשמה של היחידים נשאבת ממקור חי העולמים באוצר הכלל, והכלל נותן נשמה ליחידים. אם יעלה על הדעת להנתק מהאומה, צריך הוא לנתק את נשמתו ממקור חיותה, וגדולה היא משום כך ההזדקקות, שכל יחיד מישראל נזקק להכלל, והוא מוסר תמיד את נפשו מבלי להיות נקרע מהאומה, מפני שהנשמה ותיקונה העצמי דורש כן ממנו. ...

4)The Binding force of the Nation

The unique outlook of Israel is what makes it a single unit in the world and this outlook is connected with the renewal of the world through the presentation of the Torah – In the beginning God created the heavens and the earth.

This unique outlook engenders all of the practical mitzvos and also the excellent national separation, and the need for the Land of Israel as a unique land for the nation, to expand its spirit without disturbance and with receiving all of the help from all of the characteristics that are natural to the air of the land. This unique outlook is a shield before assimilation and it completes its work when it becomes actualized in Torah and practical mitzvos, that through this the Jewish soul is preserved from rotting.

The advantage of the Jewish recognition of God from the general philosophic recognition of God is set in the internal demand of increasing divine greatness that is continuously demanded from the soul in each moment. This ascent is a uniquely Jewish characteristic.

אורות ישראל ז:יג-יד

השקפת העולם המיוחדת לישראל היא שעושה את האומה לחטיבה אחת בעולם, והשקפה זו נעוצה היא בחידוש העולם ע"פ ההרצאה התורית, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. השקפה מיוחדת זו גורמת היא את המצות המעשיות כולן ואת ההבדלה הלאומית המצוינת, ואת הזיקוק לארץ ישראל בתור ארץ מיוחדת לאומה, להרחיב בה את רוחה בלא מפריע, ובהקבלה של עזרה מכל התכונות המוטבעות באויר הארץ ואקלימה בכלל. את התריס בפני הטמיעה מעמידה ההשקפה המיוחדת, והיא גומרת את פעולתה בהיותה מתגשמת בתורה ובמצות במעשה, שבזה הנשמה הישראלית משתמרת מרקבון.

היתרון של ההכרה האלהית שבישראל מההכרה הפילוסופית הכללית שבעולם כולו, נעוץ הוא בתביעה הפנימית של הוספת הגדולה האלהית, ההולכת ונתבעת מהנשמה בכל רגע. עליוי גודל זה הוא תוכן ישראלי מיוחד

5)Cleaving to the Nation

When a person sets his heart and mind to cleave to the divine light that shines in K'nesses Yisrael in its generality, in all of the souls and all of the generations from beginning to

אורות ישראל ג:א

כשהאדם משים את לבו ודעתו להתדבק באור אלוהי, המאיר בכנסת ישראל בכללה, בכל הנשמות ובכל הדורות

end, he cleaves through this with the divine light that resides in the general “shiur haKomah” of humankind in general of which K’nesses Yisrael is the center and most concentrated form.

And through this he also cleaves to the divine light that is revealed in all of existence that is most concentrated in the higher elements of the soul of mankind, and then through this he connects his mind with cleaving to God who is above all of reality and his soul is filled with vitality full of holiness, splendor, greatness and strength, and with the additions to his power he increases the power of the general K’nesses Yisrael because he is part of it and then automatically he adds power to the “stature of man” and all the worlds...

מראשית ועד אחרית, מתדבק הוא עי"ז ממילא באור האלהות השורה בכללות שיעור הקומה של כלל האדם, שכנסת ישראל היא מרכזה ותמציתה, ועי"ז הוא מתדבק ג"כ בכללות האור של האלהות המתגלה בכל ההויה, שבצד העליון של נשמת האדם משתקפת כל תמציתה, וממילא מקשר הוא בזה את דעתו לדבקות באלהות העליונה שלמעלה מכל ההויה, ונפשו מתמלאה חיות מלא קודש ותפארת גדולה וגבורה, ובתוספות כחו מוסיף הוא כח בכללות כנסת ישראל, מפני שהוא חלק ממנה, וממילא מוסף הוא כח בקומת האדם ובכל העולמות, שנאמר תנו עז לאלהים, על ישראל גאותו ועזו בשחקים, נורא אלהים ממקדשיך, אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם, ברוך אלהים.

6) Jewishness

The desire to be entirely swallowed in the spirit of Israel needs to be strengthened. To think Jewishness. To feel Jewishness. To live a Jewish life, to see the joy of Israel, this is the deep, high and wide goal that is filled with living dew of holiness... the thirst for the spirit of the nation is a thirst for Hashem, for the light of Torah, for straightness, for wisdom and for all good.

אורות ישראל ג:ה

הצמאון להבלע כולו ברוח ישראל צריך הוא להתגבר. לחשוב ישראליות. להרגיש ישראליות. לחיות חיים ישראליים, לראות בשמחת ישראל, זאת היא מגמה עמוקה גבוהה ורחבה, מלאה טל חיים של קודש, מובדלת מרגש דוגמתה אצל אה"ע, שרפוד בהרבה שנאת הבריות ורשעה בלא אידיאל קדש פנימי. הצמאה לרוח האומה צמאה הוא לדי, לאור תורה, ליושר, לחכמה וכל טוב ונעלסה

7) Teshuva to the Nation

The soul of K’nesses Yisrael is absolute justice, that in its actualization it includes all of the good practical morality. Therefore, any moral deficiency that an individual Jew acts on, weakens his connection with the soul of the nation as a whole. **The first and most basic Teshuva is to connect with the nation in its soul, and with it, it is necessary to fix all of the practical paths according to**

אורות התשובה ז:ד

נשמתה של כנסת ישראל היא הצדק המוחלט, שבהתגשמותו הוא כולל את כל הטוב המוסרי שבפועל. על כן כל פגם מוסרי, שהאיש היחידי מישראל עושה, מחליש הוא בזה את קשורו עם נשמת האומה כולה. והתשובה הראשונה היסודית היא להתקשר עם האומה בנשמתה, ועמה הכרח הוא לתקן את הדרכים והמעשים

the essential content of the soul of the nation.

כולם לפי אותו התוכן המהותי שבגשמת האומה

8)Love of Jews

Love of Jews needs sustenance. It is not similar to the natural love of other nations that is found amongst its individuals. The basis of each nation is in the natural need for life and community, the filling of natural desires that are easier accomplished through a group that has strong connections to each other and this desire doesn't need to be aroused through learned or educational means.

But the connection of K'nesses Yisrael is built more on shared spiritual aspirations that themselves need a lot of cultivation and spiritual strengthening in the hearts of each individual and certainly in the life of the community as a whole.

אורות ישראל ד:ח

אהבת ישראל צריכה להתפרנס. אינה דומה לאהבה הטבעית שבכל אומה, שנמצאת ביחידיה. כל אומה יסודה הוא רק טבעי פשוט, הכרח החיים והקיבוץ, מילוי הרצונות הטבעיים, הנוחים ע"י קיבוץ שיש להם קשורים אמיצים זה לזה, והרצון הזה אינו צריך להיות מתעורר ע"י סיבות לימודיות וחינוכיות. אבל קישור של כנסת ישראל בנוי הוא ביותר על מאויים רוחניים משותפים, שבעצמם הם צריכים אימוץ וחיזוק רוחני מרובה מאד גם בלבן של כל יחיד, וכל-ישכן בחיי הציבור כולו.

9)The Individual's Nourishment

The true relationship of each individual Jew to K'nesses Yisrael in the full spiritual sense, that encompasses all of moral, spiritual and natural life needs constant nourishment, more than what is necessary for a member of a natural nation to connect with his nation. The natural tendencies do not need as much strengthening as the moral tendencies that need constant cultivation in study and action. Therefore, the nations, whose national basis is directed towards the filling of natural tendencies, whenever they exist they influence their individuals without a need for special nourishment.

In Israel, very great is the connection regarding moral and idealistic notions that are shared by the nation as a whole. Just as spiritual tendencies require in each individual constant cultivation, so they should not be lowered and be blurred from their form, it is certainly the case that the relationship that the individual has with the

אורות ישראל ג:ד

היחש האמיתי של כל יחיד שבאשראל לכנסת ישראל, במובן הרוחני המלא, המקיף את כל החיים, המוסריים, הרוחניים והטבעיים, צריך הוא למוזן תמידי יותר ממה שצריך כל בן אומה טבעית ביחש לצירופו לעמו. הנטיות הטבעיות אינן צריכות כ"כ חיזוק כמו הנטיות המוסריות, שהן צריכות טפוח וטיפול תמידי בלימוד ובמעשה. וע"כ האומות, שיסוד הויתן הלאומית הוא יותר מכון כלפי המילוי של הנטיות הטבעיות, כל זמן שהן קימות משפיעות הן את צירופן על כל יחידה בלא הכרח של הזנה מיוחדת. בישראל גדול מאד האגד כלפי צדדי המוסריות והאידיאליות, המשותפת בכללות האומה, וכאשר הנטיות הרוחניות צריכות הן גם בכל יחיד טיפול תמידי, שלא ישפלו ולא יתשטשו מצורתם, קל וחומר שהיחש שהיחיד נזקק מצדן אל הכלל כולו שצריך אימוץ ומוזן תדיר. המובחר שבמוזן הלא הוא תלמוד תורה

community as a whole needs constant nourishment.

The best form of nourishment is the study of Torah in all of its forms, which also includes the study of history in all of its completion, and the fulfillment of mitzvos with deep faith that is lit with the light of knowledge and a clear recognition.

לכל צדדיה, הכולל ג"כ את הלימוד
ההסתורי, בכל שלמותו, וקיום המצוות
באמונה עמוקה המוארה באור דעת והכרה
ברורה.

10) Torah and Mitzvos

The more a person studies Torah and performs mitzvos he connects with K'nesses Yisrael and feels in himself the soul of the entire community in its supernal elevated form. He feels with all of his essence the pain of K'nesses Yisrael in its degradation, and derives pleasure from the eternal joy that is in its future and becomes glorified with a deep and internal recognition in the supernal Divine glory. And at each occasion of the holidays of joy and at the changing of the times with days and months he is entirely encompassed and filled with vigor of the joy...

אורות ישראל ג:ז
. כל מה שאדם מרבה בתורה ובמצות
מתקשר הוא יותר בכנסת ישראל, ומרגיש
בקרבו את נשמת הכלל כולו, בתמציתו
היותר עליונה. וחש בכל מהותו את הצער
של כנסת ישראל בשפלותה, ומתענג
משמחת עולמים העתידה לפניה, ומתפאר
בהכרה עמוקה פנימית בהוד עליונותה
האלהית. ובכל עת שמחה של מועדי ששון.
וחדושי הזמנים, לימים ולחדשים, הוא כולו
מוקף ומלא תעצומות עוז של שמחתה
ומשוש גילה. שמחו את ירושלים וגילו בה
כל אוהביה, שישו אתה משוש כל
המתאבלים עליה. למען תינקו ושבעתם משד
תנחומיה, ולמען תמצו והתענגתם מזיז
כבודה

11) The National Obligation to Believe

Therefore, since there is no other nation in the world for whom the proclamation of the Name of Hashem in the world as the God of the world and the Keeper of the Covenant and Kindness and all of the other ways of Hashem, is the essence of its national life and a special condition in its revival in its land and the establishment of its sovereignty, there are also conditions that the nations cannot exist without these great ideas...

Therefore, one who causes through his opinions, and certainly through his actions, a weakness to the idea that gives life to the nation, is a national sinner for whom forgiveness is an iniquity...

איגרות הראי"ה א' עמוד כ'
...ע"כ כאשר אין עוד אומה בעולם
שהודעה של שם השי"ת בעולם בתור
אלהי עולם שומר הברית והחסד וכל ארחות
הצדק שהם מדותיו של הקב"ה יהיה יסוד
חייה הלאומיים ותנאי מיוחד בתקומתה על
ארצה וכוננות ממשלתה וע"כ יש בה תנאים
כאלה שאינה יכולה להתקיים מבלעדי
הדעות הגדולות הללו...ע"כ מי שגורם
בדעותיו ומכש"כ במעשיו רפיון להדעה
שמחיה את האומה הוא פושע לאומי
שהסליחה להם היא אולת...

12)The Breadth of the Nation

Just as the idea of the personal soul is revealed in the form of the body, in its makeup and detailed structure, so too the general idea of the nation is revealed only in all of **the details of its treasury, in its faith, in its wisdom, in its language, in its land, in its hopes, and in all of its customs.** And these themselves are the factors that provide it with the most courage and life, as much as they are beloved and become more accustomed in the desires of the heart and the paths of life.

אורות ישראל ז':

כשם שהאידיאה הנפשית האישית מתגלה בצורת הגויה בחיטובה וצביונותיה הפרטיים, כן מתגלה האידיאה הכללית של האומה דוקא בכל פרטי אוצרותיה, באמונתה, בחכמתה, בשפתה, בארצה, בתקותה, ובכל מנהגיה. ואלה בעצמם הנם הגורמים היותר גדולים לתן לה אומץ וחיים, כל מה שהם מתחבבים ונעשים יותר מורגלים בחפץ לב בדרכי החיים.

13)Language

The language, because it flows from the spirit of the nation, acts to properly set the seal of the nation through its strengthening and its dominion in life and in literature. For this is proper – when the branches grow they increase the strength of the root and trunk as they require of them to influence them with life and moistness.

From this we consider all that is influenced from the general spirit of the nation, that all that expands further, it further pulls up the foundation of the nation and strengthens its essence, until we easily come to the relationship between Torah and its branches with Israel.

All of the details of the Torah, the close ones and far ones, the practical ones and the theoretical ones, are created from the spirit of the nation just as through it

אורות ישראל ז':

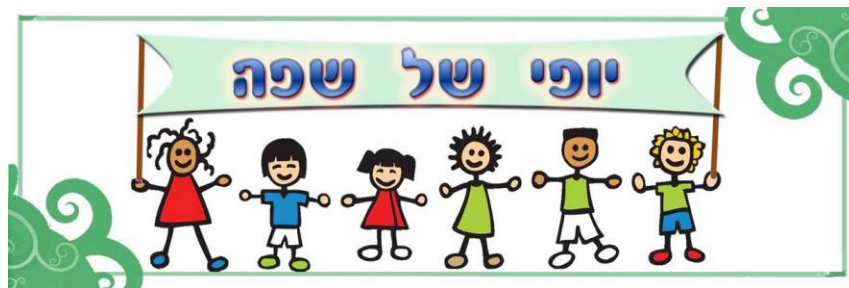
השפה, מתוך שהיא נובעת מרוח האומה, פועלת היא להטביע יפה את חותם האומה ע"י התגברותה ושלטונה בחיים ובספרות. שכך היא המדה, שהענפים מגבירים הם בהתגדלם את כח שרשם וגזעם, בהזקיקם אותו לפעול ולהשפיע בהם חיים ולח. מזה אנו דנים על כל מה שהוא מושפע מרוח האומה הכללית, שכל מה שהוא יותר מתפשט הוא יותר מקים את יסוד האומה ומחזק את עצמותה, עד אשר בנקל הננו באים אל יחש התורה והתענפותה לישראל. כל פרטי תולדותיה של תורה, הקרובים והרחוקים, המעשיים והעיוניים, מרוח אלהים של האומה נוצרו ונתהוו, כמו שעל ידה נתגלו הנבואה וכל ההתגליות היותר עליוניות וכל פרי הרעיון היותר מתדקדק ומתזער, כל זה תלוי במדרגותיה של כנסת ישראל בגילוי רוחה ופריו. על כן אמוצה

[this spirit] prophecy was revealed and all of the higher revelations and all higher and exact thoughts, all this is dependent on the level of K'nesses Yisrael in the revelation of its spirit and fruits.

Therefore, the strength and the existence of the nation, and its drawing of splendid life, are dependent on growing these branches. The inner thoughts are more connected to the spirit of the nation than the language. If we openly affirm that the effects of the language continuously effects the spirit of the nation from which it is drawn, then it is certainly true that the inner fruits of the nation's spirit, which are the thoughts, ideas, actions, and opinions – that the national revival should make them all the more precious and worthy of keeping.

וקיומה, רעננותה והתגברות המשכת חייה והתאדרותה, תלויים הם ביסוד התגדלות ענפיה אלה. הרעיון הפנימי הוא יותר שייך עוד לרוח האומה מהשפה. ואם אנו בפה מלא מודים שפעולת השפה, מתוך שהיא נשאבת מרוח האומה, הולכת ופועלת על הרוח עצמו שהוא מחוללה, לחזקו, קל וחומר שפרי הרוח היותר פנימי, שהם הרעיונות, ההגיונות, המעשים והדעות, שהתחיה הלאומית ממשיכה ומגדילה את הוקרתם ושמירתם.

Section 16 – Sinners of Israel

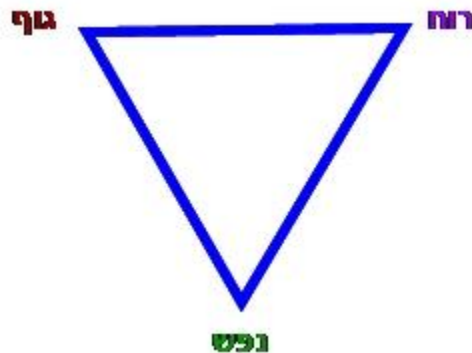

<p><u>1)The Level of the Jew</u></p> <p>In each and every Jew, from great to small, the living divine light in its glorious holiness burns and shines – “he who slaps the jaw of a Jew it is as if he slapped the jaw of the Shechina as it says ‘...’ The imagination that sees in the appearance of each Jew the adapted appearance of Hashem is a derivation of the prophetic spark that exists because of Israel.</p>	<p><u>אורות ישראל ט:ד</u></p> <p>בכל אחד ואחד מישראל, מגדול ועד קטן, אור אלהים חיים ביפעת קודש בוער ומאיר, "והסוטר לועו של ישראל כאילו סוטר לועו של שכינה, שנאמר מוקש אדם ילע קודש". הדמיון הרואה בהופעתו של כל אחד מישראל הופעה אלהית משוכללת, הוא תולדה של הניצוץ הנבואי, שהוא נמצא רק בשביל ישראל</p>
<p><u>2)Love of Jews</u></p> <p>Love of Jews is a derivation of the faith in the divine light of K'nesses Yisrael which is for it [K'nesses Yisrael] an inherent treasure that should does not move from it with all the passing of time.</p> <p>This elevated love and its cause which is the faith in the Divine source of [the nation], need to be even more aroused in the hearts of people of spirit and heart in a time that trampling of the holy and degradation of</p>	<p>אורות ישראל ד:ב</p> <p>אהבת ישראל היא תולדה מהאמונה באורה האלהי של כנסת ישראל, שהוא לה סגולה עצמית שלא תזוז ממנה בכל חליפות הזמנים. ביותר צריכה אהבה עליונה זו, וסבתה האמונה הפנימית בשורש האלהי שלה, להיות מתעוררת בקרב אנשי לב ורוח בעת ירידתה של האומד. במצב הרוח, בעת אשר רמיסת קודש וזלזול דת יראו בכל תוקף ועז, — להבחין שעם-כל־זה כח ישראל גדול היא ועצום לאלהיו, ולהסתכל במאור הפנימי, החודר את רוח הכלל,</p>

religion see strength and vigor – to discern that even with all of this, the power of Israel is great and mighty to its God, to gaze at the inner light that pierces the spirit of the community, and that rests also in each and every individual Jew in a revealed or hidden way, even in a soul that is very ‘retreated’ that veered much from the path of Hashem.

The revelation that the Tzadik reveals, who loves the essence of the nation with all of the strength of his life, the divine good that is hidden inside of it, acts for good on the person who is involved with this true defense, to elevate it from the lowliness of coarse and limited life. This act returns in a mystical way on the general nation and its details, to enter into them a power that arouses grace and divine kindness that will open for them a path to Teshuvah of love.

ושמשכנו הוא ג"כ בכל נפש פרטית שבישראל בגלוי או בסתר, גם בנפש הנסוגה מאד, אשר סרה הרבה מדרך ד'. הגילוי שמגלה הצדיק, האוהב את עצמיותה של האומה בכל עז חייו. את הטוב האלהי הצפון בקרבה, פועל לטובה על האיש העוסק בסניגוריה האמיתית הזאת, לרוממו מעל שפלות החיים הגסים והמוגבלים. ההולכים קדורנית בזעפם העגום. והפעולה חוזרת באורח סגולי על כללות האומה ופרטיה, להכניס בהם כח מעורר לחן ולחסד-אל, שיפילס להם אורח לתשובה מאהבה

3)The Nefesh and the Ru'ach

The nefesh of the sinners of Israel in the Ikvsa of Mashiach, those that connect with love to the matters of Klal Yisrael, to Eretz Yisrael and to the revival of the nation, is more corrected than the nefesh of believers who do not have the advantage of the feeling towards the good of the community and the building of the nation and the land.

But the ru'ach is much more corrected by the fearers of Hashem and the observers of the Torah and Mitzvos, even though the inherent feeling towards acting in the matters of Klal Yisrael is still not strong with them as it is by these whom the wayward ru'ach in them dirties their heart to the point that they connect with foreign ideas

אורות התחיה פרק מג

הנפש של פושעי ישראל שבעקבתא דמשיחא, אותם שהם מתחברים באהבה אל עניני כלל ישראל, לארץ ישראל ולתחית האומה, היא יותר מתוקנת מהנפש של שלמי אמוני ישראל, שאין להם זה היתרון של ההרגשה העצמית לטובת הכלל ובנין האומה והארץ. אבל הרוח הוא מתוקן הרבה יותר אצל יראי ד' ושומרי תורה ומצות, אע"פ שההרגשה העצמית וההתעוררות של כח פעולה בעניני כלל ישראל אינן עדיין אמיצות אצלם, כמו מה שהן אצל אלה שרוח עושים אשר בתוכם מעכר את לבם, עד כדי להתקשר בדעות זרות ובמעשים המטמאים את הגוף ומונעים אור הרוח מלהתקן, וממילא סובלת גם הנפש מפגמיהם. התקון

and actions that contaminate the body and prevent the light of ru'ach from being fixed, and then even the nefesh hurts from their blemishes.

The correction will come through the light of Mashiah and will be helped by the spreading of the secrets of kabbalah and the revelation of the light of the Divine Wisdom, in all of its forms that are supposed to be revealed, that they will make Israel into one bond, and nefesh of the God fearers will be fixed through the nefesh of the sinners that are good and complete in relation with matters of the community and the material hopes and spiritual aspirations that can be sensed with regular human senses. And the ru'ach of the sinners will be corrected through the influence of the God feares and the great of faith and then Israel will be ready for redemption.

The elevated tzadikim, the masters of souls, they will be the pipes that unite, that through them the sheffa of light of the nefesh will pass from left to right and the sheffa of the light of the ru'ach will pass from right to left and the joy will be great.

4)The Dregs

Just as it is impossible to have wine without dregs, so too it is impossible for a world to not have wicked people. And just as the dregs preserve the wine and keep it, so too the coarse will of the wicked cause a standing for flowing of the life of the beinonim and tzadikim.

When the dregs decrease and the wine stands without the dregs, it is in danger of ruination and spoilage. The exile weakened the life force of the nation and our dregs were greatly decreased, until there was a danger for the existence of the nation due to its lack of coarse life that is bound with animalism and the ground, and its being submerged in materialism. The existence in the exile is a crushed existence, and this weakened existence, which is more absence than existence, was possible to continue for a period of rime without the dregs as was necessary.

But, with the elongated time, the strength is already gone

שיבא ע"י אורו של משיח, שיעזור לזה הרבה דבר ההתפשטות של תלמוד רזי תורה וגילוי אורות חכמת אלהים, בכל צורותיה הראויות להגלות, הוא, שיעשו ישראל אגודה אחת, ותתוקן הנפש של היראים שומרי תורה ע"י שלמות הנפש שבפושעים הטובים, ביחש לעניני הכלל ותקות הגשמיות והרוחניות המושגות בהכרה והרגשה האנושית, והרוח של הפושעים האלה תתוקן ע"י השפעתם של יראי ד' שומרי תורה וגדולי אמונה, וממילא יבא לאלה ולאלה אור גדול, והופעת תשובה שלמה תבא לעולם, ואז יהיו ישראל מוכנים לגאולה. והצדיקים העליונים, מארי דנשמתא, הם יהיו הצנורות המאחדים, שעל ידם יעבור שפע אור הנפש משמאל לימין ושפע אור הרוח מימין לשמאל, ותהיה השמחה גדולה מאד, "כהניך ילבשו צדק, וחסידיך ירננו", וזה יהיה בכח אורו של משיח, שהוא דוד בעצמו. ש"הקים עולה של תשובה", "בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך".

אורות התחיה פרק מה

כשם שאי אפשר ליין בלא שמרים, כך אי אפשר לעולם בלא רשעים. וכשם שהשמרים מעמידים את היין ומשמרים אותו, כך הרצון הגס של הרשעים גורם קיום ועמדה לשפעת החיים כולם, של כל הבינונים והצדיקים, כשהשמרים מתמעטים והיין עומד בלא שמריו, הרי הוא עלול לקלקול וחמוץ. הגלות דלדלה את כח החיים של האומה ושמרינו נתמעטו הרבה מאד, עד שיש סכנה לקיום החיים של האומה מחוסר תפיסת חיים מעובה, האחוזה בבהמיות ובאדמה ושקיעתה החמרית. הקיום בגולה הוא קיום רסוק, וזה הקיום המדולדל, שהוא חדלון יותר מהויה, היה אפשר לו להמשך איזה משך זמן גם בחוסר שמרים כפי ההכרח. אבל לכל זמן, וכבר כשל הכח, והקיום העצמי תובע את תפקידו, ושיבת ישראל לארצו בשביל קיומו העצמי הוא מאורע מוכרח, וקיומו זה יוצר את שמריו: נושאי

and the inherent existence claims its role, and the return of Israel to its land for its inherent existence is a necessary event, and its existence creates dregs: the bearers of wickedness and the chutzpa of the Ikvsa of Mashiach that will startle all hearts to memory.

These are the murkier sides of, through which clear and joyful existence can happen through them, and the end of the process is this: the sinking of the dregs to the bottom of the barrel – the lowering of the forces of evil into the depths of life, and then all dangerous and painful sides of them will be neutralized.

But, in the process of creation, when they go together with the wine and the life of the nation and its spirit awakens, they dirty it and the hearts scream at the sight of the fermentation, and the heart will rest and become serene only with the vision of the future, that is making its path with the amazingness of the Perfect of Knowledge “who gives pure from impure, is it not the One.”

הרשעה והחוצפא של עקבתא דמשיחא אשר ירגז כל לב לזכרון. אלה הם הצדדים העכורים שהקיום הצלול והמשמח מתהווה על ידם, וסוף המהלך הוא: שקוע השמרים בתחתית החבית, הנמכת הכחות הרשעיות בתהום החיים, ואז מתבטל מהם כל תכנם המכאיב ומזעזע. אבל בהמשך יצירתם שהנם הולכים ביחד עם היין, חיי האומה ורוחה המתעורר, הם מעכירים אותו והלבבות רועשים למראה התסיסה, וינוח הלב וישקוט במכוננו רק למראה העתיד, ההולך ועושה את מסלתו, במפלאות תמים דעים, "מי יתן טהור מטמא לא אחד".

5)Ma’amrei HaReiyah, pg. 523

I testify about myself with the heavens and the earth that my love is great, really with all of my heart and all of my

מאמרי הראי"ה עמוד 523

ב"ה יום ד' לחודש תמוז תרצ"ד
 "ידידי מכובדי ר' ב. מערכת ה"הד
 ממקור לבבי הכואב על שברי בת עמי אשיב לכבודו על מכתבו

soul, to all of our nation, with their smaller units and divisions, because I believe with complete faith that each of them is a unique limb in the holy and wondrous "shiur HaKomah" which is K'nesses Yisrael in its fullest sense...

It is completely clear to me that even from the conflicting factions an everlasting building will be built through the counsel of Hashem. That from it will be the basis for our redemption.

Only the truth in its purity is what enlightens my eyes and supports my heart, that I should give my poor strength to save the one being taken to be executed without a basis to his guilt. And that I am entirely pierced by the recognition from my conscience that the accused is entirely innocent from any crime or suspicion of murder. It is clear to me that the thought of this murder never came up in the individuals or groups of Klal Yisrael...

The recognition that we are farther from murder than others that are close to use in this place does not need far out proofs. Daily life are witnesses to this.

And even without this we have detailed knowledge of the events and that the accused is innocent of any guilt...

In each group and each movement there are definitely things with which I cannot agree, but all this will not cause that my love that is filled with flames burning inside of me for our holy nation with all of its parts, will be

היקר, שאני מעיד עלי שמים וארץ, שחבתי היא גדולה, ממש בכל לבבי ובכל נפשי, לכלל עמנו ולפרטיהם ולכל מפלגותיהם, מפני שאני מאמין באמונה שלמה, שכל חלק מהם הוא אבר מיוחד

בשיעור הקומה הקדושה והנפלאה שהיא כנסת ישראל כולה במלוא מובנה.

כל עבודה וכל פעולה, תהיה חומרית או רוחנית, שהיא מכשירה באופן קרוב או גם באופן רחוק את כינוס גלויותינו ושיבת בנינו לארצנו היא חביבה עלי חבת נשמה לאין קץ.

ברור לי, בהכרה ברורה ובאמונה שלמה, שגם מתוך הסיעות הסותרות זו את זו, יבנה על ידי עצת ד' גואל ישראל בנין עדי עד, שממנו תוסד גאולתנו השלמה.

רק האמת בטהרתה היא המאירה את עיני ותומכת את לבבי, שאתן את כחי הדל

להציל את הלקוח למות בלא שום יסוד לאשמתו, ואשר הנני חדור כולי בהכרה ברורה מטהרת המצפון שלי שהנאשם הוא נקי וצדיק ורחף לגמרי מכל פשע וחדש של רצח

וברור לי נאמנה שמעולם לא עלה על דעת נפש או חברה מישראל לשלוח חס וחלילה יד ברצח זה, וחלילה לנו לעמוד מנגד ולא להתאמץ בכל מה שתשיג ידנו שלא ישפך עוד דם נקי בקרבנו,

ההכרה שאנחנו הננו רחוקים מרציחה יותר מאחרים הקרובים לנו במקום אינה צריכה להביא הוכחות מרחוק. חיי יום יום הם עדים על זה

אמנם גם בלא זה הננו חוזרים בהכרה המפורטת של מאורע זה, שהנאשם של מאורע

זה הוא נקי מכל אשמה, שאנו מקוים שהאמת הזאת תתברר לכל בע"ה, ולא יהיו עלינו דמים .

בכל סיעה ובכל תנועה ישנם בודאי דברים שאיני יכול להסכים עליהם, אבל זה לא

יוכל לגרום, שאהבתי מלאת השלהבת היוקדת בי לעמנו הקדוש ולכל פרטיו תהיה נפגמת

אפילו כחוט השערה והיא עומדת בקרבי במדה שוה למכבדי ולבוזי, את כולם אני אוהב בלא מצרים

זאת היא, יקירי. התשובה של חותם לבבי, שאני מוסר לך נאמנה, ברגשי כבוד וחבת אמת.

נאמנך מאד

diminished even a hairsbreadth... all of them I love without boundaries...
Avraham Yitzhak HaKohen Kook

אברהם יצחק הכהן קוק

6)Yosef Chaim Brenner, 3:324

And we should grant our Rabbi Avraham Yitzhak HaKohen that after all of his confused directives and his crumbling visions that they are all only the result of a soul split into two (despite his outward optimism, that [his soul] is in the world of light) and after all of his mysterious prophecies and his desire for the “revival” he concludes with the pasuk “and a tzadik will live with his faith.” True! This we hear and this we understand, the community of Yafo...

But in “Nir” we feel at times that its writers, and especially in the lines written by Rav Kook, that we are having a correspondence with בעלי נפש, a stormy soul – crashing – that is in the midst of storm that is crashing the waves.

7)Segulah

There are two main items that together build the sanctity of Israel and the divine connection with them. One is “segula” meaning to say the nature of holiness that is in the soul of Israel as an inheritance from the Avos...

The segulah is a holy inner force that is placed in the nature of the soul by the will of Hashem, just as the nature of any other thing in existence that cannot change.

The second is the matter of choice, and it is dependent on good deeds and Torah study. The matter of segulah is incalculably greater and holier than the part that is dependent on choice. But,

אגרת תקנה

שני דברים עיקריים ישנם שהם יחד בונים קדושת ישראל וההתקשרות האלוהית עימם. האחד הוא סגולה, כלומר טבע הקדושה שבנשמת ישראל מירושת אבות.. לא בצדקתך.. רק באבותיך חשק ד'.. והייתם לי סגולה מכל העמים. והסגולה הוא כח קדוש פנימי מונח בטבע הנפש ברצון ד', כמו טבע כל דבר מהמציאות, שאי אפשר לו להשתנות כלל.. והשני הוא ענין

the covenant is made that the inner segulah will not be revealed in this age, except according to the amount that the choice assists its revelation, therefore all is dependent on the majority of actions and the holiness of faith and Torah study.

And Hashem, who acts with kindness in all generations, organizes the groups of souls that need to appear in the world: at times the power of choice is strengthened and the power of the segulah stands in hiding and is not recognized, and at times the power of segulah is strengthened and the power of choice stands in a hidden place.

The main aspect of the covenant with the Avos that it will not stop, even with the merit of the Avos is finished, comes from the side of the power of segulah, and in the times prior to Mashiach the power of segulah is strengthened very much which is the content of "He who remembers the kindness of the Avos and brings a redeemer to their children for the sake of his name with love" meaning to say, not because of the choices that it comes because of the good deeds of their children and because of their teshuvah, but rather, for the sake of his name that is revealed through remembering the kindness of the Avos.

But at times, the darkness is so strengthened that blocks the appearance of even the segulah, but this is impossible except for one who comes to the middah of chas v'shalom hating Israel and seeking bad for them in practice and in one's heart, like the "minim" as the Rambam explains in Hilchos tefilah, that they would cause distress to Israel, and even this was difficult for the Chochamim to establish...

In our generation, there has been an increase in the souls that even though they are very low from the perspective of choice, and therefore they reach evil actions and bad thoughts, may Hashem protect us, nevertheless, the light of segulah shines in them and therefore they love very much K'lal Yisrael and desire Eretz Yisrael...

בחירה, זה תלוי במעשה הטוב ובתלמוד תורה. החלק של הסגולה הוא הרבה, באין ערוך כלל, יותר גדול וקדוש מהחלק התלוי בבחירה. אלא שברית כרותה היא, שהסגולה הפנימית לא תתגלה בזמן הזה כי אם לפי אותה המידה שהבחירה מסייעה את גילוייה, על כן הכל תלוי לפי רוב המעשה וקדושת האמונה ותלמוד תורה. והשי"ת הנוהג בחסדו בכל דור, מסדר הוא את סדרי הנשמות הצריכות להופיע בעולם: לפעמים כח-הבחירה מתגבר וכח הסגולה עומד במצב ההעלם ואינו ניכר, ולפעמים כח הסגולה מתגבר וכח הבחירה עומד במצב נעלם. וכל עיקרה של ברית אבות שאיננו פוסק אפילו כשתמה כבר זכות אבות הוא בא מצד כח-הסגולה ובעקבא דמשיחא מתגבר ביוצר כח הסגולה שהוא תוכן זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה, כלומר לא מצד הבחירה שהיא באה מצד המעשים הטובים שבבנים ומצד התשובה אלא למען שמו המתגלה ע"י זכירת חסדי אבות... אמנם לפעמים מתגבר חושך כזה שמפסיק את הופעת הסגולה גם כן, אבל זה אי אפשר כי אם במי שבא למידה זו להיות חס ושלום שונא את ישראל ודורש רעה להם בפועל ובציפיית הלב

Section 17 – Tanach

1) The Written Torah

We receive the Written Torah through the most elevated and most encompassing image of our souls. We sense from it the shining of the glorious and general, living light of all of existence. We float next to it, above all logic and rational thought, we feel the higher spirit of God hovering over us, touching but not touching, it flies on the surface of our lives, above them, and shines on them with its light.

The shining light, sparkling and piercing everything, under all of the heavens it rests. Not the spirit of the nation gave birth to this great light – the spirit of God, creator of all, created it, this living Torah is the foundation of all of the world.

In the Oral Torah we go down already to life. We feel that we are receiving the upper light in the second pipe in our soul, in the pipe that is closer to practical life. We feel that the spirit of the nation, that is connected as a flame to a coal, with the light of the True Torah, it caused with its unique nature, that the Oral Torah should be created in its unique nature.

אורות התורה א:

תורה שבכתב אנו מקבלים על ידי הציור*
היותר עליון ויותר מקיף שבנשמתנו. אנו
מרגישים מקרבה את הבהקת תפארת
האורה הנחיה הפלילית של כל היקום. דאים
אנו על ידה למעלה מפל הגיון ושכל.
חשים אנו רוח אלהים עליון מרחפת
עלינו, בוגעת ואינה בוגעת, טסה על פני
חיינו ממעל להם ומזרחת אותם באורה.
 האור מבהיק, נוצץ וחדר בפל, מסת כל
 השמים ושרהו. לא רום האמה חולקה אור
 גדול זה, - רום אלהים יוצר-כל יצרה, תורת
 סיים זאת יסוד יצירת כל העולמים כלם.

בתורה שבכעל פה אנו יורדים ככר אל
 הסיים. אנו חשים שהגנו מקבלים את האורה
 העליונה בצנור השני שבנשמה, בצנור
 המתקרב לסיי המעשה. אנו חשים, שרום
 האמה, הקשורה כשלהבת בגחלת באור
 תורת אמת, היא גרמה באפניה המיחד,
 שתורה שבכעל פה נוצרה בצורתה המיחדה.
 נדאי כלולה היא תורת האדם הזאת בתורת
 ד', - תורת ד' היא גם היא. העין הפקוקה
 של צופה באספקלריה המאירה, הנאמן בכל
 בית ד', לא אפשר שממנה תהיה נעלמת

This Torah of man is certainly included in Torah of Hashem – It is also Torah of Hashem. The discerning eye of the gazer with the clear lens, he who is the most faithful in the household of Hashem, it is impossible that from it [the eye] this flowing of life will be hidden in all of its developments. Even what the trained student will in the future innovate – it was all said to Moshe at Sinai. These two lights create a complete world, that heaven and land kiss in it.

שְׁפַעַת-חַיִּים זֹאת לְכֹל פְּתוּחֶיהָ. גַּם מֵהַ
שְׁפַלְמִיד וְתִיקַ עֲתִיד לְחַדֵּשׁ הַכֹּל בְּאֵמֶר לְמֹשֶׁה
מִסִּינַי. וְשָׁנֵי אֲוָרִים הִלְלוּ עוֹשִׂים עוֹלָם שְׁלָם,
שְׁשָׁמִים וְאָרֶץ יִשְׁקוּ בְּתוֹכוֹ

2)The Heavens

The Written Torah is associated with the heavens. Meaning to say, the beginning of the general guidance of the generality of the Torah and the innovative path that comes from all mitzvos was not able to be revealed from the divine spiritual force that is revealed in the nation, but only from something that is above it.

Only the upper soul that ascended to the divine heights with utmost clarity to the degree that the nation as a whole was as of yet unable to reach there, it [that soul] was able to reveal the light of the Written Torah in the world. “And Moshe went to God.”

However, after the seal of God was set into the nation and it acquired for itself a new nature, then it gave birth to the expansive branches, as appendixes to the divine source. And there is not wonder that the great spirit of the nation that goes and is influenced from the divine source and everything is seen and manifest in the higher divine side – the heavenly side ...

שמונה קבצים א:צח

תורה שבכתב היא מדת שמים. כלומר, לא היתה התחלת ההדרכה הכללית של כללות התורה וחידוש הדרך שבא ע"י המצוות בכללותם, יוכל להיות מתגלה, מפני הכח הרוחני האלהי המתגלה בעצם תוכה של כללות האומה, כי אם הדבר הוא גבוה ממנה. דוקא נשמה עליונה שעלתה אל הגובה האלהי במעלה בהירה ועליונה כ"כ שאין נפש האומה בכללה יכולה עדיין להגיע לה, היא יכלה לגלות אור התורה שבכתב בעולם. ומשה עלה אל האלהים. אמנם אחר שכבר הוטבעה המטבע האלהית בנפש האומה ונקנה לה טבע חדש, אז מחוללת היא את הענפים כולם ע"פ רוחה, בדרך הסתעפות מהמקור האלהי. ואין שום פלא שהרוח הגדול של האומה, ההולך ומקר משפעו האלהי הגבוה, מטבע עצמותה, כלול הוא בצדו העליון המקורי הזה, וכללות הרוח וסעיפי פרטיו כמו שהם משתלשלים באומה, הכל סקור הוא ומתבלט בהצד האלהי העליון, הצד השמימי, שמשם התורה שבכתב נתונה למשה, בכללות ההטבעה בתוכיות האומה ופרטיה. כלת משה וכל תכסיסה.

3)The Sequence of the Spiritual

Regarding the spirit - elevated contents are revealed with a sudden revelation without a systematic order and without a revelation of causation. Afterwards comes the mind and clarifies, it organizes the branches of

שמונה קבצים ג:שכח

ברוח מתגלים תוכנים עליונים בגילוי הפתעי, בלא סדר סיסטמתי, ובלא התגלות סבתית, ואחר כך באה התבונה ומבררת, מסדרת את ענפי הידיעות למיניהם, חוקרת את הדברים בקישורי סבותיהם. וחכם עדיף

knowledge to their categories, and researches the matters with connection to their causes. And a sage is better than a prophet, the weak ones fight and afterwards the strong ones win the war.

מנביא, חותמת היא החכמה את הנבואה, גוליירין מתגרים וגבורים מנצחים

4)The Spirit of Prophecy

Every time that the hearts beats a truly spiritual beat, every time that a new and noble idea is born, we listen, like the sound of an angel knocking, tapping on the doors of our souls, seeking that we open for it a door, so that it will appear to us in its entire gloriousness.

And the more that we meet it with a freer spirit, with a purer hear, with a stronger feeling, with a more internal and serious desire for the love of the most exalted, the most honored and elevated - so too will a multitude of noble souls appear to us, and shine as they enlighten our darkness.

And our dealings with the objective spiritual world will continue and become more holy, and our relationship with it will get stronger, and this habit will act on us to make us calm, with serenity and clarity of mind, and the ability for revelations, the remnant of the great glory of prophecy, will begin to pump us and will bring us into its healing wings....

הגיון הקודש ההופעה כשריד הנבואה א

כל פעם שהלב דופק דפיקה רוחנית באמת, כל פעם שרעיון חדש ואצילי נולד, הרינו מקשיבים, כמו קול מלאך ד' דופק, נוקש על דלתי נשמתנו, מבקש שנפתח לו את פתחנו, למען יופיע אלינו בכליל הדרו. וכל מה שנפגשהו ברוח יותר משוחררה, בלב יותר טהור, ברגש יותר איתן ונערץ, בחשק יותר פנימי ורציני לאהבת היותד נשגב, היותר מכובד ומרומם, ככה המון נשמות מאוצלות אלינו יופיע, ויזריח בנגהו את חשכתנו. ומשאנו ומתננו עם העולם הרוחני, האוביקטיבי, ילך הלוך והתקדש, והיחשים ילכו ויתחזקו, ההרגל יפעל עלינו לישוב דעתנו במנוחה ובצלילות הדעת, וכשרון ההופעה, השריד מגדולת הוד הנבואה, יחל לפעם אותנו, ויביא לנו בכנפיו מרפא. בטוחים נהיה מכל הזיה, מכל רשעה, מכל שקר, שאפשר להדמיון להעליב אותנו בהם, אם נחזיק בחזקה בעץ החיים של תורת אבות, בנועם מוסרה, במצותיה ופקודיה בכל ארחות המיים, ביחשנו הנאמן לאדם הכללי,

Each person will picture for himself with truth and wholesomeness what his soul shows him, he will bring forth from his spiritual understanding the potential to actuality without lying lips. And from these sparks, great torches will gather. And they will light up the entire world with their honor, from these portions of inner truth the great truth will appear

למשפחה ולאומה, לחיים ולכל משאלותיהם. ועם זה אין אנו צריכים כלל להיות כבולים בכבלים החברתיים, שהם מחנקים את הרוח העליונה החפשית, שהם מחללים את הקודש, הבא מעולם העליון, מעלמא דחירו, אשר שם דרור נתן לשרעפים, חירות מוחלטה לשאיפה, חופש גמור לנטית הרצון, וליצירה. וכגודל החופש כן תגדל הקדושה, כה יתרוממו החיים. ואני בד' אעלוזה, אגילה באלהי ישעי. יצויר לו כל אחד באמת ובתמים מה שנשמתו מראה לו, יוציא את תנובתו הרוחנית מן הכח אל הפועל, בלא שפתי רמיה. ומניצוצות כאלה אבוקות אור יתקבצו. ויאירו את כל העולם מכבודם, מחלקי אמת פנימית כאלה האמת הגדולה תופיע.

5) Prophecy and Aggadah

Eretz Yisrael, is the place of prophecy, and there is an impression of the flow of prophecy even on the method of learning... that "the air of Eretz Yisrael makes one wise..." And the discipline of prophecy, which is the basis for the discipline of aggadah, which is the inner side of the roots of the Torah, acted in Eretz Yisrael more than in Bavel, which is not fitting for prophecy, as the Gemara says "Our teacher was fitting for prophecy, but Bavel caused him [not to have it]."

אגרות ראי"ה א', אגרת ק"ג
 ארץ ישראל, שהיא מקום הנבואה, יש רושם לשפע הנבואה בסדר הלימוד, וההבנה היא מוסברת מתוך השקפה פנימית ואין צריך כל כך אריכות בירורים, והיינו "אוריא דארץ ישראל מחכים", ותלמודא בבלאה הוא מטריד להו ותחמת הנבואה, שהיא יסוד לתחמת האגדה, שהיא הצד הפנימי של שרשי התורה, פעלה בארץ ישראל הרבה יותר מבבל, שאינה ראויה לנבואה, כדאמרין במועד קטן (כ"ה) "ראוי היה רבנו שתשרה עליו שכינה, אלא שבבל גרמה לו".

6) Inner Prophecy and Aggadta

Prophecy and ru'ach ha-kodesh come, with the word of

אורות הקודש א עמוד כג - "איחוד התורה והנבואה"
 נבואה ורוח הקודש באים, בדבר ד',

Hashem, to the inside of a person and from inside himself it flows to what is pertinent to the rest of the world. And similar to this is agadta that flows from the soul of a person, and then also organizes its matters in relation to the outer world.

But, Torah, that comes from the upper truth that does not have a difference between the inside of the person and the world as a whole. From above to below all is glanced and known. Mouth to mouth I will speak with him, and with vision and not riddles, and the image of Hashem he will see.”

Only this form of prophecy could give the Torah. And therefore, Torah is above all prophecy and Torah sages are better than prophets, from the perspective of the upper content from which they draw their spiritual lives...

And in truth this is a great distress of the exile. The generation needs to be armored with strength, the gedolei torah, bearers of tradition, masters of halacha who will not be missing the force of agadah, and the orientations towards the flowing of ru'ach hakodesh and the splendor of the appearance of receiving of prophecy. They will strengthen the power of Israel, to prepare it for redemption, to elevate the Torah through the prophecy and ru'ach hakodesh, and halacha, its observance and learning through agadta and mussar.

And through this the pride of Israel will return to its place, and the footsteps of redemption will be heard in the world, and the sleeping spirit of Israel will return to its power, armed with all good, with all of the flowing of the spiritual and practical wealth, crowned with the crown of prophecy, ruach hakodesh, mussar and philosophy...

לפנימיותו של אדם, ומתוכו הם נשפעים לכל מה שנוגע לעולם כולו. ומעין דוגמתם האגדה, הרי היא נובעת מהנפשיות של האדם, ומסדרת את עניניה גם כן ביחש החיצוני של העולם. אבל התורה, היא באה מתוך הארת האמת העליונה, שאין בה שום הבדל בין פנימיותו של אדם להעולמיות כולה ומקורה. מלמעלה למטה הכל נסקר ונודע. פה אל פה אדבר בו. ומראה ולא בחידות, ותמונת ד' יביט. רק נבואה זו יכולה לתן תורה. ומתוך כך נעלה היא התורה מכל נבואה, וחכמי תורה עדיפי מנביאים, מצד התוכן העליון, שממנו הם יונקים את החיים הרוחניים שלהם. מצד גאותן של ישראל שנטלה מהן ונתנה לאומות העולם, מתגבר כח של היפוך הסדר. והנביאים וכתובים, ושפעת רוח הקודש, משפיעים לפעמים בצורה יותר בולטת מהשפעת התורה, והאגדה מתגברת על ההלכה. ובאמת היא צרת גלות גדולה. וצריך הדור להיות חמוש בגבורה, בגדולי תורה, בעלי מסורת, בעלי תורה בהלכה, שכח האגדה. ונטית שפעת רוח הקודש, והידור הופעת קבלת רוח הנבואה לא יחסר להם. והם יגבירו את כח ישראל, להכשירו לגאולה, לרומם את התורה ע"י הנבואה ורוח הקודש, ואת ההלכה, והמעשה ותלמודה, ע"י האגדה, והמוסר ההגיוני. ותשוב בזה גאותן של ישראל למקומה, ופעמי גאולה ישמעו בעולם, ורוח ישראל הנרדם יחל לשוב לאיתנו, חמוש בכל טוב, בכל שפעת עושר רוחני ומעשי, עטור בעטרת הנבואה ורוח הקודש, מוסר והגיון. שירה ואגדה, ואזור בגבורתה של תורה בעוזה ומלחמתה, העומדת בראש כל

7)The Power of the Hidden

The higher thoughts suck from a distance, they are described in a hidden fashion, without knowing, with no description. The inner desire is solely to them. And from cleaving to their treasury, all describable thoughts are blessed, that through them wisdom and science comes to the world, in all of hteir more expansive rivers.

And when a person feels for himself an impoverishment of knowledge, and a reduction of spiritual growth, he should immediately run to this hidden spring, he should dwell in the shadow of Hashem, he should drink for his thirst from the deep wells of the great and wise of heart.

He should learn even though he doesn't know what it is saying, and from the smell of the upper waters he will blossom and his spiritual strength will return to him. He will see with experience that when he returns after his toil in lifting his mind to the distance, and [returns to] the closer level, that there measured logic and the normal rational situation with all of its branches rules, he will see that the blessing of Hashem returns to him and he will be as an increasing spring and as a river that doesn't stop. Because the source of blessing is in a hidden place, in the secret of the hiddenness. The blessing is only found in something that is hidden from the eyes...

אורות הקודש א עמוד ק "המעין הכמוס"

המחשבות העליונות מוצצות ממרחקים, מתוארות הן בצורה גלומה, בלי ידיעה, באפס תיאור. התשוקה הפנימית היא רק אליהן. ומתוך הדבקות באוצרן מתברכות הן כל המחשבות המתוארות, שעל ידן החכמה והמדע יוצאים לעולם, בכל נהרי נחליהם היותר מתרחבים. וכשאדם מרגיש בעצמו עניות דעת, ומיעוט הפריה רוחנית, מיד ירוץ אל המעין הכמוס, יחסה בצל שדי, ישתה לצמא מהבארות העמוקים של גדולי חכמי לב. **יגרוס אע"ג דלא ידע מאי קאמרי.**
ומריח המים העליונים יפריח, וכחזו הרוחני ישוב אליו. ויראה בנסיון, כאשר ישוב, אחרי עמלו במה שנשא דעו למרחק, אל החלקה הקרובה, ששם ההגיון הממודד שולט, המצב השכלי בכל סרעפותיו הרגילות, יראה, והנה ברכת ד' שבה אליו, והיה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק. כי מקור הברכה הוא במקום התעלומה, בסוד סתר רזי הרזים. אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין, שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך.

8)When to Learn the Secrets

אורות התורה י"טז

When is it good to learn the secrets of the Torah? When the inner desire for closeness to Hashem is strong, ascending and increasing until it does not give rest to the soul and does not satiate its desire except through the most spiritual and holiest content in the world, except through the inner logic that speaks of the secrets of the world. This is the attribute of Torah Lishma, that through this we are taught that anyone who is involved in Torah Lishmah is elevated.

מתי הוא טוב ללמוד סתרי תורה, כשהתשוקה הפנימית של קרבת ד' היא חזקה, מתעלה ומתגברת, עד שלא תתן מנוח לנפש, ואינה משביעה את חפצה בשום תכן רוחני וקדוש שבעולם, כי אם עם ההגיון הפנימי המדבר ברזי עולם. זאת היא התכונה של עסק בתורה לשמה, שעל זה שנינו וכל העוסק בתורה הרי זה מתעלה

9)Kabbalah and Ikv'sa of Mashiach

Without the chutzpa of Ikv'sa Di-Mishicha, it would be impossible to explain the secrets of the Torah with complete openness. Only through the thickening of the feelings through the chutzpah of Ikv'sa Di-Mishicha is it possible to receive the very elevated flashes of knowledge and in the end everything will return to complete correction.

אורות התורה י:טז
בלא החוצפא דעקבתא דמשיחא לא היה אפשר לבאר רזי תורה בגילוי גמור. רק על ידי התעבות ההרגשות שעל ידי החוצפא יהיה אפשר לקבל הארות שכליות עליונות מאוד, וסוף סוף שהכל ישוב לתקון גמור

Section 18 – Torah

Sheba'al Peh

הקדמה לספר הקבלה של הראב"ד

זה ספר הקבלה כתבנוהו להודיע לתלמידים כי כל דברי רבותינו ז"ל חכמי המשנה והתלמוד כולם מקובלים חכם גדול וצדיק מפי חכם גדול וצדיק... ולעולם חכמי התלמוד וכל שכן חכמי המשנה אפילו דבר קטן לא אמרו מלבם חוץ מן התקנות שתיקנו בהסכמת כולם כדי לעשות סייג לתורה

הקדמת הרמב"ם למשנה

... וכאשר מת ע"ה וכבר מסר ליהושע הפירושים שניתנו לו, ועסקו בהם יהושע ואנשי דורו, וכל מה שקבל ממנו הוא או אחד הזקנים אין בו משא ומתן ולא נפלה בו מחלוקת, ומה שלא שמעו מן הנביא ע"ה יש בסעיפיו משא ומתן, ונלמד בו הדין בדרכי העיון בשלש עשרה המדות שניתנו לו בסיני, והן י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן. ומאותם הדברים שלמדו יש ענינים שלא נפלה בהם מחלוקת אלא הסכימו כולם עליהם. ומהם שנפלה בהם מחלוקת בין שתי דעות... וכשנפלת בהם המחלוקת הזו הולכים אחרי רבים כמאמר הכתוב אחרי רבים להטות

ז"ר: חובות חסידות תורה שבעל-פה" (א) האנה-טו ויפטר 232

1)Kohen and Judge

In the pasuk "when a matter is hidden from you in judgment" there is a double language "and you will come to the Kohanim the Leviim and to the judge who is at that time." And if the methodology of searching in the Torah was the same for both the kohan and the judge there would be no need to specify them.

The detailed laws of the Torah are possible to be decided based on the general spirit of the Torah, through the power of the reasons of the Torah that are fitting for the general morality of the Torah.

It is possible also to analyze the details from the general principles through the method of detailed learning to discern matter from matter without a need to look at the general power, for the general strength is gathered in the details. It is understandable that in order to discern the details based on the general spirit of the Torah the posek needs to be a person of great wisdom that he will be able to understand those great things that the principles of the Torah are based on them, and one who is lower than this level will be able only to reach the level of deciding halachos based on the possibilities within the details of the halachos.

This is the difference between the kohen and the judge. The

עין איה – הקדמה

בפ' "כי יפלא ממך דבר למשפט" כפול בשביל זה הלשון "ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם". ואם היה דרך דרישת התורה אחד לשניהם לכהן ולשופט אין צורך בפרטן. אמנם משפטי התורה הפרטיים אפשר שיהיו נחתכים עפ"י הרוח הכללי של התורה. עפ"י כח טעמי תורה המתאים להמוסר הכללי שבתורה. אפשר ג"כ לנתח הפרטים מהכללים עפ"י דרך למוד פרטי לדון דבר מדבר מאין צורך להשקיף על כח הכללי, כי הכח הכללי צבור הוא בפרטים. מובן הדבר כי לפרט פרטי הלכות עפ"י רוח התורה הכללי צריך שיהיה הפוסק את אותן ההלכות בעל חכמה רבה שיוכל לעמוד באותם הדברים הגדולים שעקרי תורה מיוסדים עליהם, ומי שהוא פחות ממדרגה זו יוכל רק לבוא למדה זו של פסיקת הלכות פרטיות עפ"י הדברים האפשריים לדון בפרטי ההלכות מצד ערכם הפרטי. זהו החלוק שבין הכהן והשופט: הכהן הונח שיהיה איש אשר רוח אלקים בו, הכהן הגדול היה ראוי שידבר

kohen is a man in whom the spirit of God is within, the kohen gadol is fitting to speak with ruach ha-kodesh, he can explain the details of the Torah based on the main principles.

The judge cannot reach this level. But he will compare matter to matter and through the known details he will clarify the law regarding unknown matters in religion and law.

And we are commanded to listen to both of them as per the status of the generation. When Israel lived in alone in its land, it would find more of its desires if there would be an increase in teachers of Torah based on the method of kehunah to explain the details of halachos in the outlook of the general spirit of the Torah and to explain the reasons of the laws in a clear and explicit way.

The fear that one would err on this great path, as the reasons of the Torah are paths of great value and one who comes to act based on them in details is in danger of stumbling, does not hold true as long as there is a safe and confident center for the country in matters of Torah – the High Court, that from there Torah would emerge – from the Place that Hashem will choose.

However, when the danger of exile is seen by the eye of our people. Then it is impossible for the details to be decided based on the main and foundational principles of the Torah with their hidden reasons for if there is no safe center then there is danger that chalilah, a breaking of the Torah will emerge from this, **for each teacher will explain the Torah based on its foundational principles and in truth there are very few who are able to come to this level. Therefore, the method of p'shat spread, that is understandable as the extracting of the details from the general rules based on the details themselves, in the method of the Middos of drashos.** Therefore, from the time of Moshe to Ezra, as long as the script did not change...

2)Ru'ach HaKodesh and Halacha

Regarding the value of prophecy and ru'ach hakodesh for the seeking of practical halacha – despite the opinion of the Rambam that prophecy has no content of Torah [halacha], the Ge'onim have only a single path: Torah, Nevi'im Kesuvim,

ברוח הקודש, הוא יוכל באר פרטי התורה עפ"י עקריה ורוחה הכללי :

לא כן השופט לא יבא למדה זו.

אבל ידמה מלתא למלתא, וע"פ

הפרטים המפורסמים יברר דינו גם

בדברים הנעלמים ממנו בדת ודין.

והננו מצווים לשמע אל שניהם

כפי מעמד הדור. בהיות ישראל. כוכן

בטח בדד בארצו, יותר היה מוצא

הפץ אם היו מתרבים אצלו מורי

התורה עפ"י דרך הכהונה לבאר פרטי

הלכות בהשקפה של הרוח הכללי

שבתורה ולמפרש טעמא דקרא באופן

ברור ומפורש. היראה שיש לחוש

לטעות על הדרך הגדולה הזאת כי

טעמי תורה הם דרכים גדולי ערך

מאד והבא להתנהג על פיהם בפרטים

עלול להכשל. אינה תופסת מקום

כ"ז כשיש מרכז בטוח לאומה

בעיני התורה, בי"ד הגדול שמשם

תורה יוצאת לכל ישראל "המקום

אשר יבחר ד'".

אמנם בהיות סכנת הגלות נשקפת

לעין עמנו. אז א"א היה עוד להיות

הפרטים נחתכים עפ"י עקרי יסוד

התורה בסתרי טעמיה, כי אם אין

שבט ומרכז בטוח עלול הדבר להיות

מזה הלילה הפרת תורה, אם כל מורה

יגלה פנים בתורה עפ"י יסודי עקריה

ודרכיה הראשיים וביותר שמעטים

המה בטבע האנושי האנשים שיוכלו

לבוא למדת חכמה רבתי כזאת. ע"כ

התפשט ביותר דרך השופט, המוכן

של הוצאת הפרטים מהכלל ע"י

ערכם של הפרטים עצמם, בדרך

הפשוט של המדות שהתורה

נדרשת בהם. ע"כ מימות משה ועד

עזרא כ"ז שלא נשתנה

עזרא כ"ז שלא נשתנה

איגרות הראי"ה ב, עמ' רצה

"...על דבר הערך של הנבואה ורוח

הקדש אל דרישת ההלכה המעשית

לדורות. למרות מה שלדעת

הרמב"ם אין לנבואה תוכן של דבר

תורה, יש לגאונים רק מסילה אחת:

Sofrim and further.

The foundation of Torah she-ba'al Peh according to his approach is the consent of the people from the holiness of the Torah and therefore its source is the High Court in the Lishkas HaGazis and the flowing of ru'ach hakodesh cannot help determine the halacha – this is the role for them [the Ge'onim] of the special ru'ach ha-kodesh of Israel that determines the halacha and establishes it for posterity, "and the place that Hashem will choose" determines the with its inherent sanctity...

תורה, נביאים, כתובים, סופרים
והלכה. ובמקום שהסכמת האומה עושה, מקדושתה של תורה, לשיטתו, את היסוד של תורה שבעל פה, שיסודו הוא בשביל כך הבית דין הגדול שבשלכת הגזית, ושפע רוח הקודש מצד עצמו אין הוא יכול לסייע לחתוך הלכה, - עושה להם רוח הקודש המסוגלה לישראל את ההלכה לקבועה לדורות, ו"המקום אשר יבחר ד" מכריע בקדושתו הסגולית, מפני שרוח הקדש שורה בו בסתר או בגלוי, והנבואה מכרעת היא ומפרשת ואחר כך באו הסופרים לרשת מקומה..."

3)Details and Principles

In every word of Torah, in every matter of detailed halacha, the supernal and infinite light shines. The absolute divine morality is squeezed from every particular rule.

To the gazer, to the one who accustoms his soul with the shining of the light, in each halachik matter is revealed its inner essence and content that is filled from the world of shining and light until upon each and every haalcha and chapter it is possible to expand to a new song, a full song.

And this song continues and spills also onto all of the details of halacha, on all of the directions of its give and take, until a pleasurable and delightful songful explanation can spread over the entire Torah, even on the practical halachik Torah, besides that which spreads

אורות התורה ד:ד

בְּכֹל דְּבַר תּוֹרָה, בְּכֹל דְּבַר הַלְכָה פְּרָטִית, זוֹרֵחַ אֹרֶךְ הָעֵלְיוֹן הַבְּלָתִי-מְגַבֵּל. הַמְיוֹסֵר הָאֱלֹהִי הַמְחַלֵּט הוּא מוֹצֵץ מִכָּל דִּין פְּרָטִי. וְלִהְיוֹת פֶּלֶא, הַמְרַגֵּל אֶת נַפְשׁוֹ בְּזִרְחַת הָאֹר, מִתְגַּלֶּה בְּכֹל דְּבַר הַלְכָה תִּכּוֹן יְשׁוּתָהּ הַפְּנִימִי, הַמְתַּמְלֵא מְעוֹלָם הַזֶּהר וְהָאֹר, עַד אֲשֶׁר עַל כָּל הַלְכָה וּפְרָק יוֹכֵל לְהַרְחִיב שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁירָה מְלֵאָה אִמֵּר מְלֵא. וְהַשִּׁירָה הַזֵּהיָא הוֹלֵכֶת וּמְשַׁתְּפָקֶת גַּם בֵּן עַל כָּל פְּרָטִי הַהֲלָכָה, עַל כָּל הַנְּטִיּוֹת שֶׁל הַמְשָׂא-וּמִתֵּן שְׂבָה, עַד אֲשֶׁר פְּרוּשׁ שִׁירֵי מְעַגְגַּ וּמְעַדֵּן יוֹכֵל לְהַתְּפַשֵּׁט עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַל כָּל הַתּוֹרָה, אֲפִלּוּ הַמְעַשִּׂית וְהַהֲלָכֶתִית, חוּץ מִמָּה שִׁישְׁתַּרֵּעַ עַל כָּל הַהַגְּדָה הַמְאִירָה בְּזֶהר הָאֹרֶךְ הַרוֹחֵנִית הָעֲדִינָה.

<p>on the aggadah that shines with bright spiritual light...</p>	
<p><u>4)Details and Rav Kook</u></p> <p>How much do the exacting halachik details and pilpul make my spirit murky at times – that which aspires for greatness and generality!</p> <p>However, I need to become strong and prepare myself properly, that I will be fitting also for the clarification of halacha, and at times also regular pilpul, because in the end of the day a person should not change from the custom of the place, and it is proper to not be awake among the sleeping or asleep among the living. And when we accept any limitation based on normalcy, comes a spiritual expansion to the soul from the great idea that is embedded in normalcy that fixes the general society of people.</p>	<p><u>שמונה קבצים ג:רכח</u></p> <p>כמה דקדוק הפרטים ההלכותיים והפלפול מעכירים לפעמים את רוחי השואף לגדולות ולכללות. ומ"מ צריך אני להתגבר ולהכשיר את עצמי הכשרה הגונה, שאהיה ראוי ג"כ לבירור הלכה, ולפעמים גם לפלפולים רגילים, כי סוף כל סוף לא ישנה אדם ממנהג המקום, וממדת ד"א היא שלא להיות ער בין הישנים ולא ישן בין הערים. וכשמקבלים איזה הגבלה מצד מדת ד"א, באה ההרחבה הרוחנית אל הנפש מצד הרעיון הגדול האצור בכלל מדת דרך ארץ, המתקן את התרבות הכללית של הבריות</p>
<p><u>5)Shemonah Kevatzim 6:79</u> <u>http://www.ravkook.net/to-know-each-of-your-secrets.html</u></p> <p>Being by nature a person of aggadah and of mysticism, I have no need to look with envy upon the portions of halachah and the revealed Torah.</p> <p>Nevertheless, I am also summoned and obligated learn those areas of the Torah, for it is not without cause that Hashem graced me with ability to study them as well.</p> <p>But I must know my measure, so that I will grow depressed regarding the slightness of my portion in revealed matters (even though in aggadah and in the hidden I am [also] very poor and impoverished).</p> <p>I must remain firm, because the cause of this imperfection of mine is that a multiplicity of areas constantly draws me in every direction, so it is my nature to taste a little of each matter. So if I am weak in the revealed Torah and halachot, that is caused by my inner attraction to aggadah and the hidden.</p> <p>This phenomenon of my capacity is particularly apparent at a time of settled but unrehearsed speech with people who are qualified for such discussion, as well as at every moment that my spirit is awakened. Then I find within myself a hidden treasure, which must be my</p>	<p><u>שמונה קבצים ו:סט</u></p> <p>אם אני הנני בטבעי בעל אגדה ובעל מסתורין, אינני צריך לקנאות כל כך בחלקי ההלכה והנגלות, מכל מקום הנני קרוי ועומד גם כן לחובות הללו, כי לא לחנם הנני ד' כשרון גם בהם. אבל הנני צריך לדעת את מדתי, כדי שלא אפול בעצבון במיעוט חלקי בנגלות, אף על פי שגם באגדה ובנסתר הנני דל ואביון מאד, מכל מקום אני צריך להתחזק, כי סבת החיסרון שלי הוא ריבוי הצדדים שהם מושכין אותי תמיד לכאן ולכאן, על כן כך היא מדתי לטעום מעט מעט מכל דבר. ואם בנגלות והלכות יש לי רפיון יותר גדול, גורם זה המשכתי הפנימית לאגדה ונסתר, שניכר ביחוד הופעת הכח שלי בזה בעת הדיבור המסודר הפתאומי עם אנשים ראויים לזה, ובכל עת של התעוררות רוח, שמוצא אני בי איזו גניזה טמונה, שצריכה להיות לי לנחמה גם בעת ההסתר והחשכה הגדולה. כי אשב בחושך ד' אור לי</p>

consolation even in a time of concealment and great darkness.

“When I sit in darkness, Hashem is my light.”

Section 19 – Evolution

of Halacha

1) Igrot HaReiyah 1, letter 91

<http://vbm-torah.org/archive/igrot/24igrot.htm>

Regarding the number of years since creation, in regard to the calculations of modern geologists:[3] It has long been an accepted concept, noted by all of the early Kabbalists, that there were many eras that preceded our own, as the *midrash* states, "He created worlds and destroyed them"[4] and the Zohar writes that there were types of men different from Adam, who is described in the Torah.[5] But one must contemplate well the deep allegories, which demand extensive explanation. Modern research tells us that eras of creations – including man – have been discovered, but that there was no mass destruction between these eras. But these are assumptions that are up in the air, with no conclusive proof, and one need not be concerned with them.[6]

But in truth, we do not need all of this. For even if it was

אגרות הראי"ה חלק א, אגרת צא

ועל דבר מנין שנות היצירה ביחס להחשבונות הגיאולוגיים בזמנינו. כך היא הלכה רווחת, שהיו כבר תקופות רבות קודם למנין תקופתנו הוא מפורסם בכל המקובלים הקדמונים, ובמדרש רבה "שהיה בונה עולמות ומחריבן", ובזוהר פרשת ויקרא שהיו כמה מיני אנשים חוץ מאדם שנאמר בתורה; אלא ששם צריך להשכיל יפה את המליצות העמוקות, הצריכות ביאור רחב מאד מאד. אם כן אותן החפירות מורות לנו, שנמצאו תקופות של ברואים, ואנשים בכללם, אבל שלא היה בינתים חורבן כללי, ויצירה חדשה, על זה אין מופת מוכיח, כי אם השערות פורחות באויר, שאין לחוש להן כלל.

conclusively proven that creation took place through development of species, there would be no contradiction [with the Torah]. For we count according to the simple explanation of the words of the Torah, which is more relevant to us than other sources, which are of little value for us. And the Torah certainly concealed the story of Creation and spoke in hints and allegories. All know that Creation is one of the secrets of the Torah; [7] if we were to understand the matter according to the literal meaning, what secret would there be here? The *midrash* already states: "To recount the power of Creation to flesh and blood is impossible; the Torah therefore concealed the matter with the words, 'In the beginning, God created.'" [8]

The main point is the conclusion that emerges from the discussion – to know God and true moral life. *Ha-Kadosh Barukh Hu* gives His spirit over to the prophets only to a certain degree [9] – which is constriction – for specifically when these great matters are placed in these particular images can man draw from them, with his efforts, their most beneficial and lofty aspects. And "the light of *yakrut vekifa'on*" [which Zekharia says will be no longer in the end of days] are the secrets of the Torah, for in this world they are unknowable, but in the future they will be clear. [10] Only He can reveal the details of the matter.

אבל באמת אין אנו נזקקים לכל זה, שאפילו אם היה מתברר לנו שהיה סדר היצירה בדרך התפתחות המינים גם כן אין שום סתירה, שאנו מונים כפי הפשטות של פסוקי תורה, שנוגע לנו הרבה יותר מכל הידיעות הקדומות, שאין להן עמנו ערך מרובה. והתורה ודאי סתמה במעשה בראשית, ודברה ברמיזות ומשלים, שהרי הכל יודעים שמעשה בראשית הם מכלל סתרי תורה, ואם היו כל הדברים רק פשוטם איזה סתר יש כאן, וכבר אמרו במדרש "להגיד כח מעשה בראשית לבשר ודם אי אפשר, לפיכך סתם הכתוב בראשית ברא א-לקים". והעיקר היא הידיעה העולה מכל הענין לדעת ד', והיי המוסר האמיתי, והקב"ה נותן במשקל אפילו הרוח שחל על הנביאים, הוא צמצם שדוקא כשינסו הדברים הגדולים שבאלה הענינים באלה הציורים ויכלו בני אדם לשאוב מהם, עם כל השתדלותם, את כל היותר מועיל ונשגב להם, ואור יקרות וקפאון, שהם סתרי תורה, שבעולם הזה הם יקרים ויהיו קפויים לעתיד לבוא, רק הוא יגלה לנו פרטי הדברים.

2) Eder HaYakar pg. 42-43

This we see as very evident. For example, any knowledgeable person knows that the existence of faith, in its general sense of knowledge of God, or in the sense of the sanctity of Torah and mitzvos, is not dependent on physics or geology.

And in general, the general sense of the revealed aspects of Torah are only related to the knowledge of God and morality, and their branches in life and actuality, in the life of the individual, the nation and the world, that in truth this knowledge is the crown of all of life and the foundation of

אדר היקר פרק ד, עמוד מב-מג

דבר זה אנו רואים בחוש, למשל כל בר דעת יודע שאין ענין כלל לקיום האמונה, לא בכללות היסוד האלהי של דעת השי"ת בעיון, ולא מצד קדושת התורה במעשה, לאיזה מצב של ידיעות תכוניות, או גיאולוגיות, ובכלל אין יחס לתורה בעצם מצד הנגלה שבה, כי-אם לידיעת האלהות והמוסר וענפיהם בחיים ובפעול, בחיי הפרט, האומה והעולם, שבאמת הידיעה הזאת, שהיא נזר החיים כולם,

everything and includes everything. But to the forms of researched knowledge, which are small sparks when compared with the general knowledge of God and the sanctity of life. There is no difference, for example, in relation to the Torah, between the opinions of Ptolemy, Copernicus and Galileo and further and further, and also from the newest theories that exist and that can develop, and all of the opinions that pass through the realm of research from time to time.

It is already very famous that prophecy takes parables for the sake of guiding mankind, based on what is known in the language of people in that time, to make it understandable to what it can hear in the present, "a time and a judgment the wise heart will know." As the Rambam explains... and the simple sense of the Yerushalmi at the end of Ta'anis...

And the truth of the depths of the Torah is even more exalted than this, because the human pictures that exist in relation to the true reality **certainly also has a special process in the development of man in his morality and the other elevated values.** Each generation based on its images it continues and changes, to make everything fitting for the goal of the general good and the kindness of Hashem is eternal, and the inner concept which is pure knowledge of God and moral actions and thoughts is what exists forever, "the people have withered, the grass has withered, but the word of our God will exist forever."

היא יסוד הכל וכוללת הכל. אבל לצורות של ידיעות מחקריות ותושיות, ומהם נצוצים קלים לגבי הדעה הכללית של דעת האלהים וקדושת החיים, אין שום הבדל ביחס לדברי תורה, ואין שום הפרש, למשל, בין דעת בתלמיאוס לקופרניקוס וגליליי ועוד ועוד, גם מכל החדשות שבחדשות שישנן ושיוכלו לצמוח, וכן לכל הדעות שהולכות בדרך המחקר והדרישה מזמן לזמן. כבר מפורסם למדי שהנבואה לוקחת את המשלים להדרכה האנושית, לפי המפורסם אז בלשון בני אדם באותו הזמן, לסבר את האוזן מה שהיא יכולה לשמוע בהוה, "ועת ומשפט ידע לב חכם", וכדעת הרמב"ם וביאור הרש"ט במורה נבוכים סוף פרק ז' משלישי, ופשטם של דברי הירושלמי שלהי תענית לענין קלקול חשבונות של תשעה בתמוז. והאמת המושכלת מעמקי תורה היא נעלה ונשגבה עוד הרבה מזה, מפני שהציורים האנושיים איך שיהיו ביחס אל צורת המציאות ודאי יש להם ג"כ מהלך מיוחד בהתפתחות האדם במוסרו, ויתר תעודותיו הרמות, לדור ודור לפי ציוריו שהם הולכים ומתחלפים, להתאים הכל למטרת הטוב הכללי וחסד אלהים עולם ועד, והמושג הפנימי שהוא דעת אלהים הטהורה, ומוסר המעשי והשכלי זהו קיים לעדי עד, "אנן חציר העם, יבש חציר, נבל". " ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם

3)Eder HaYakar pg. 42

<http://vbm-torah.org/archive/bereishit/06bereishit.htm>

And, similarly, when Assyriology entered the world, it raised doubts in people's hearts through the similarities that it found, according to its baseless conjectures, between our holy Torah and what is found in the cuneiform inscriptions, with respect to doctrines, morals, and practices. Do these doubts have even the slightest rational basis? Is it not well known that among the ancients there were those who recognized God, prophets and spiritual giants, such as Metushelach, Chanokh, Shem and Ever, and the like? Is it possible that they had no effect on the members of their generations?

Even though their achievements do not compare with those of Avraham Avinu, how could their influence have left no impression whatsoever upon their generations? **Surely [their teachings] must have resembled those that are found in the Torah!**

As for the similarity regarding practices, surely already in the days of Rambam, and before him in the words of *Chazal*, **it was well-known that prophesy operates upon man's nature. For man's natural inclinations must be raised through Divine guidance, for the *mitzvot* were only given for the purpose of refining men through them.** Therefore, anything that found a place in the nation and the world prior to the giving of the Torah, as long as it had a moral foundation and could be elevated to an eternal moral height, was retained in God's

אדר היקר עמוד 42

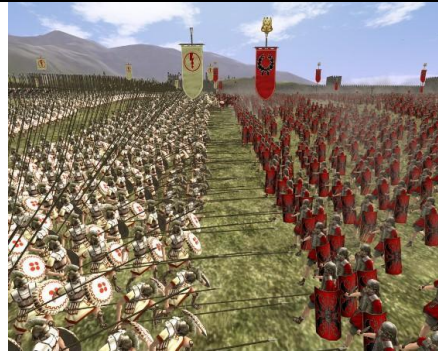
כן כשבאה האשורולוגיה לעולם, ונקפה את הלבבות, בדמיונים שמצאה, לפי השערותיה הפורחות- באויר, בין תורתנו הקדושה לדברים שבכתבי-היתדות בדעות במוסר ובמעשים. האם הנקיפה הזאת יש לה מוסד שכלי אפילו במעט, וכי אין זה דבר מפורסם שהיה בין הראשונים יודעי דעת אלהים, נביאים, וגדולי הרוח, מתושלה, חנוך, שם ועבר וכיו"ב, וכי אפשר הוא שלא פעלו כלום על בני דורם אף-על-פי שלא הוכרה פעולתם כפעולתו הגדולה של "איתן האזרחי" אברהם אבינו ע"ה, ואיך אפשר שלא יהיה שום רושם כלל בדורותם מהשפעותיהם, והלא הם מוכרחים להיות דומים לעניני תורה. ובענין דימוי המעשים הלא כבר מימות הרמב"ם, ולפניו בדברי חז"ל, מפורסם הדבר שהנבואה מתנהגת עם טבעו של אדם, כי טבעו ונטייתו היא צריכה להתעלות עפ"י ההדרכה האלהית, ש"לא נתנו המצוות אלא לצרף בהן את הבריות". ע"כ כל הדברים שמצד החנוך שקודם למתן תורה מצאו מקום באומה דבעולם, אם רק היה להם יסוד מוסרי, והיה אפשר להעלותם למעלה מוסרית נצחית ומתפתחת, השאירתם התורה האלהית. ובהשקפה יותר בהירה הוא היסוד

Torah.

And in the clearest outlook it is the foundation for the good cultural consciousness that is found in the depths of human nature, such that "This is the book of the generations of man" embraces the entire Torah. It is a principle even greater than the principle of "And you shall love your neighbor as yourself," as stated by Rabbi Akiva.

It is fitting that these and similar ideas should enter the hearts of all those who immediately understand things. Then there would be no room whatsoever for fraudulent heresy to spread in the world and grow strong through such events

הנאמן לההכרה התרברתית הטובה הנמצאת בעמק טבע האדם, באופן ש"זה ספר תולדות אדם" הוא כלל כל התורה כולה, ושהוא עוד כלל יותר גדול מהכלל של, ואהבת לרעך כמוך" שכדברי רבי עקיבא. דברים כאלה וכיוצא באלה ראויים הם לעלות על לב כל מבין דבר, כהשקפה הראשונה, ולא היה מקום כלל למציאות הכפירה השרלטנית שתתפשט בעולם, ושתתחזק ע"י המאורעות הללו

4)War

And the matters of war, it was impossible that at a time when all of the neighbors were literally wolves of the evening, that just Israel would not fight, that then they would have gathered together and destroy, Chas Vi-Shalom, their remnant. Just the opposite – **it was necessary to instill fear on the barbarians through acting cruelly, but with a hope to bring humanity to what it must be, but not to press the time...**

And it is understandable that nevertheless the matter was in the hands of the Court to see the moral situation of that idolatry and not all of the matters were identical, and in our many sins the matters have not been explained to us to their details because of the minimal practical use from the time we lost our national strength, until Hashem will return to us the crown of our splendor, speedily in our days.

אגרות הראי"ה – אגרת פט

ועניני המלחמות, אי אפשר היה כלל, בשעה שהשכנים כולם היו זאבי ערב ממש, שרק ישראל לא ילחם, שאז היו מתקבצים ומכלים חס וחלילה את שאריתם; ואדרבא היה מוכרח מאד גם להפיל פחד על הפראים גם על ידי הנהגות אכזריות, רק עם צפיה להביא את האנושיות למה שהיא צריכה להיות, אבל לא לדחוק את השעה... ומובן שמכל מקום היה הדבר מסור לבית דין לראות מצב המוסר של העבודה זרה ההיא, ולא היו כל העניינים שווים, ובעוונותינו הרבים לא נתפרשו לנו הדברים לפרטיהם, ממיעוט השימוש המעשי מאז אבדנו חסנו הלאומי, עד אשר ישיב לנו השי"ת עטרת תפארתנו במהרה בימינו.

5)Morality and Law

You said that according to my worlds the Torah continues and develops. Chas Vi-Chalilah! I never said such a thing. The concept of development, as it is understood by the people, is an event of a new entity which brings lack of seriousness.

What I say, is that the supernal knowledge that scours all actions from beginning to end is what causes all of human history. It is the truth of accepting the sovereignty of heaven that all causations that cause understanding and emotions that lead to each generation making the proper decisions were prepared in advance.

Therefore, it is impossible for the truth of Torah to be revealed except when the nation of Hashem is entirely on its land, built with all of its spiritual and material corrections together, that then Torah She-ba'al peh will return to its strength according to the understanding of the High Court that sits in the place that Hashem will choose to deal with matters too difficult for lower courts to judge. **At that time we may be certain that any new interpretation will be crowned with all might and holiness, because Israel is holy to the Lord.**

And if a question arises about some law of the Torah, which ethical notions indicate should be understood in a different way, then truly, if the Great Court decides that this law pertains only to conditions which no longer exist, a source in the Torah will certainly be found for it.

The conjunction of events with the power of the courts and interpretation of the Torah is not a coincidence. They are rather signs of the light of the Torah and the truth of the Torah's oral law, for we are obligated to accept [the rulings] of the judge that will be in those days, and this is not a deleterious "development."

But whoever wishes to judge in these times – when we are poor and our economic life is not ordered as it would be were the state of the nation in its proper form, according to the same exalted requirements, "it is ready for those whose foot slips." God save us from this view.

אגרות הראי"ה - אגרת צ

אמרת שלפי דברי התורה הולכת ומתפתחת, וחס וחלילה לא אמרתי מעולם דבר זר כזה. מושג ההתפתחות, שרגיל העם ליחש, הוא מאורע של פנים חדשות, המביא קלות ראש. ומה שאנכי אומר, שהידיעה העליונה, הסוקרת כל המעשים מראש ועד סוף, היא טובבת את כל התולדות כולם, היא אמתת קבלת עול מלכות שמים, שהוכנו מראש כל הסיבות שיסבבו ההבנות וההרגשות לבא לידי החלטות בכל דור ודור כראוי וכנכון. על כן אי-אפשר לאמתתה של תורה להתגלות כי אם בהיות עם ד' כולו בארצו, מבונה בכל תיקונו והרוחניים והחומריים גם יחד, שאז תשוב תורה שבע"פ לאיתנה, לפי הכרת בית דין הגדול, היושב במקום אשר יבחר ד', על כל דבר אשר יפלא למשפט, ואז אנו בטוחים שכל תולדה חדשה תהיה מוכתרת בכל עז ובכל קודש, כי קודש ישראל לד'. ואם תפול שאלה על איזה משפט שבתורה, שלפי מושגי המוסר יהיה נראה שצריך להיות מובן באופן אחר, אז אם באמת על פי בית דין הגדול יחלט שזה המשפט לא נאמר כי אם באותם התנאים שכבר אינם, ודאי ימצא על זה מקור בתורה, והסכמת המאורעות עם כח בית דין ודרישת המקרא יחד אינם דברים שמזדמנים במקרה, כי אם הם אותיות מחכימות מאורה של תורה ואמתת תורה שבע"פ. שאנו חייבים לשמע לשופט אשר יהיה בימים ההם, ואין כאן "התפתחות" של גריעותא. אבל מי שבא לדון בזמן הזה, שאנחנו מדולדלים וחינו הכלכליים אינם נערכים לשם חיים לגבי מצב האומה בצביונה הראוי, על פי אותן הדרישות הרוממות, הוא נכון למועדי רגל, ורחמנא ליצלן

And every matter of present, past, and so on, which I always mention in the relation of [practical] deeds to the general principles of the Torah, all applies to the picture of the life of our nation and the land of our desire in its perfection, when our prince shall be our own and our ruler shall be from our midst, our palace restored and our judges and advisors as in earliest times, and the land of glory planted with the ingathering of all of her children to her. Then all that goes forth from the spring of the house of the Lord will be holy to the Lord.

But in the time of darkness and decline, though there is still no restraint on a person behaving according to his most refined emotions, when he intends to uplift his soul and bring it close to the light of truth and justice, which is the light of god and his loving kindness, but this is not the guidance of the Torah but rather a measure of private ethics. If, therefore, its widening [application] damages the general good, as premature tendencies do, turning moral tendencies into things that cause damage to many people, any wise man and any benevolent person will understand that the loftiest and the most sacred obligation is to diminish the glory of his moral self according to his personal value, in order fully to support communal ethics, which is the foundation of eternal justice, as is written. "The people that walked in darkness have seen a brilliant light; on those who dwell in the land of the shadow of death, light has dawned.

מהאי דעתא.

וכל ענין הוה ועבר וכיו"ב, שהנני מזכיר תמיד ביחש המעשה לכללי התורה, הכל נמשך על פי הציוור של חיי עמנו וארץ חמדתנו בתכלית השלמות, בהיות אדירנו ממנו ומושלנו מקרבנו, ארמון על משפטו ושופטנו ויועצנו כבתחילה, וארץ צבי שתולה בנוה בקיבוץ כל בניה בתוכה וכל יושביה עליה אז כל היוצא ממעין בית ד' יהיה קודש לד'. אבל בזמן החשך והדלדול אמנם אין מעצור לאדם להתנהג על פי הרגשותיו היותר עדינות. כשהוא מכיין בהן לרומם נפשו, ולקרבה אל אור האמת והצדק, שהוא אור השי"ת והסדו, אבל אין זאת הדרכת של תורה כי אם מדה מוסרית פרטית, על כן אם בהיותה מתרחבת תביא איזה דברים של הפסד באוצר הכלל, על ידי אותו הדרך שנטויות הקדומות בזמן מביאות, יהפכו מנטויות מוסריות לדברים שיש בהם נזק לרבים, שכל חכם-לב ואיש-חסד יבין שהחוב היותר קדוש ונשגב הוא לקמץ גם הוד מוסר נפשו לפי ערכו הפרטי, כדי להעמיד טובה למוסר הכללי, שהוא יסוד הצדק העומד לעד. ועל זה נאמר "העם ההולכים בחושך ראו אור גדול, יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם".

<http://jewishveg.com/AVisionofVegetarianismandPeace.pdf>

-chapters 3, 10, 12-13, 24, 29

Section 20 – Motivation

to Learn

1)The Individual's Torah

The matter of Torah Lishmah is for the sake of the Torah. For the existence of the wisdom is the will of Hashem that is in actuality, and there is no more desirable and elevated reality that is imaginable. The lacking is only from our perspective that since we are submerged in the body we do not recognize the greatness and elevation of this reality.

And the wisdom of Torah is the divine revelation according to his Will that relates to our service and learning. **And anyone who learns Torah brings from potential to actuality the reality of this wisdom from the perspective of his own soul, and certainly the light that is made new from the connection of the Torah to this soul, similar to the light that is born from its connection to a different soul, and therefore he actually increases the Torah with his learning.**

And since Hashem wants that Torah will be increased, the

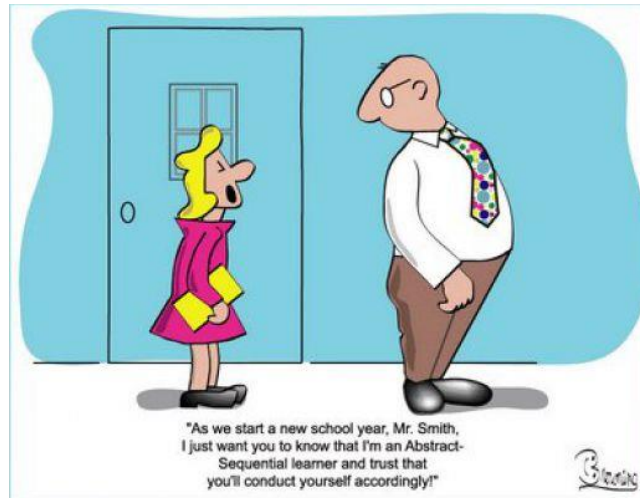
אורות התורה ב:

ענין תורה לשמה - לשם התורה . פי
 מציאות הקכמה הוא רצון השם ותפרך
 שתהיה בפעל, ואין מציאות יותר נקמדה
 ומעלה מכל מה שאפשר להקשב, ואין
 החסרון פי-אם מצדנו, שמצד היותנו
 שקועים בגוף אין אנו מכירים כל ענין גדל
 וחזק ועלוי מציאותה. ונקמת התורה הרי
 היא הגלוי האלהי כפי רצונו ותפרך הבא
 מצד עבודתנו ותלמודנו. והנה כל הלומד
תורה הוא מוציא מהפכת אל הפעל את
מציאות חכמתה מצד גופו, ובודאי אינו
דומה האור המתחדש מצד חבור התורה
לגוף זו לאור הנולד מהתחברותה לגוף
אחרת, ואם-כן הוא מגדיל התורה ממש
בלמידו, וכינון שתקדוש ברוך הוא רוצה
שיגדיל תורה, הצדק הישר הוא שילמד
האדם מצד אהבתו את האור הגדול,
 שרוצה השם ותפרך בגלוי מציאותו,
 שיתגדל יותר ויותר. ומכל-שכן לחדש

<p>proper path is that a person should learn out of love for the great light that Hashem wants to be revealed, that is should become ever increasingly greater. And certainly to innovate in Torah, which is certainly the greatening of Torah with a double light.</p>	<p>בתורה, נִשְׁהוּא וְדַאי הַגְּדֵלֶת הַתּוֹרָה מִפְּשׁ כְּאוֹר כְּפוֹל.</p>
<p><u>2)The Topics of Study</u></p> <p>Each person needs to be involved in his own matters, in that which he has regarding it preparation, and particularly regarding matters of learning, that even though at times through events there will be a situation in which it will be difficult for a person to hold onto what his heart desires, nevertheless he should be strong and not abandon what particularly helps his spirit.</p>	<p><u>6)אורות התורה ט:א</u></p> <p>כל אחד צריך לעסוק בעסק שלו, במה שיש לו ע"ז הכנה, וביחוד הדבר נוהג בעניני הלמוד, שאע"פ שלפעמים על ידי מאורעות במצב יהיה קשה לאדם להחזיק במה שלבו חפץ, מ"מ צריך שיהיה אמיץ ולא יעזוב את מה שמכשיר ביחוד את רוחו</p>
<p><u>3)Personal Path</u></p> <p>There are those that went out to bad culture [went off the derech] because in the path of their study and their spiritual completion they betrayed their unique individual characteristics.</p> <p>For one who is prepared for Aggadah, and the matters of halacha are not according to his characteristics to be studied in a constant fashion, and because he doesn't recognize to value his unique talents, he submerges himself in the matters of halacha, as is normally done, and he feels in his soul an opposition to these matters that he is involved in, because the submersion is not in accordance with his actual natural talents.</p> <p>But if he will find his job and fill it, to be involved constantly in that discipline of the Torah that is fitting to the characteristics of his soul, then he would immediately realize that the feeling of opposition comes to him when he is learning halacha is not coming from some lacking in the holy and necessary studies, but rather, because his soul seeks a different discipline for its consistency in Torah, and then he will remain faithful in an elevated way to the holiness of the Torah and create wealth in the discipline that is connected with him, and he will help those that have strength in halacha to give them a taste of aggadah.</p>	<p>אורות התורה ט:ו</p> <p>ישנם שיצאו לתרבות רעה, מפני שבדרך למודם והשלמתם הרוחנית בגדו בתכונתם האישית המיוחדת. הרי שאחד מוכשר לדברי אגדה, ועניני ההלכה אינם לפי תכונתו להיות עסוק בהם בקביעות, ומתוך שאינו מכיר להעריך את כשרונו המיוחד הוא משתקע בעניני הלכה, כפי מנהג המורגל, והוא מרגיש בנפשו נגוד לאלה הענינים שהוא עוסק בהם, מתוך שההשתקעות בהם אינה לפי טבע כשרונו העצמי. אבל אם ה' מוצא את תפקידו וממלאו, לעסוק בקביעות באותו המקצוע שבתורה, המתאים לתכונת נפשו, אז ה' מכיר מיד שהרגשת הנגוד שבאה לו בעסקו בעניני ההלכה לא באה מצד איזה חסרון בעצמם של הלמודים הקדושים והנחוצים הללו, אלא מפני שנפשו מבקשת מקצוע אחר לקביעותה בתורה, ואז ה' נשאר נאמן באופן נעלה לקדושת התורה, ועושה חיל בתורה במקצוע השייך לו, וגם עוזר על יד אותם שידם גוברת בהלכה, להטעימם מנעם האגדה. אמנם כיון שאינו מכיר את סבת הרגשתו הנגודית בלמוד, והוא מתגבר נגד טבעו, תיכף כשנפתחים לפניו איזה דרכים של הפקר הוא מתפרץ ונעשה שונא וער</p>

לתורה ולאמונה, ...

However, since he does not recognize the source of his oppositional feelings in learning, and he is fighting his nature, immediately when some path of heresy opens before him, he breaks forth and becomes a hater of Torah and faith...

4)Spiritual Nourishment

Delight and joy are necessary things to accompany all spiritual involvement, only when a person has enjoyment and will be happy with the good deed, then he will be diligent to perform them... and increase them every day. Only then the spirit of the Shechina and the shine of its glory will rest on the person, for strength and joy are in His place...

For the sake of preserving this good taste, and the expansion of the soul of the person regarding his physical food, there is prepared in the world, from the kindness of the one who satiates all the living, the Will of Hashem, different and varied forms of food, that can alternate based on each individual, based on his situation, taste, based on his time, the time of day and the hour, and according to the seasons of the year and the duration of his life...

And the spiritual nourishment also has this rule: "A person should always study in a place that his heart desires, as the pasuk says "for the Torah of Hashem is his desire".

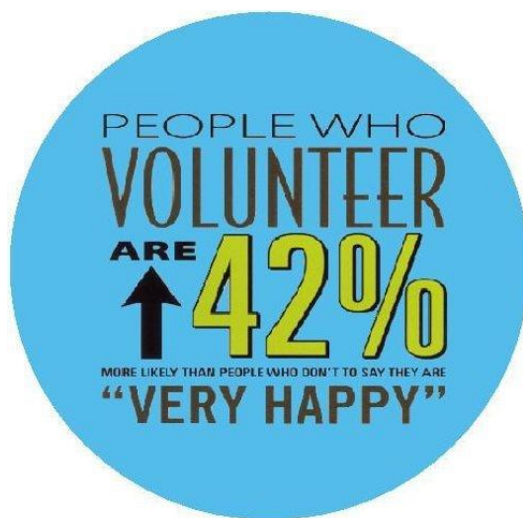
עקבי הצאן – העונג והשמחה

הענג והשמחה, הם דברים מוכרחים להיות מתלויים אל כל עסק רוחני ; רק כשיתענג האדם וישמח במעשה הטוב והיושר, אז יהיה חרוץ לעשותם בתכלית עלמותם ולהוסיף עליהם מדי יום ביומו ; רק אז יהיה חל רוח השכינה וזיו כבודה על האדם, כי עז וחדודה במקומו..

לשמירת הטעם הטוב, וההרוחה הנפשית של האדם ביחס למזונו הגופני, הוכנו בעולם, מחסד המשיבוע לכל חי רצון ב"ה, מיני מזון רבים ושונים, שיכולים להתחלף לפי כל אחד ואחד, לפי מצבו, טעמו, ולפי זמנו, ולפי תקופת היום והשעה, ולפי פרקי השנה ומשך החיים. וההתרחבות של הבחירה היא מתאמת אל הנטיה הפנימית, בבע"ח הטבעיים בתכלית שלמותם, ובאדם רק אם הוא בריא בגופו ונפשו כראוי לו. המזון הרוחני יש לו ג"כ זה הכלל : "לעולם ילמד אדם תורה במקום שלבו חפץ, שנאמר כי-אם בתורת ד'

Therefore, it is necessary that the entire plane of the expansion of Torah will be revealed before us in all of its breadth and all of the many disciplines, in order that we be able to direct the time and the orientation based on the inner desire to water our thirst in the corresponding value that is directed toward our inner orientations. **In order that we do not only receive the knowledge and the practical guidance, but rather also the flowing of the blessings of life and peace of the pleasure and inner joy that they will expand our steps and elevate our spirits with the elevated strength of Torah**, that only with all of this we will certainly be able to serve Hashem with joy and goodness of heart.

חפצו". על-כן מוכרח הדבר שכל הככר הגדול של הרחבתה של תורה יהיה נגול לפנינו בכל רחבו, בכל מקצועותיו השונים והמרובים, למען נוכל להיות מוכנים לכוון את הזמן והנטייה לפי החפץ הפנימי לרוות צמאוננו בערך המכוון בנטיותינו פנימה. כדי שלא לבד הידיעה והתועלת נקבל בלמודנו, כי-אם גם שפע הברכה החיים והשלום, של הענג והשמחה הפנימית, שהם ירחיבו צעדינו וינשאו את רוחנו, ברומ עזה של תורה, שרק מרב כל נוכל בטח לעבוד את ד' בשמחה ובטוב לבב

5)Motivation

And know further, that the vision of the forces developing for good and for light from the power of Torah needs to be analyzed, how much it is fitting for it to flow from the force of law and judgment and how much should flow specifically from goodness of heart and inner consent without any sting, even a moral sting. This is the basis that we constantly connect the covenant of the Avos to all of the main things – Bris of the Lands of Israel is connected from the strength of inheritance from the Avos, and Kabbalas HaTorah.

איגרות הראי"ה – חלק א' איגרת פט

ודע עוד, שהחזיון של הכחות המתפתחים לטובה ולאורה מצד כח התורה הוא הולך במערכה, עד כמה ראוי שיהיה נובע מכה הדין והמשפט ועד כמה ראוי שיהיה נובע דוקא מטוב הלב ומהסכמה פנימית בלא שום מעיק כלל, אפילו מועקה מוסרית. וזהו היסוד שאנו מחברים תמיד ברית אבות עם כל הדברים היותר עקריים, וברית ארץ ישראל היא מחוברת מחזקת ירושת אבות וקבלת התורה.

אמנם האבות קיימו את התורה מהכרה פנימית וחפשית, וזה היתרון ראוי שלא יחסר על חלק גדול מהמצייאות המוסרית, וזהו יסוד החלקים הגנוזים שהמה יוצאים דוקא בתור מדות חסידות ולפנים משורת הדין

The Avos kept the Torah from an inner and free recognition, and this is advantage should not be lacking from the greater part of the moral realm, and this is this the basis for the hidden parts that from them stem the middos chasidus and the “beyond the letter of the law...”

6) The Central Yeshiva

The student who comes to be accepted needs to excel in his giving middos, an expert in at least a Seder of Gemara and be able to give and take in the research of halacha with straight logic. And it does not need to be stated that he needs to be an expert in Tanach, a general foundational knowledge and the content of each book and the details of its perakim.

The seder of limud in the Central, Universal Yeshiva in halacha will be as follows:

Bavli with Yerushalmi in each and every sugya... Similarly, they will learn the principles of the Torah based on the Braissa of Rabbi Yishmael and the works of the Rishonim and Achronim that explain and expand the understanding the Middos that the Torah is “darshined” with, with logic and straight thinking. Also in Aggadah, the Middos of Rabbi Elizer... with examples from the Midrshei Aggadah with a spirit of holiness and purity, of deep faith, wide and strong... the research of haalcha

מאמרי הראי"ה

התלמיד הבא להתקבל צריך להיות מצוין במדותיו התרומיות, בקי לפחות בסדר גמרא אחד ומוכשר להיות נושא ונותן בחקר ההלכה בשכל ישר. ואין צריך לומר שהוא צריך לדעת את התנ"ך ידיעה יסודית כללית, ותוכן כל ספר ופרטי פרקיו. סדר למודנו בהישיבה המרכזית העולמית במקצוע ההלכה בע"ה הוא: הבבלי עם הירושלמי בהערכה בכל סוגיה וסוגיה, בבחינה יפה של העמקה, הרחבה ובקורת נאמנה ערוכה באמונת לב וטהרת רוח בהתאמה להמקורות הראשונים, כמדרשי התנאים, המכילתא, ספרא וספרי וכו' והתוספתא וכל דברי קדמונינו ההולכים ומתגלים מ"תקופת הגאונים" ושלאחריהם. וכל אלה יהיו מותאמים על ידי התעמקות בשיטות הראשונים וגדולי האחרונים בהבנה עמוקה וחודרת, להגדיל ולהרחיב, לרומם ולפאר את חכמת התלמידים וגדולת רוחם בצורה של עליה גדולה והתקרבות רבה לדרכי קדמונינו אבות התורה בישראל מעולם, זכרם לברכה. כיוצא בזה ילמדו בישיבה כללי התורה על פי ברייתא דר' ישמעאל וכל ספרי הראשונים והאחרונים, המבארים ומרחיבים את ההבנה של המדות שהתורה נדרשת בהן בדרכי הגיון וסברא ישרה. וכן באגדה מדותיו של ר"א בנו של ר"י הגלילי בהרחבה, דוגמאות והוראות בכל מדרשי האגדה ברוח קדושה וטהרה, של אמונה עמוקה, רחבה ואדירה והרחבת הגיון ומשאת נפש גדולה לאהבת האומה, התורה והארץ ברוח ה' אשר על עם קדשו. עיון ההלכה ועמקי הסוגיות יתנו

and the depths of the sugyas will give the students intellectual nourishment, and the Midrashim and Aggadah will add for them spiritual and aesthetic nourishment....

And Tanach, they will learning the Yeshivah with understanding of the depth of p'shat and the knowledge of language and the holiness of the spirit, together with all of the facts that bring to researching the depth of the Torah...

The entire discipline of Jewish History, the wise of the generations and the history of the holy literature, they will learn based on the sources in Rishonim that are scattered in our treasuries...

The discipline of Eretz Yisrael, with all of its value regarding the halachos that are connected with the land, through the borders of the land...

The theoretical wisdom of Israel, such as the 5 basic books in researching our religion: Emunos Vi-De'os, Kuzari, Chovos HaLevavos, Moreh Nevuchim, the Ikarim and more, the books of mussar, all in order and with sechel through the books in modern times... The more one meanders in the sanctuary of thought, to walk between the different opinions and approaches in the paths of Toras haMachshava, it will encourage the spirit and awaken slumbering powers for the revival of worlds of freshness and holiness...

Also important to us is the literary style, to accustom and educate out students that are destined to become shepherds of Israel and its leader, to draw the bow of authors with a beautiful and clear style, to explain and clarify the truths of Torah, and we will also try to very much open the faculty of speech, that they will be able to express with a clear and quick language, with a spirit of holiness and live faith, the thoughts of their hearts and the ponderings of their spirits regarding all of holiness and mundane in Israel...

להתלמידים מזון שכלי ומבריא, והמדרשים והאגדות יוסיפו להם מזון מוסרי ואסתטי. וכתבי הקודש, תורה שבכתב, ילמדו בישיבה בשום שכל עומק הפשט וחכמת הלשון וקדושת הרוח בסיוע של כל הידיעות המביאות לחקר עומקה של תורה וקדושתה ולהבנת הרוח העליון והפנימי של כתבי הקודש כולם, כל ספר וספר לפי ענינו וטיבו וערכו. כל המקצוע של תולדות ישראל, חכמי הדורות ותולדות הספרות הקדושה, ילמדו עפ"י המקורות הראשונים, הפוזרים באוצרותינו והמכונסים למקצוע זה, כמו סדר עולם רבא, סדר עולם זוטא, מגילת תענית, אגרת רש"ג וספר הקבלה להראב"ד, בהוראת מסילה ישרה ובהסרת כל המכשולים וכל יתידות הדרכים אשר נתהוו על ידי תלמידים שלא שמשו כל צרכם. מדע ארץ ישראל בכל ערכיו ומקצועותיו מן ההלכות התלויות בארץ עד כל קצות המדע של ארץ ישראל בכל גבולותיה סביב על ידי באורי הסוגיות, השמועות וההלכות וכל המאמרים השונים המפוזרים בכל אוצרות ספרותנו. חכמת ישראל העיונית והמחקרית, כמו חמשת ספרי המופת שלנו במחקר הדת: האמונות והדעות לרס"ג, הכוזרי, חובת הלבבות, מורה הנבוכים והעקרים ועוד, וספרי המוסר המצוינים, הכל בהדרגה נכונה ובשום שכל עד הספרים המובחרים והמקודשים שבין הדורות המאוחרים מסוג זה. ספרים כאלה וכל מקורותיהם וכל המתיחס להם והמסתעף מהם כשהם מזדככים מבהיקים ומבריקים בנפש ההוגה בהם בטהרת לב ושלות הרוח בצרוף דעת העולם והחיים, ממלאים הם אותה הוד והדר, עצה ותושיה, חיים ועז ומוליכים בה חזיונות חדשים ורעיונות רעננים. וההרגל לשוטט בהיכל הרעיון, לטייל בין שדרות השטות השונות שברכי תורת המחשבה מעודד את הרוח ומעורר את הכחות הנרדמים לתחית עלומים רעננה וקדושה. וברבות לנו גבורי כח קדש, מלאי לשד עלומים מדעות, מדות ומוסרים מכל אוצרות ספרותנו הקדושה, אז מאיליו יתרומם הרוח ויגבר הלב וגבורי חיל ברוח חכמה וגבורה יקומו ויעמדו הכן לבצר את מעמד התורה והאמונה בישראל. וחשוב לנו גם הסגנון הספרותי, להרגיל ולחנך את תלמידינו אשר יתעתדו להיות רועי ישראל ומדריכיו למשוך בקשת סופרים בסגנון יפה ובהיר, לבאר ולברר אמתתה של תורה, קדושת האומה וכל דבר הנוגע לחכמת ישראל בשפה ברורה, וברוח קדושה וטהרה, באמונת אומן עמוקה ומשאת נפש עדינה. וידעו תלמידינו לעמוד בפרץ גם בעט סופר מהיר נגד כל רוח סועה וסער שתקום מהדעות הפזיזות המתנשאות בכל דור ודור לזלזל בקדושת חייה של אומתנו העומדת לעד. לבצר את עמדת הרוח, "רוחי אשר עליך ודברי אשר שמי בפוך", נשתמש בכל אותם הדרכים שהדור החי והפועל משתמש בהן ונשתדל לפתח ביותר את כשרון הדבור וההטפה החיה של תלמידינו, שיוכלו להביע בשפה ברורה ונמרצה, ברוח קדושה ואמונה חיה ואדירה את מחשבות לבם והגות רוחם על כל קודש וחול בישראל

7)Creative Holiness

The Wisdom of Holiness is more elevated than other wisdoms, in that it transforms the will and the character of the soul of its learners to bring them closer to the elevated that it itself is. But this is not the case with worldly wisdom, that even though they draw elevated, beautiful and noble matters, they do not have the active characteristic to draw the essence of the thinker to their value...

The reason is that matters of holiness come from the source of life, from the foundation of life that causes all to exist, and they have a power in their holiness to create an infinite multitudes of creations, to plant the heavens and to give basis to the land and certainly to give a new form to the soul that ponders them...

אורות הקודש חלק א' עמוד ג'

חכמת הקודש היא נעלה מכל חכמה, בזה, שהיא מהפכת את הרצון והתכונה הנפשית של לומדיה לקרבם לאותה הרוממות שהיא בעצמה מתעצמת בה. מה שאין כן כל החכמות העולמיות, אף על פי שהן מציירות ענינים נשגבים יפים ואציליים, אין להן אותה התכונה המפעלית, להמשיך את המהות העצמית של ההוגה בהן אל ערכן, ובאמת אין לה יחש כלל ליתר הכחות והעצמיות של האדם, חוץ מכחו המדעי לבד. וטעם הדבר הוא, כי כל עניני הקודש ממקור חיי החיים הם באים, מיסוד החיים המהוה את הכל, ויש בכח התוכן המקודש להוות המון ברואים לאין תכלית, לנטוע שמים וליסד ארץ, וקל וחומר להטביע צורה חדשה ומבולטת על הנפש ההוגה.

ישעיהו ס:ד-ה

שְׂאֵי־סָבִיב עֵינַיָךְ וְרֵאֵי כָּל־מַקְבָּצוֹ בְּאוֹרֵךְ בְּנֵי־מִרְחֹק יָבֹאוּ וּבְנֵי־עַלְצָד תִּאֲמָנָה. אֲזַי תִּרְאֵי וְנִהְרַת וּפְסָד וְרָחֵב לְבָבֶךָ פִּי־יִהְפֹךְ עֲלֶיךָ הַמֶּוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ

When God Becomes History - Bezalel Naor – Address at the Opening of Hebrew University,
pg. 98

But where does the “dread” arise? Why did the prophet preface the “enlargement of the heart” with “dread?” However, when we scan the distance, the many generations past and the various spiritual movements at work in our people we are prepared to agree that “dread” is the

appropriate concomitant to “enlargement of our hearts.”

There are two roads the spirit of Israel takes. One road is inner-directed. It is pure holiness; it serves to deepen the spirit and to illuminate the Torah within. This was always the purpose of the Torah institutions, Israel’s citadels of the soul, the yeshivot of the past, of the present and of the future.

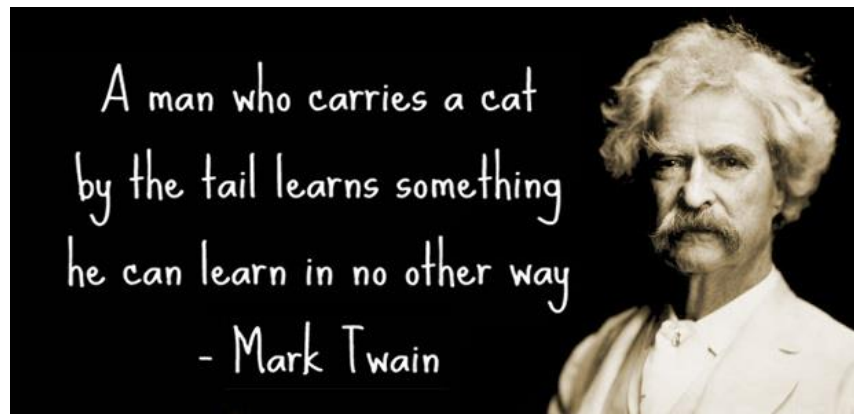
The second spiritual road of the nation serves not only to deepen the Torah within us, but also provides a path to export Judaic concepts from our private domain to the public domain of the entire world. It is in this role that we serve as a light to the nations. At the same time by this route, general sciences are imported from broad humanity. The best of these sciences are fit to the purity of life. Even this importing serves in the long run the goal of exporting from our world to the world at large, because this way we are able to effectively communicate with the outside world. It is this capacity that the university can serve as a great and lofty vessel. And here, my friends, is where the “dread” enters in.

In bygone days we were tested, when an effort was made to export from our domain to the public domain our most cherished and holy concepts. I am referring to the event of translating the Torah to Greek. At that time there arose in Judaism two reactions to this enterprise... We have also experienced importing... This process of importing was also greeted with mixed reactions: Dread in some circles, and broadening of the heart in others.

How does one quiet the fear?... We need to know that the university alone will not exhaust all the demands of our life as a people. First and foremost, we must have great, mighty yeshivos... including the Central Yeshiva that we are attempting with God’s help to establish in Jerusalem... At the same time, the university must stand on a level such that the name of heaven and the name of Israel and Eretz Yisrael will be sanctified thereby...

Section 21 – Epistemology

1) Letter to Parents

Regarding those who complain about “Orot”, do not pay attention, such is the way of people who are accustomed to not look into Hilchos De’os, that get upset against all explanations and enlightening that appears to them as new. Even though in truth the foundation for the matters is ancient and emerges from the source of holiness, and greater people than me in many generations have been pained with this pain.

For me, it is enough that the straight ones who understand, that true Yiras Shamayim is their treasury, they will be pleasantly scented with the matters that I think serve as a general use and good spirituality – to publicize them at times.

To explain the sources there is no purpose. In the majority of cases the sources do not explicitly explain my thoughts, rather they shine on them [my thoughts] after

איגרות הראי"ה ד' עמוד סה
ע"ד הרוגנים בענין ה"אורות" אין לשים לב,
ככה הוא הדרך של אנשים הרגילים שלא
לעיין בהלכות דעות, שמתרגזים נגד כל
ביאור והארה שנראה להם כחדשה. אע"פ
שבאמת יסוד הדברים עתיקים הם וממקור
הקודש הם יוצאים, וגדולים וטובים ממני
בכמה דורות נצטערו בצער זה. לי די
שהישרים המבינים, שיראת שמים אמיתית
היא אוצרם, הם יתבסמו בדברים שאני
חושב לתועלת כללית וטובה רוחנית גדולה
לפרסמם לפעמים.
לבאר את המקורות אין תועלת, עפ"ר אין
המקורות מבארים להדיא את המחשבה שלי,
אלא הם מראים ע"ז אחרי התבוננות
והרגשה עמוקה. ואלה הנרגנים, או אפילו
תמימי הלב שלא הורגלו ברעיונות כאלה,
לא יקבלו את התוצאות גם כשיראה להם
המקור שממנו הדברים נובעים.

<p>contemplation and deep feeling.</p> <p>And these complainers, or even the pure of heart that are not accustomed to thoughts such as these, will not accept the results even when they see the source that from it the matter flowed.</p>	
---	--

<p><u>2)Subjectivity</u></p> <p>Even the “return to Kant” does not embrace the even the smallest portion of the strength of Israel. It is true that we always knew and did not need Kant to reveal to us this secret - that all human knowledge is subjective, relative.</p>	<p><u>איגרות הראי"ה א' עמוד מז</u> אפילו "השיבה אל קאנט" אינה חובקת אפילו את החלק היותר קטן מעוזם של ישראל. אמת הדבר, שמאז מעולם ידענו, ולא הוצרכנו לקנט שיגלה לנו רז זה, שכל ההכרות האנושיות הנן סוביקטיביות יחוסיות</p>
---	---

<p><u>3)Divine Truth</u></p> <p>Regarding the supernal Divine truth, there is no difference between the imaged faith and heresy – both do not give the truth for whatever a person attains in a positive way is negated from the truth of God. Rather, faith brings us closer to the truth, and heresy to falsehood, and automatically the good and bad are drawn from these opposites, the righteous will walk in them and the sinners will stumble in them.</p> <p>And the entire world, with all if its material and spiritual values, everything is for our perspective, and for our perspective the truth is revealed in faith and it is the source of good, and the falsehood in heresy, and it is the source of bad.</p> <p>But, according to the Or Ein Sof everything is equal, even heresy is a revelation of the strength of life, that the light of essential life is clothed within it, and because of that the spiritual heroes might receive from it very good sparks, and transform its bitterness to sweetness.</p>	<p><u>ערפלי טהר</u> לעומת האמת העליונה האלהית, אין הבדל בין האמונה המצויירת להכפירה, שתיהן אינן נותנות את האמת, כי כל מה שהאדם משיג באופן חיובי הכל הוא שלול מאמיתת האלהות. אלא שהאמונה מתקרבת לגבי דידן אל האמת, והכפירה אל השקר, וממילא נמשך הטוב והרע מאלה ההפכים, צדיקים ילכו במ ופושעים ייכשלו במ. והעולם כולו עם כל ערכיו החמריים והרוחניים, הכל הוא לערכנו, ולגבי ערכנו האמת מתגלה באמונה, והיא מקור הטוב, והשקר בהכפירה, והיא מקור הרע. אבל לגבי אור אין סוף הכל שוה, גם הכפירה היא התגלות כח חיים, שאור החיים היסודי מתלבש בתוכה, ומשום כך מקבלים ממנה גיבורים רוחניים ניצוצות טובים מאד, ומהפכים מרירו למתיקו.</p>
---	---

<p><u>4)Higher Knowledge</u></p> <p>Regarding the higher knowledge there is no room to ask from where we know them. When we find inside the</p>	<p><u>שמונה קבצים א:כ</u> על הידיעות העליונות אין מקום לשאול מהיכן יודעים אותן. כשמוצאים בקרב הנשמה רוח עליון, ואוצר ידיעות מסודרות,</p>
--	--

soul an elevated spirit, and a treasury of organized facts that fit with each other, this is the highest level of clarification.

All knowledge that comes from research is only a means to reach this higher knowledge that the soul emits from its deepest depths. The best means to reach this higher level is cleaving with Hashem with all of one's strength, and the thoughts of the secrets of the Torah.

מתאימות זו לזו, **זהו היותר עליון שבבירורים**. כל הידיעה הבאה מתוך מחקר, אינה כי אם אמצעי איך להגיע לידיעה עליונה זו, שהנשמה מפכה מקרב עומק עמקים שלה. האמצעי היותר מוכשר לבוא למידה עליונה זו, הוא דביקות בד' בכל כח, והגיון רזי תורה

5)Serenity

The definition of Emunah in its general sense is that the truth of the matter that is known is set inside oneself, not only through knowledge, but rather from the side of complete serenity when he accepts it with a complete acceptance...

עולת ראי"ה א' עמוד שלז

גדר האמונה בכללה הוא שאמתת הענין הנודע קבועה בקרבנו לא מצד הידיעה לבדה כ"א מצד מנוחת הנפש הגמורה כשהוא מקבל אותה בקבלה שלמה, מבלי שיסתער בו מאומה נגד זה....

6)Spiritual Pleasure

The thought that all of existence is just Godly matter and there is nothing that is completely without Hashem gives much pleasure to the heart. The spiritual pleasure that this thought causes is the indication of the truth that is expressed through it.

שמונה קבצים א:נה

הרעיון שכל ההויה כולה היא רק ענין האלהות ואין עוד דבר לגמרי מבלעדי ד', הוא מענג את הלב מאד. והתענוג הרוחני שהרעיון הזה מסבב הוא המופת על צד האמת המתבטא על ידו

7)Categories of Knowledge

The love of clear science needs to be limited in the measure that it not disturb us from constantly desiring that which is greater and more exalted than clear science to the point that we cannot reach them except through straight estimations and hidden feelings and at times through thoughts of the heart and imaginations, similar to a waking dream. Just as they do much damage if they come from laziness in those matters that clear science can attain for them a clear recognition such that they crown us. And they base all of the things that are known to us with clarity until they are elevated to matters that are so elevated that our science has no grasp on them.

And we, from a complete desire and soul full of longing for spiritual shining, are forced to meander even in what is concealed from our clear cognition and we come to judge matters based on estimation and to become spiritually refined through this soulful thought, and with the help of imagination...

As long as one does not switch the contents to think that a speculative thought is a scientific thought and an imaginative thought is a speculative one. But when one keeps the boundaries in his recognition and know how to raise from the revealed to the hidden...then a person will find himself elevated and strong and the light of Hashem will appear on him for in front of Hashem is his path.

And with the passage of time some imaginative thoughts will become speculative and some of the speculations will

שמונה קבצים ו:קלג

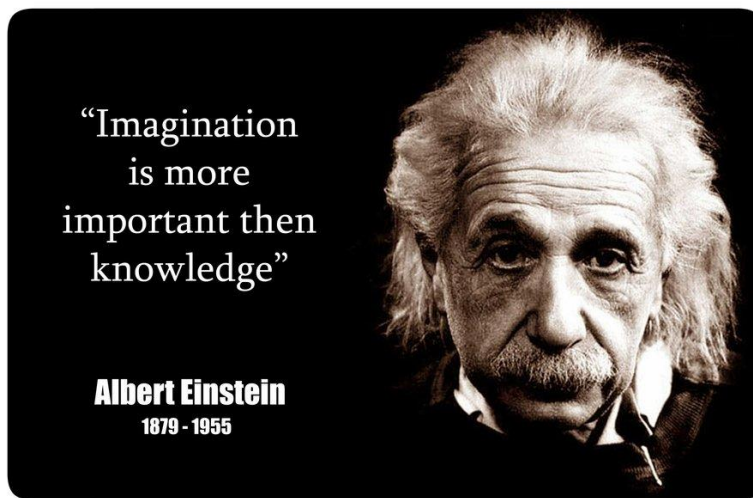
האהבה אל המדע הברור צריכה להיות מוגבלת במדה שלא תפריע אותנו מלהיות תמיד שוקקים למה שהוא יותר נשא ונשגב ממדענו הברור, עד אשר לא נוכל להגיע אליהם כי אם על ידי השערות ישרות, והרגשות כמוסות, ולפעמים על ידי הגות לב ודמיונות, כעין הזיה וחלומות בהקיץ, שכמו שהם מזיקים הרבה אם הם באים מתוך עצלות באותם הענינים שהמדע יוכל לרכוש בהם את הכרתו הברורה, כך הם מעטרים אותנו. ומבססים יותר גם את החלקים המוכרים לנו בברור, ומרימים את כל מהותנו, אם הם באים בדברים שהם נשאים כל כך עד שלמדענו אין שום אחיזה בהם. ואנו מתוך חפץ שלם ונפש מלאה תשוקה להזרחה רוחנית, הננו נדחקים לתור גם במה שמופלא ומכוסה מבינתנו המבוררת, ואנו באים לדון בדרך השערה, ולהתעדן במעדנים רוחניים למטרות יקרות, על ידי הגות נפש פנימית, ועזרת הדמיון, שגם הוא מתקדש ונעשה חטוב בחטיבה מדעית, כשהוא משתמש בכחו במה שראוי לו. ועל זה נאמר. במה שהורשית התבונן. ובלבד שלא יתחלף לו התוכן, עד שיחשוב את המושג ההשערי למושג מדעי, והמושג הדמיוני להשערי שכלי. וכיוצא בו, שאז יכולה רקמת הרשת של ההטעאה ללפפו. אבל כשהוא שומר את גבול הכרותיו, ויודע איך לעלות מהחלק הגלוי אל הסתום, ולמה שמפני הגובה והאצילות של הנושא אי אפשר להיות עסוק בו כי אם בדרך השערה ודמיון, אז ימצא האדם בעצמו עז מרומים,

become clarified with knowledge and a clear recognition and then the imaginations will raise to even greater and more exalted matters...

And so a person will advance from level to level. And even though the cleaving to God is also on the level of clear and clarified knowledge, nevertheless the feelings of the heart of particular attainments of spiritual matters are the soaring visions of the stream of prophecy, the soul's light of life. All of these bring a person to great happiness and their branches are dependent on the power of estimation and of the higher imagination, which is more precious than intellect and logic.

והאור העליון יופיע עליו, כי נוכח ד' דרכו. ובמשך הזמנים ישובו כמה חלקים דמיוניים להיות משוערים, וחלקי השערה להיות מבוררים בדעה והכרה ברורה, ואז יתעלו הדמיונות וההשערות לענינים יותר נשאים, יותר אציליים ויותר נשגבים. וכה ילך האדם מחיל אל חיל. ואף על פי שהדבקות האלהית מצד המציאות האלהית היא גם כן שכלית הכרית מבוררת במדע, מכל מקום אותם רגשי הלב של ההשגות הפרטיות בהתוכנים הרוחניים שהם בעולם האלהי, תעופת החזיונות של ההנהרה הנבואית, אורת החיים של הנשמה, וההזרחה של הענין האלהי בכבודו. כל אלה מביאים את האדם לאושר גדול, וסעיפיהם תלויים הם בכח ההשערה והדמיון העליון, שהוא יקר מכל שכל והגיון.

8) Sprouts of Prophecy

And I am attentive and I listen from the depths of my soul, from the feelings of my heart, the voice of Hashem calls. And I am terrified with a great fear – have I descended as such that I will become a false prophet, to say Hashem sent me and the word of Hashem has not appeared to me?

שמונה קבצים ד:יז

ואקשיב ואשמע מתוך מעמקי נשמתי, מתוך רגשי לבבי, קול אדני קורא. ואחרד חרדה גדולה, הככה ירדתי כי לנביא השקר אהיה, לאמר ד' שלחני ולא נגלה אלי דבר אדני. ואשמע קול נשמתי הומה, ספיחי נבואות הנה צומחות, ובני נביאים מתעוררים, רוח הנבואה הולך ושט בארץ,

And I listen to the voice of my soul stirring, the sprouts of prophecy are growing, and the children of prophets are arising, the spirit of prophecy is traveling in the land, searching for itself a refuge, seeking might ones, full of strength and holiness, they will know to digest the matter, the truth they will tell, they will relate how the word of Hashem was revealed to them, they will not lie or flatter others, their spirit with faith they will bring out.

And the spirit of faith, precious and necessary, will elevate a nation, and Israel will stand on its feet. It will begin to sense its treasure from ancient days, it will know that not falsehood was clothed in pride. Even at a time that the many nations disgraced it and set is as a repugnant nation, it still has the eternal treasures. It aspires to its strength forever, and its strength is the strength of God, the strength of all wisdom and all perfection. And if its heritage, in its many clothings, did not reveal the splendor of its beauty, the spirit of prophecy will come, and at the beginning of its path it will clarify that which is with its heart, with a clear language, and the clear language will create waves, strength is will give to the lowly.

And the divine treasure that is with Israel, will know with the divine spirit that is with it, that only in its Land will it be revealed, and from afar it will remember that which it forgot, it will remember that it have a valued land, a land of breadth for it, and family by family, one by one they will gather, and the desolate land will be built, and the spirit of Hashem that is on it will begin to pump in its children that were neglected, and from darkness the eyes of the blind will see.

9)Lighting the World

Lightning after lightning my soul will create, flame after flame my soul will enflame. The entire world will see and be astonished, will contemplate and be amazed, will awaken from as if asleep to astonishment from my light. And a new light on Tzion He will light, and the far ones will come and say truth. And from Tzion, the epitome of beauty, Hashem will appear.

מבקש לו מפלט, דורש לו גבורים, מלאי עזוז וקודש, הם ידעו לכלכל דבר, האמת לאמתה יגידו, יספרו איך נגלה להם דבר ד', לא ישקרו ולא יחניפו, את רוחם באמונה יוציאו. ורוח אמונים, יקר מחרוץ, ירומם עם, וישראל יעמוד על רגליו. יחל לחוש את סגולתו מימי קדם, ידע כי לא שקר עשה עט, לא שקר לבש גאות. גם בעת אשר המון לאומים, לבזה נפש למתעב גוי שמוהו, סגולות עולמים לו. שואף הוא אל חסנו מעולם, וחסנו חוסן אל הוא, חוסן כל חכמה כל תום וישר. ואם המורשה, בלבושיה הרבים, לא גלתה הוד יפיה, תבא רוח הנבואה, ובראשית דרכה תברר את אשר עם לבבה, בשפה ברורה, וברור השפה יכה גלים, עז יתן לנדכאים. וסגולת אל העליונה אשר לישראל, ידע ברוח אלהים אשר עליו, אשר רק בארצו עליו תגלה, ומרחוק יזכר את אשר שכח, יזכר כי לו ארץ רבת ערך, רחבת ידים בעדו, וגאון עולם נגד כל העמים. וישא רגליו יעקב, ומשפחות משפחות, אחד אל אחד יקובצו, וארץ שוממה תבנה, ורוח ה' אשר עליו תחל לפעם בצאצאיו אשר נזנחו, ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה

שמונה קבצים ג:רח

ברק אחר ברק תבריק נשמת, שלהבת אחר שלהבת תשלהב נשמת. העולם כולו יראה ויתמה, יתבונן ויתפלא, יתעורר כמשינה לתמהון מאורי. ואור חדש על ציון יאיר, ורחוקים יבאו ויאמרו אמת. מציון מכלל יופי אלהים יופיע

